له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیزات دهستندی کورد.

زانسيتى ئاوە ٽواڻا

له پهخشه سازې پونانی و پهرای و عهره ی و نه وروپی په ده بو په خشه سازې کوردی

> مانسان کورکا ال حسن عزیز البصیر نهندام کادای کؤدی ذانیادی عنوال

چاپخاندی کوری زانیاری عیارق دمورند

له چاپراوه کانی کوری زانیاری عیراق «دهسته ی کورد»

رنسيتى ئاوە ٽوانا

له ره خنه سازی یونانی و روِّمانی و عه ره ی و نه وروپی په وه یو ره خنه سازی کوردی

> دانسانی کرورکا مل حسس عزیر البصیر ئمندامی کادای کؤدی ذانیادی عیراق

چاپخاندی کوری زانیاری عیراق ۱۹۸۱ نه ۱۶۰۱ ه

ووشه له رووی ژمارهوه له ههموو زمانیکدا سنووری ههیه و له بسن دیّت ، به پیچهوانهی واتاوه که ههرگیزاوههرگیز کوّتایی نایهت و ههمیشه له پهرهسه ندندایه • ئهم راستی به وای له میلله تان کردووه هه ندی ووشه له زمانه کانیان دا بوّدوو واتا یان زیاتر به کاربه یّنن •

له زانستی زمان و هو نهری رموان بیژیش دا (۱) نه و ووشانه به چه شنیکی تایبه تی باس ده کرین و لخیان ده کو کرینه وه و بو نموونه: له زمانی لاتینی و زمانه زیندوه کانی نه وروپایی له ژیر ناونیشانی میته فوردا Metaphore زاناکانی «ریتورك» (۲) شی بان ده که نه وه و له زمانی عهره بی دا شاره زاکانی زانستی په وان بیژی به ناوی مه جاز لیکیان ده ده نه وه سه رئه نجام شه و ووشه یه ی که بو واتایه کی نوی له زمانی لاتینی و زمانه زیندوه کانی فوروپادا به کاردید یکی نوی له زمانی لاتینی و زمانه زیندوه کانی و له زمانی عهره بی دا به مه جاز ناو ده بری و هوی گه و ناوبردنه و شه ناودا نائه له وه وه هه لقو لاوه که گوایه و وشه که له واتایه که و مؤ واتایه کی تر کواستر او مته وه بو واتایه کی تر کواستر او مته وه و

⁽۱) رەوانبېزى: البلاغة .

⁽٢) ريتورن: رەوان بيرى .

ئه وانهی له زمانی کوردی خوّیان له قهرهی ئهم بابه ته داوه لهسه ر ههمان ریّچکه روّیشتوون و شویّن پیّی شاره زا عهره به کانیان هه لگر تووه و ئه و چهشنه ووشانه یان فاو ناوه خوازه یان خواسته : واته ووشه یه لئه له و ووشانه بوّ واتایه کی نوی خوازراوه یان خواستراوه .

پرسیاری گرنگ لیزهدا ئهوهیه: ئایا راسته که ووشه له واتاکهیهوه بغ واتایه که و واتاکهیه و میز و اتایه که و و ایم دیکه هه لگیراوه ؟! •

بَوْ رِوونکردئهوهی مهبهستمان لهم پرسیاره با نموونهیه اثبو ووشهیه کی (میتهفور ، مهجاز ، خوازه و خواسته) بهینینهوه :

له زوربهی زمانه کان دا بو پیاوی ئازا ووشهی (شیر) به کاردیّت و له جیاتی ئهومی بووتری : «پیاویّکی ئازام دی» ده نین «شیریّکم له بازا دی» ، بویه ووشهی «شیر» دو و واتای ههیه : واتای یه کهم ، ناویّکه بو در نده یه کی گازا و واتای دووه م ئاوه ناویّکه بو ئاده میزادیّکی به جهرگ و در نده یه کی گازا و واتای دووه م ئاوه ناویّکه بو ئاده میزادیّکی به جهرگ و کهوابو و وشهی «شیر» له واتایه کهوه بو واتایه کی تر نه گواستراوه ته و به نکو و لکاوی ههیه :

بی گومان واتای یه که می سه ره کی به ، واتای دووه میشی له م واتسا سه ره کی به وه مهل قو لاوه و بر گاده میزاد یک که له رووی گازایه تیه وه کشیر بچیت گونجیندراوه ، بریه گیمه له و باوه ره داین که زاراوه ی خوازه و خواستنی لاسایی که ره وه ی کوردی ناتوانن سروشتی گه م رووداوه زمانی و هو نه ری یه ده ربیرن و روونی بکه نه وه ۱۰ برمان هه یسه که پشت له و زاراوانه بکه ین له جیاتی یان زاراوه ی «گاوه لواتا» به کار به یین ، چونسکه واتای گازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سه ره کیه که یه تی و به واتای گازایه تی بر ووشه ی (شیر) هه میشه له گه ل واتا سه ره کیه که یه تی و به

هیچ کلوجیّك لیمی جیانابیّتهوه و گوی گر که نمهم ووشهیه دهبیستی یه گسهر واتای نازایه تی و ناوی نهو دروندهیه پیّکهوه به میّشکیدادیّن •

ههرچو تیك بی «زاراومی ئاوه لواتا» ـ له نیوانی زانستی زمان و رهخنه سازی دا ـ بابه تینکی هاوبه شه و باستیکی ئیجگار گرنگه و له زمان و رهخنه سازیی کوردی دا پیویستی به لینکو لینه وه یه کی گه کادیمی له به ریبازیکی زانستی و هو نه ریدا هه یه ۰

ئهم پیویستیه پالی پیوه نام لهم کوره بیسنو ورددا تهقهاللایه از بدهم و ئهم لیکولینه و میش که ش به خوینه ری کورد بکهم:

نه خشه ی گهم لینکلو لینه و میش بو گه و می میزویی بیت له چوار به شی سه ره کی پینگ ها تو وه:

بەشى يەكەم:

تى روائىنىكى گشتى بە دەربارەى مىتەفۆر لە رەخنەسازىي يۆنانى و رۆمانىدا .

بهشى دوومم:

سەرنجیکه له رەخنەسازیی عەرەبی بۆ دەستنیشانکردنی چۆنیەتی باسی مەجاز له لایەن زاناکانی رەوانبیّژیی عەرەبیبەوە ٠

بەشى سىخ يەم :

پیاچونهومیه که له گه ل چه ند رهخنه سازیکی ځه وروپی هاوچه رخ بـــۆ دهست نیشان کردنی گۆرانه کانی باسی میته فۆر له سه رده می دیرینه وه هه تاکو روژگاری گیسته مان ۰

بهشی چوارهم :

لتِكدانهومي باسي (خوازه)يه له لاي ئهو زانا كوردانه كه لهم باسهدا

ئيشيان كردووه له گهل چەسپاندنى بىرورا تايبەتيه كانماندا لەم رووموه ،

هیوادارم که توانی بیتم خرمه تی زانستی زمان و رمخنه سازی کوردیم بهم لیکو لینه وه کورته کردیت ، ههرچه نده له و باوه ره دام لیکو لینه وه که له کهم و کوری یه وه دوور نیه ، چونکه سهره تایه که و ههمو و سهره تایه کیش پیویستی به را به ری و خستنه سهر هه یه بو ته وهی نه ش و نسا بکات و تاما نجه کانی به پینیته دی .

سلبّمانی دکتوّر کامل حسن عزیز البصیر ۱۹۷۹/۱۱/۲۲

بەشى يەكەم

میتمفور له رهختمسازیی یونانی و روّمانیدا

· Andrews Andrews and the second of the seco

- _ سۆفستاييەكان و زانستى مىتەفۋر •
- _ فهراموش کردنی میته فور له تیوانی سوکرات و ئیفلاتوندا .
 - _ ئەرسىتۇ و لىتاكلوڭىنەومى مىيتەفۇر •
- _ ووشه و واتا لهلای هۆراسدا .
 - ـ لۆلجىنۇس و دەرابرينى مىتەفۋر •

میتهفوّر له رهخنهسازیی یوّنانی و روّمانیدا

سهره تای زانستی میته فور له رمضه سازیی یونانی دا:

میژوونووسه کان به گشتی دهرواننه ویژهی یونانی و روزمانی ، تهمه نی ئهم ویژهیه به سهر حموت قوناغدا پی دانهش ده کهن :

and a mark by a planting with the

is because of think himself by the state of

and the first of the second of the second

قۆنساغى يسەكەم:

سەردەمى ئەفسانەيى • لەپتىش تۆماركردنى مىنۋووموم ھەتا كۆتــايى سەدەى ئۆيەمى پىش زايىن •

قۆنساغى دووەم:

سهردهمی قارهمان و شهر و شنوره کان له کوتایی سهدمی نویهمی پیش زایینه وه ههتا نزیکهی نیومی سهدمی شهشهمی پیش زایین .

فونساغي سيّهم :

سەردەمى شارستانيەتى ، لە تيومى سەدمى ھەشتەمى پېش زايينەوه ھەتا سەدمى پېنجەمى پېش زايين ٠

قۆنساغى چوارەم:

سەردەمى ئەتىنى ، لە سەدەى پىنجەمى پىش زايىنەوە ھەتا سەدەى سىخ يەمى پىش زايىن .

^{*} بروانه كتيبي (دراسات في النقد الادبي) ل (٢١-٣١) .

قُونساغي پينجهم:

سهردهمی نهسکه ندهری ، له سهدهی سی پیش زایینه و هه تا سانی سهد و چل و شهشی زایین .

قۆنساغى شەشەم:

سهردهمی یوّنانی و روّمانی له نیّوانی سالّی سهد و چـل و شـهشی زایینی و سالّی سی سهد و سبی زاییندا ۰

قۆنساغى حەوتسەم:

سهردهمی بیزهنتی له سالی سی سهدو سیی زایینی به وه هه تا سالی ههزار و چوارسهد و په نجا و سینی زایینی که عوسمانیه کان شاری کوسته نتینی به یان داگیرکرد ۰

ویژهی یونانی و رونمانی بهم دابه شکردنه پچرپچر نیه و بهرههمسی ههر قوناغیکی وهکوو دورگهیه کی سهربه خو نایه ته بهرچاو ، به لکو ههمیشه یه کیتیی قهواره ی خوی پاراستووه و نه لقه کانی زنجیره یه کی یه کیرتووه ۰

ئه وه ی لهم راستی به پیوه ندی به لیکتو لینه وه که ما نه وه ه ه بیت : قوناغی سهر دهمی ئه فسانه یی به ، که بنکهی قوناغه کانی تره ، چونکله به رهه مه کانی ئه م قوناغه له داستانه میثولوجیه کان و چیرو که میتافیزیکی یه کان ده رباره ی خواکان ره نگیان له کاره کانی قوناغه کانی تری ویژه ی یونانی و روسانی دا داوه ته و و ویژه ره یونانی و روسانی به کان له همو و سهر ده مه کاندا نه فسانه کانیان و هکو و سهر چاوه یه کی سهر هکی بو به رهه مه کانیان داناوه هم نه مه کانیان داناوه ه

رهنگدانهومی تهفسانه له ویژمی یونانی و رونمانیدا به لای تیسهوه سهرچاومی پهیدابوونی زانستیی میتهفوره له رهخنه سازیی تسهم دوو نهتهومیهدا .

بەڭگەشمان ئەومىيە ؛

میلله تی یونان بو ههر هیزیکی سروشت و ناره زوویه کی دهروون و چالاکی به کی نادهمیزاد خوایه کیان ، داتاشیوه (۱) و جله وی ههموو نیش و کاریکی په نهان و ناشکرایان داوه ته دهستیه وه و سهر نه نجام په یکه ریان بو زیاتر له سی و حهوت خوا له په رستگا و میانه کانیان به رز کردو ته وه:

ئەم خوايانە بە گوێرەى مىثۆلۈجيەكانيان بەسەر دوو خێزاندا پۆلپۆل دەكرێـــن :

خیزانی (کرو توس) یان (ساتورن) ، خیزانی (زوس) یاخود (جوبیتیر) و اله و مچه کانی (جوبیتیر) خواکانی نیز هونه دره کانن : (یوارنی) له و مچه کانی (جوبیتیر) خواکانی نیز هونه در کلیو) Uronie خوای ئه ستیره گهری و ، (کیلیو) Uronie خوای زانست و میژوو و ، (یوتیرب) Euterpe خوای موسیقا ، و تربیسیکور Trepsichore خوای سه ما و (تالی) Arato خوای کومیدیا و هونه و ملاوانه و هونه و خه فه تو این تراجیدیاو (اراتوا) Arato خوای هونراوه ی خوای هونراوه ی کورانی و (کلیوپ) کورانی و (کلیوپ) کورانی و زانست و ئایین و فه لسه فه و ویش که نه که که که که که که زانستی میته فوره و برانسی میته فوره و برانسین با سه رنج له داستانی ته لیاده (۲) بده یسن و برانسین و برانسین و برانسین میته فوره و برانسین با سه رنج له داستانی ته لیاده (۲) بده یسن و برانسین با سه رنج له داستانی ته لیاده (۲) بده یسن و برانسین و ب

⁽۱) بروانه كتيبي (الادب اليوناني القديم ل ١٣-٢٤ .

⁽۲) ووشهی (ئەلیاده) نیسبهیه کی یونانی به بو شاری (ئەلیون) پایته ختسی تروادی به کان ، ئهم ووشه به له میژووی ویژهی یونانی دا بو هونراوه به کی داستانی که ههستیاری به ناوبانگی یونانیه کان (هومیروس) له نیسوه سهده ی نویهمی پیش زایین دا کوی کردوته وه و ریکی خستووه و لسه قالبیکی هونه ری دا دای رشتووه .

هَوْمَيْرُوسَ (٣) چَلُونَ باسي خواکان دهُکات ؟ ٠

هۆمىرۆس دەلى : «خواكان لە لوتكەى ئۆلۆمپدا مىرىشىنى بەكى شاھانەيان يېكىپناوە :

سهرو کی نهم میرنشینی به «تهزوسه » • خواکان ههموویان له وینه ی نادهمیزاددان ، به لام نهمرن ، چونکه شله به کی تایبه تی له لهشیان دا ههیه له قارهمانه کان به هیزتر و خیراترن چون بیانه وی بو خه لکی دمرده که ون یاخود خوبانیان لی ده شارنه وه • له ته لاری به رز و جوان له ناسمان دا ده ژبن ، ههمو و ژبانیان به ختیاری و به هاره • ده خون و ده خونه و و ژن و ژب خوازی ده که ن ، پرم و تیر برینداریان ده کات ، نازار ده چیژن و ده گرین • ده ست ده خه نه ناو ئیش و کاری ئیاده میزاده وه • هه ند یکیان پشتگیری یونانی به کان ده که ن و هه ندیکی تریشیان لایه نی تروادییه کان ده گرین • جوین به یه کتر ده ده ن و فیل له یه کتر ده که ن • ده ست له و مرو قه ده پاریزن که به قوربانی و دیاری لی پان نویك ده بینته و ه (۱) » •

ئهم چهشنه باسه ، که زوربهی ههستیار و نوسهره دراماتیکییهکان و تراجیدی و کومیدی نووسهکان لهسهر ریخکهی رویشتبوون ، سهرنجی ههندیک له فهیلهسووفهکانی راکیشا و فهیلهسووفهکان که بینی ان هومیروس و ویژهرهکانی تر خواکان وهکوو ئادهمیزاد لهقه لهم دهدهن ، به

⁽۳) ناوی هومیروس له زمانی یونانیدا به واتای ریکخه هاتووه ، بویه ههندیک له رهخنهسازه هاوسهردهمه کان ده کین : (ئه لیاذه) و (ئوذیسه) بهرهمی دوو پشتی جیاوازن (ئه لیاذه) بهرهمی سهدهی تویمی پیش زایبنه به لام (ئوذیسه) له ئاخروئو خری سهدهی تویم و نیوهی سهدهی تازیبنه به لام رایبنه به ناوبانگ تریب ههشتهمی پیش زایبندا ئه نجام دراوه ، هومیروسیش به ناوبانگ تریب یاخود تازه ترینی ئه و ههستیارانه یه که ههردوو هونراوه کهی کوکردوته و یاخود گیراونه تیهوه و ریکیانی خستووه .

⁽٤) بروانه كتيّبي (تاريخ الفلسفة اليونانية) ل ٣ .

بی نهومی پهیرمویی یاسای هنرشمه ندی و لنرجیك (۵) بکهن ، دهستیان کرد به پهلاماردانی هونهری هه نبه ست و هنرنراوه شیان به کارتیکی بی که نك ته ماشیا کرد .

به لام کومه لیک له ره خنه سازان وه لامی ئه و فه یله سووفانه یان دایه و هو نه رنگ له ره خنه سازان وه لامی ئه و مین و مینه فوری لیکدایه و و به رگری بان له و یژه ده کان کرد به به لگهی ئه و می خاوه ن ئه ندیشه و سوزن و به رهه مه کانیان ده بی وه کوو هو نه ریکلی جوان ته ماشا بکریت .

بریه دهستیان کرد به شیکردنه و می هزیه کانی جوانیی هزنراوه: له نه نجامدا کهم جوانی به یان له مؤسیقای هزنراوه دا به دی هینا و کاوازه کانی کنشیان لیکدایه وه و به سهر چه ند چه شنین کدا دابه شیان کرد و په یو مندی ههر چه شنینک دا دابه شیان کرد و په یو مندی همر چه شنینک یان به واتا و با به تینکه وه ده ست نیشان کرد و همروه هما که جوانی به یان له زماندا به دی کرد و سه لما ندیان که زمانی هو نه راو له زمیانی پر زاد به پر یکوپینکی و ووشه ی میته فوری و وینه ی هو نه ری جیاده بیته وه و

سنووری ئهم باسانه که دژواریسی هه نویستی فه یله سووف کانه سهره تایه که بر زانستی میته فور و هزیه کی سهره کی به فرنستی میته فور و هزیه کی سهره کی به په یا نیکو نینه و هی هو نه ری و هوان بیژی له و مخنه سازی یونانیدا .

سۆفستاييەكان و زانستى مىتەفۆر

دووای زالبوونی یونانی به کان به سهر فورسه کان دا و رزگار بسوونی و ولاته که یان ده رفه تی پیش که و تن و پهره سه ندنیان هاته کایه وه ، بویسه سه را نسه ری یوناندا کومه لیک زانا و هه ستیار و هو نهرمه ند و میژووشوناس و پزیشک و پیشه ساز هه لکه و تن و ، دیمو کراتیه ت بالی به سه ر هه سوو

⁽٥) لۆجىك: المنطق.

شاره کاندا کیشا و دهمه ته قنی و گفتو گو له دادگا و یاریکا و مهیانه کانی شاری نه ثینادا به توندوتیژی دهرباره ی زانیاری و دادگه ری و ویسژه به رپا بوو و له به رپا بوو و می دووانده ری (۱) و م له پیویستید کی میللی وابوو و

لهم تیوانه دا کومه نیک له روشنبیران پهیدابوون و دهرفه تی باشیان بو هه لکه وت و بوون به مامترستای هونه ری رموان بیژی ، گهم کومه لهش به نازناوی سوفستائی (۷) ناسرابوون ۰

سۆفستایی به کان له فه لسه فه دا که سایه تیی ئاده میزادیان دووپات کرده و سه لماندیان: ئازادیی بیر کرد نه وه و کرده وه بنچینه به کی دان پیانراوه و له م جیها نه دا راستیی بی سنوور نیه و تاقه به رژه وه ندیش هینانه دی ئاره زووه کانی خاوه ن به رژه وه نده ه

(ئەرستوفانیس) (۸) ھەرچەندە دوژمنی خوينخوری سۆفستاييەكان بوو دەرحەقيان دەليّت: سۆفستاييەكان لاوانيان فيركرد: چۆن پەيرەوى دەستوورى ووردېكەن و له ويژەدا چۆن ھۆنراو بهۆننەوه و چۆن شت ليك بدەنەوه و گومان بكەن و لىه ھەموو بابەتيك دوودل بېسن و ھەملوو بېروباومريّك يەكالابكەنەوه مھەروەكوو لە دەنگ و باسى سوفستايىيەكان و مشتومرى سوكراتو ئەفلاتۆن لەگەلياندا دەردەكەويّ ئەمتاقمە دەستىكى بالايان لە رەخنەسازىدا ھەبوو ، بە تايبەتى (برۆتاگوراس) و (هبياس) و

⁽٦) دوواندهرى: الخطابة.

⁽V) سۆنستايى : له ووشهى (سۆنستۆس) واته : مامۆستا وەرگيراوه ، هەندىك دەلىن له بنەرەتدا به واتاى گەرۆك ھاتووه .

⁽۸) ئەرەستوفانىس: كۆمىدى نوستىكى بە ناوبانكى يۆنانىيە لە سالى ٥٠٤ى پېتش زايىندا لەدايك بورە لە باش سالى ٢٠٨ پېتش زايىندا كۆچى دووايى كردوره .

⁽٩) بروانه كتيبى فن الشعر لايهره ٨٤.

(برۆدێکۆس) که له زۆربهی بابهتهکانی دوواندهری و زمانهوانی و هونهری رموانبێژیبان کۆڵيومتهوه ۰

ئەومى لەم لىكۆلىنەوميە پىروەندى بە زانستى مىتەفۆرموم ھەبىيت دوو بالەتـــە:

بابه تی یه کهم: لیخکدانه و هی داستان و هی نراوه یه لهسته ر بناغته ی رهمز و میته فوردا:

سۆفستایی به کان لهم بابه ته دا به بن ئه وه ی سه رنج له واتای فه رهه نگیی ووشه بده ن و په پره و پی سروشتی زمان و یاسای هۆشمه ندی و لۆجیك له گواستنه وه ی ده ربین له واتایه که وه بغ واتایه کی تر بده ن دهستیان کرد به لایکدانه وه ی زمانی داستان و هغ زراوه کان به بن سنوور و به هه وه ستی خویان واتایان به سهر ئه و زمانه دا سه یا ند: تا راده یه کی وا ئیستر هیسچ واتایه کیان بغ زمانی یونانی به جن نه هیشت و واتای نوی یان بخ ووشه کانی ئه م زمانه ساز کرد و داتاشی ه

بابهتی دووهم : یاریکردن به ووشه :

دوینه ری سوفستایی به ناوبانگ (جورجیاس) ده رباره ی کارتیکردنی ووشه له مروقدا ده نیت: «ووشه هیزیکی بی سنووره کاری بسی هاوت ائه نجام ده دات و هه رچه نده به روانه تا نرخیسکی ئه وتوی نیه به لام لسه کرده وه دا جله وی ترس راده گریت و خه فه تا ده ره وینی و خوشی و به ختیاری ده به خشیت و ده روون له په رموده و دانیسایی پسرده کات و هوشمه ندی ده خاته داوی جادوو گهرییه وه و هه ندی جساریش دل و ده رونسی مسروق دا گیرده کات و لغاوی و بسته مه نی لی ده سه نیته وه و وای لی ده کاری وا بکات له گه ل ره وشت و نه ربتی کومه نه که ی دا نه گونجیت و

سەرەنجام شوينەوارى ووشە لە سەر بږواپىي كردنى ھۆشمەندىيانــە

راناوهستنی و له سنووری تنده په ریّت بو کارتنی کردن له سنوز (۱۰) شهم بیرو دایه ی (جوّرجیاس) ده رباره ی سروشتی ووشه و پیّوه ندیی ده روونی گوی گر و خوینه ر بهم سروشته وه چوارچیّوه یسه کی فه لسه فی یانسه یه بسوّ ریّبازی سوّفستایی به کان له رابه ربی جه مساوه ر و به دی هیّنسانی المانجه رامیارییه کانیاندا ه

ئهوهی ناسراوه له میژووی فهلسفهی یو نانیدا سو فستائی به کان کسه بهرامبهر کومه نیک دهدووان: بیروباوه په کانیان به جوانترین ووشه و پازاوه ترین پسته دهده بری ، جگه لهوهی به زمانیکی ته پ و پاراو بروایان به خه لکی ده هینا ، پشتگریی با به تیکیان ده کرد و له هه مان کاتیشا دژی پاده وه ستان ، لایان گرنگ نه بو و پاستی ئه و با به ته ده در بخه ن به لکو هه مو و ئاما نجیان سه رنج پاکیشان و گومان چاندن بو و ،

بنچینهی ئهم ریّبازهی سنرفستایی به کان خولْقاندنی دمربرینی تازه و له خشته بردنی واتای واژه و یاری کردن به ووشه بوو ۰

بۆ نىوونە ، گيورگياس : لە كتيبە بەناوبانگەكەيدا (نەبوون) سىخ بىرۆكەى سەرەكى دەسەلىمىنى :

بیرۆكەي يەكەم: شتبوونى نىيە •

بیرۆکەی دووەم : ئەگەر شتىخ ھەبىخ مرۆڤ ناتوانىخ ھەستى پىخ بكا و لىپى تىخبىگا ٠

بیرۆکەی سىپيەم: ئەگەر واداتېين كە يەكىك ھەيــە تىنىگەيشىتـــووە، ناتوانى ئەو تىنگەيشىتنەی دەربېرىت و بىگەيەتىتە خەلكى .

کهوابوو زمان له لای (گیورگیاس) و ههموو سنزفستایی به کان هیچ

⁽١٠) بروانه كتيبي دراسات في النقد الادبي ل ٧٣.

سوودیکی نه ماوه و وه کوو پیوه ندییه کی کومه لایه تی له نیوانی قسه که ر و قسه بر کراو له کارکه و تسووه و ئه و زانستانه ی که بیر لیک تو لینکو لینه وه و ده ست نیشان کردنی واتای ووشه به رپابوون هیچ پیویستی یه کیان پی نه ماوه به چونکه هه مو و ووشه یه ک ده ده می بر واتایه ک و دژی ئه و واتایه شریت و مروقیش بوی هه یه که ده ربریتیک له یه ک کاتا به واتای فه رهه نگی و به ئاوه لواتاکه ی به کاربه ینیت و

فەرامۆشكردنى ميتەفۆر لە نيوانى سۆكرات و ئەفلاتۆندا

سوکرات که لهسهره تای ژیانی دا ستوفستایی بوو ههستی به زیانی فه لسه فه که ستوفستایی به کان کرد و ده ستی کرد به به رپه رچدانه و هه بیرو پاکانیان به گشتی و وه لام دانه وهی هه لویسته که یان ده رباره ی زمان و گهرکی ووشه و ده ربینی له تینگه یاندنی جه ماوه ر به تایبه تی و پاسته که قسه کانی سو کرات پاسته و خو تومار نه کراوون و هه روه کوو و و تراوون به ده ستمان نه گهیشتوون ، به لام گه فلاتون که شاگردیکی دلستوز و به وه فای بووه له کتیه کانیدا قسه کانی ماموستاکه ی به وید پی ووردیید و چه سیاند و وه و و

ئهوهی لهم قسانه پیّوهندیی به ههستیار و هوّنسراو و کیشهی ئاوهلّواتای ووشه و دهربرینهوه ههبیّت له بهشی دهیهمی کوّمساره کهی و دهمه ته قیّی (میّنوندا) بهردهست ده کهوی ۰

⁽١١) نموونه كان: المثل.

فەلسەفەى يۆنانىدا ئاشكرايە ، سى جيھان بۆ زانيارى دەستنىشان دەكات:

یه کهم: جیهانی ئایدیالیستی (۱۲) که باره گای نموونه ی ههموو راستیه کانه ۰

دووهم: جیهانی ههست پی کراو: که شانوی ئه و شتانه یه کادهمیزاد به یه کیك یان زیاتر له پینج ههست پیکهره کانی ههست پی ده کات و لیی تیده گات .

جلۆكۆن : ئەوە چيە پەنجەى بۆ درێژ دەكەى ؟

سوکرات: فریّدانی هۆنراوهی لاساییکهرهوه و گوێرانه گرتنه بـــۆ ههستیاران » (۱٤) ۰

لهم دهقهدا دوو بریاری سوکراتی دهربارهی هنونراو بهرچاو دهکهون: بریاری یهکهم: فریخدانی هنونراوه یه و گوی نه گرتن له خاوه نه که یه تی که ههستیاره ۰

(ف ـ ۲)

⁽۱۲) ئايدياليستى : مثالي .

⁽۱۳) جلوکون: ناوی کابرایه که ئیفلاتون له کوماره که یدا کردوویسه تی بسه هاوده می سوکرات .

⁽١٤) بروانه (النقد) اسس النقد الادبى الحديث ل ١٨٠

بریساری دووهم: تهماشساکردنی هستونراو وهکسوو بهرههمی*نسکی* لاساییکهرهوه ۰

بی گومان بریاری یه کهم گه نجامی دووهمه و گهوانهی بروایان پسی ههیه پشت به وه ده به ستن که هنرزاو ته نها لاسایی کردنه و هی سروشت و کرده وهیه و بنویه بابزانین سوکرات ده رباره ی سروشتی لاسایی کردنه و هی گشتی چن دهدوی ؟ •

سوکرات له دهمه ته قه کانیدا هه میشه له بابه تینکی گشتی ده دووی ، ئه مجا بیروراکانی ده رباره ی بابه ته تاییه تیه که پیش که ش ده کات ، بغیبه که سهره تای بابه تی لاسایی کردنه و ماسی هونه ری نیگار کیشان ده کات و ده کیت :

«کهوابوو ئهی جلزکزن لیرهدا سی جزر چهرپسایه ههیسه و سسی هونهرمهند سهرپهرشتی دروستکردنیان دهکسهن و خسوا و دارتساش و نیگارکیش .

جلۆكۈن : بەلىخ لىزەدا سيانن •

سوکرات: که واته خوا ئه گهر بو ئاره زوو یان بو پیویستیی خوی ته نها یه که چه رپایه ی له سروشتدا خو لقاندوه و زیاتر نیه جا ۰۰۰ خوا ئه مه ی زانیوه و ئاره زووی وابووه ، بو چه رپایه کی راستی خوی بسی به دروست که ریکی راسته قینه و نه بی به دروست که ریکی ناسراو بو چه رپایه کی دیاری کراو ، له به رئه وه یه که چه رپایه ی خولقاندووه و چونیتی به کهی وا دیاری کراو ، له به رئه وه یه که چه رپایه ی خولقاندووه و چونیتی به کهی وا پیویست بوو که تاقانه بیت ،

جلزکزن : ئهی دهربارهی دارتاش چیده نین ؟ ئایــه ئهو دووبـــاره دروستکهری چهرپایه نیه ؟

سوكرات: به ڵێ٠

جلۆكۈن: رات چيە دەربارەى نىگاركىنىش ؟ ئايا پىنى دەلىنىن دروستكەر ؟

سوكرات : بني گومان نهء ٠

جلۆكۆن : ئەگەر دروستكەر نەبى چ پەيوەندىيەكى بە چەرپــايەوە ھەيــە ؟

سوکرات: له و باوه په دام ئه توانین ناوی به لاسایی که ره وه ی ئه و شتانه ی خه لکی تر دروستی ده که ن به رین ۰

جلۆكۆن : زۆر باشە ، ئايا سىخ يەمىش بە پىنى زنجىرە سروشىتى يەكەى بە لاسايىكەرەوە ناوى دەبەي ؟

سوکرات: بنی گومان، ههروهها ههستیاری تراجیدیاش وه کسوو لاساییکهرهوهکانی تر لاساییکهرهوهیه و سنی پله له راسستی و خسواوه دووره »(۱۰) •

ئهم بریارهی سوکرات پرسیاریخکی سهرهکی دهربارهی نرخی هونهری لاساییکهرهوه بهرپا دهکات ، خوشی ئاگای لهمه ههیه ، بویه رودهکات هلوکون و دهپرسینت : «مهبهست له هونهری نیگارکیشان لاساییکردنهوهی شتهکانه ههروهکوو خویان ، یان به پنی دهرکهوتن یاخود به گویسرهی روالهت یان راستی ؟ •

جلۆكۈن : روالەت •

سوكرات : كهواته جياوازييه كي فراوان له تيوان لاسمايي كهرهوه و

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۲ .

راستی دا هه یه و له توانایا هه موو شتیك به نها به ده ست لیدانی پارچه یه کی بچووك ئه نجام بدات ئه و پارچه یه ش رواله تی یه و به س ، ئه مه ش به لگه یه که له سه رئه وه ی که نیگار کیش وینه ی دارتاشیك یان پینه دوزیک یان هه روه ستایه کی تر ده کیشی ، له گه ل ئه وه شدا هیچ له پیشه کانیان نازانی ، ئه گه رهونه رمه ندیکی لی ها تو وییت له توانایا هه یه منال و ئه و که سانه ی ساکارن هه ل بخه له تینی ، کاتی له ده ره وه وینه ی دارتاشه که یان پیشان ده دات ، وا هه ست ده که ن سه یری دارتاشیکی راسته قینه ده که ن ه

جلۆكۆن : بە ھەموو دلنىيايىيەكەوە : وايە (١٦) .

کهوابوو نیگارکیش له روانگهی (سوکرات)هوه دروزنه و هونهره کهی درویه و له بهر ئهوهی ههستیاری به ههمان چاو تهماشا کردووه و هوزراوه کهی به ههمان پیوانه پیواوه ، دهرهه ی به نووسهرانی تراجیدیا که باشتریسن ههستیارانی سهرده مه کهی بوون ده نیت : «له بهر ئهوه ئه گهر گویمان لی بوو خه لکی ووتیان نووسه رانی تراجیدیا وه له سهرووی ههموویانه وه خه لکی ووتیان نووسه رانی تراجیدیا وه له سهرووی ههموویانه وه ناسمانا شارهزان ، چونکه ههستیاری باش ناتوانی هوزراو دروست بات ههتاکوو برانیاری به کی تهواوی له باره ی بابه ته کهی خویه وه نه بی و ئهوه ی بهم زانیاری به کی تهواوی له باره ی بابه ته کهی خویه وه نه و بووی پیوسته بایین : که ههمان دهست خهرویی پیشوو لهم قسه یه دا هه یه به لهوانه به نهمانه تووشی ههندی لاسایی که رهوه بووین و به راده به کی نهوتو ده ستخه رو کرابن ههستیان به وه نه کردووه که به رههمه کانی نه م

⁽١٦) ههمان سهرچاوهي پيشوو ل ٢٤ .

⁽۱۷) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۵.

دەرهەق بە (ھۆمىرۆس) دەچەسپىننى و دەلىخ : «ئايا وەكوو (كاسكىليۆس) نەخۆشەكانى چاككردۆتەوە ، يان قوتابخانەيەكى پزيشكىيى لــــە دوواي خۆيەوە بەجىخىھىيشىتووە ؟! ٠٠٠ئىيمە لەسەر راستى دەبىن ئەگەر پرسىيارمان دهربارهی تهکنیکی جه نگی و رامیاری و فیرکردن له (هنرمیروّس)کرد ، که له هوزراوهکانی دا گرنگترین و بهرزترین بابه تن ، بویه ئهیدوینین و پیی دەڵین : ئەی (ھۆمیرۆس)ی ھاورێمان ئەگەر تۆ وا بووی ئەوەی دەيڵێـــی دروستکهری سنیهر و لاساییکهرهوه نیت و ، ئهگهر لــه تواناتــا ههیــه جیاوازیی ئهو ریّگایانهی سوود یاخود زیان به ئادهمیزاد له ژیانی تایبهتی یان گشتییدا ئهگهیهننی دهرخهیت و پیمان بلنی کام دهولهت سوودی له یارمهنیت وهرگرتووه (۱۸) ئهم پرسیارانهی سوکرات برِیـــارین و چـــاوهږیی هیـــچ بسهلیّنن و بلّین هوٚنراو هیچ سوودیّکی نیه و ناشی بیّت ، ئهم راستی یهش سهرئه نجامیکی سروشتی یه لهو نرخ پی دانه ی هونه رهوه به گشتی هەڭدەقوڭى ، چونكە ئەگەر ھونەر سى ھەنگاو لە راستىيەوە دوورېيت و خولقیّنهرهکهی دروّزن بیّت هه لبهته هیچ که لکی بوّ ژیانی ئادهمیزاد نابیّت و میللەت ھەرگىزاو ھەرگىز سوودى لىخ نابينېت •

سوکرات به مه وه ناوه ستی به لکوو روو ده کاته (جلو کون)ی هاوده می و ده کنیت و «که چی ئیمه هیشتا خاله گرنگه که مان له تاوانباری به که نه خستوته به رچاو ، ئه ویش ئه وه یه هو نراو توانای ئه وه ی هه یه زیان به ئاده میزاده باشه کانیش بگه یه نی (۱۹) سوکرات پاش ئه وه ی ناوه رو ک و با به تی هو نراو به و جوره له قه له م ده دات دیته سه ر باسی هوی ده ربرین و ده لیت:

⁽۱۸) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۲ .

⁽۱۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۷ .

«ئهم ههستیارانه بگره له (هۆمیرۆس)هوه له لاساییکهرهوه یه زیاتر هیچی تر نین ، لاسایی ویّنهی چاکهیان کردوّتهوه و ههرگیز ناگهن به راستی، ههستیار وهکوو نیگارکیش و لهگهل ئهوهشدا هیچ شنیک لهپیشسه کهی نازانی ، ئهوانهی لهو زیاتری لیخنازانن سهریان سوردهمیّنی کاتی نیگارهکهی دهبینن و ته نیا له دوو تویّی دهنگ و روخسارهکهیا حوکمی بهسهرا دهدهن ،

جلۆكۆن : تەواوە بەلىخ وايە •

سوکرات: به ههمان ریّگا ههستیار به هوّی ووشه دهربرینه کانیهوه هونهری جوّربه جوّرمان پیشکهش ده کات له و پیشلکهشکرد فهدا ته نها به راده ی لاسایی کردنه وه کهی له سروشتی ئه و هونهره ده دوی و ، که سانی تری هاوته رازووی ئه و له نه زانینا ته نیا له روانگه ی ووشه کانیه وه حوکمی به سه را ده ده ن و و به بیریانا دیّت داهیّنانی تیدا ده که ن به لام داهیّنانه که یان له باره ی دروست کردنی پیّلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و ه باره ی دروست کردنی پیّلاو یان ته کنیکی جه نگی ، یان هه ر با به تیکی تره و می بیت ته نها به پال پشتی کیش و تر په و ئاواز ئه نجام ده در یّت و ده بی زور جار بی نیییت ، حالی شانوگه ری ئه و ههستیارانه چیی به سه ر دیّت که له قالبیکی دوور له موسیقا و له چوار چیّوه ی په خشانیکی ساکاردا گیر را بیته وه و

جلۆكۆن : بەٽىخ •

سوکرات : له دهم و چاویّك دهكات به مندالی ومكوو گوڵ بووبی و ئیستا لاویّتی بهسهر چوبی (۲۰) » .

سوکرات لهم دهقهدا راستهوخو فهراموشی ئهرکی ووشه و میتهفور و دهربرینی هونهری ئاوهلواتایی له خولقاندنی هیونراوهدا دهکات و ئهم خولقاندنهش دهگهرینییتهوه بو کیش و ترپه و ئاواز به تهنیا ، جگه لهوهش

⁽۲۰) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۹.

ئهو هزیانهی بنیات نانی فۆرم و روخســـاری هــــۆنراوه بـــه چاوێـــکی تاوانبارییهوه تهماشا دهکات و به رِیّگای ههڵخهڵهتاندنی خویّنهری هوٚنراو و دەستخەرۆكردنى بىنەرانى شانۆگەرى دەزانى ، بۆيە بە ھىسىچ جۆرىسىك باسی ووشه به گشتی و ئاوه لواتای ووشه به تایبه تی ناکات ، زیاتر لهمهش سهرچاومی هۆنراوی سوودبهخش و هۆنەری هۆنراوخوائی به خورپه و ئیلهام دهزانتی ، بۆیه دهڵێ : (خوای هونهر خورپه و ئیلهام به ههندێ کهس دەبەخشىنى و ، لەم كۆمەلەي كە خورپە و ئىلھاميان پىن بەخشراوە زنجىرەيەك پینگدیّت ئهم خورپه و ئیلهامــه کاریـــان تحدهکات ، ههمـــوو ههستیـــاره لى هاتووهكان ئەگەر چى لە خاوەن داستانەكان بن يان هۆنراوەي گۆرانى ، هۆنراوه جوانهكانيان به هۆى هۆئەرىڭ كە بە فىربوون چنگيان كەوتبىي ناهۆننەو،، بەلكوو هۆى ئەوەيە خورپــە و ئىلھامىـــان پىي بـــەخشىراو،، ههروهکوو چۆن (کۆربنیتیه) (گیرهشیّویّنهکان) بهبی هۆشی سهمادهکهن ، ههر،وهها ههستیارهکانیش ئاوازه خوشهکائیان دههوننه و بی ئهوهی ههستی پی بکهن ، خوریه و ئیلهام وهرده گرن و وهکوو حال لیهاتوویان لی دنت ^(۲۱)» •

سوکرات بهم بیرورایه دهربارهی هۆنراو و باری ههستیار و پیوهندیی به خه کلی به وه دهرگا له رووی ههموو زانسته کانی فیربوونی هونراو و کیکو کینه وه ویژه داده خات و دوپاتی ده کاتهوه که له به رئهوه ی ههستیار به خوربه و ئیلهام هونراوه کانی چنگ ده کهویت هیچ پیویستیاه کی به زانستی زمان و هونهری رهوان بیژی و کیش و سهروا نیسه ، ههروه ها خوینه ران له به رئهوهی حالی ههستیاره کان ده یانگری و بهم هویه وه چیژو چهشه له هونراوه کانیان وه رده گرن هیپ سوود یک که زانستی

⁽۲۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۳ .

رِهخنهسازی ومرناگرن و به بی رِهخنهساز له ههموو بهرههمیّکی ویژهیسی ت_{و۲}دهگهن .

لەرستۆ و ليكۆلينەوەي ميتەفۆر

ئەوەى ئاشكرايە لە مىزۋوى زانستەكانى ويۆھدا: ئەرستى يەكەسىين زانايە كە دەستىكى بالآى ئەوتىرى لەم كۆرەدا ھەبوو ب دامەزرىنسەرى بىچىنەى لىكۆلىنەوەى ھەموو زانستەكان دەۋمىررىن .

میژووشوناسی زانسته کانی زمان ئه گهر بیه وی له به ر تیشکی ئه و راستی به دا نسرخی لینکو لینه وهی ئه رستو له زانستی ئاوه لواتدا هه ل بسه نگینی ، ده بی دوو راستی ره چاو بکات و هه میشه بیان هینیته وه یاد:

راستی به که م : ئه وه به که سوفستایی به کان جله وی به کار هینانی ووشه به گویره ی واتا فه رهه نگی به کانیان و ئاوه لواتاکانیان به ره للاکرد و به بسی سنوور مافیان به دوینه ران و ویژه ران دا که به ئاره زووی خویان ووشه به کار به ین دهستوور رافه ی ده ته به کار به ین دهستوور رافه ی ده ته ویژه یی به کان بکه ن و تأویلی نابه جی به زور ده ملی به سه رووشه و رسته کاندا بسه پینن ه

ئەم دوو راستىيە ، بە لاى ئېمەوە ــ ھۆيەكى سەرەكىن لەو ھۆيانەى كە پاليان بە ئەرەستۆوە نابېت بۆ يەكەم جار لە مېژووى زانستەكانى زماندا لیکو لینه و میه کی پیگه پشتو و ده رباره ی میته فور و الوه لوات پیشکه ش که ش بسکات ه

ئەرستىق كە بىنى ھەندىنك لە ويۆرەران بە كارتىكردنى سۆفستايىيەكان بە ئارەزووى خۆيان ووشە بۆ واتا ناسراوەكانيان بە كارناھىيىن و دەربىيىن بە بى دەستوور بۆ واتاى نوى دادەتاشن و ئەگەر ھاتوو لەم كارە نارەوايە رەخنەيان لىخ گىرا دەلىين:

ئیمه لهم ئیشه هو نهرییه ماندا میته فور سازده که بن ، دهستی کرد به سنوور کیشانی میته فور •

ئەرستىز بىز ئەوەى ئەم سىنووركىشانەى زانستىيانە بىت پىناسەيسەكى وورد و دەست نىشانكراوى مىتەفۆرى دانا و ووتى :

«میته فور گواستنه و می ووشه یه که واتایه که وه بر واتایه کی تر (۲۲۰)» ئهرستنر لهم پیناسه یه دا هه ستی به وه کرد ئه گهر بیتو بناغه ی پته و بخ مهم گواستنه و میه دانه مه زرینی هیشتا ده روازه ی یاری کردن به واتای ووشه کان به به ره للایی ده مینیته وه ، سه رئه نجام دو وا به دو وای ئهم پیناسه یه ووتی : «گواستنه و مش یان له په گهزه و ه (۲۲۰) بو جور د و این له جوره و مورد بو پینی لیک چواندن (۲۵۰) ده بی سینی لیک چواندن (۲۵۰) ده بی ده بی این که ده بی سینی لیک و اندن د ده بی این که ده بی ده بی این که ده بی ده بی این که ده بی که ده بی که ده بی ده بی این که ده بی در ده بی بی ده بی بی ده بی بی ده بی ده بی ده بی بی داد بی بی ده بی بی داد بی بی ده بی بی داد بی بی در بی داد بی بی در بی در بی بی در بی داد بی بی در بی

کهواته ویزومر و لیکدهرهوهی ده قی ویزه یی و رهخنه ساز ته نها له سهر یه کینك یان پتر له و چوار بناغه یه دا بزیان هه یه ووشه یه که و اتایه که و مسخ

⁽۲۲) کتیبی فن الشعر ل ۸۸ .

⁽۲۳) رهگهز: الجنس .

⁽٢٤) جوّر: النوع.

⁽٢٥) ليكچواندن : التمثيل والمشابهة .

⁽۲٦) كتيبي فن الشعر ل ٥٨٠

واتایه کی تر بگزیز نه وه و مهرست و به نیازی پته و کردنی نه و بناغانه به که یه که ده ستی کرد به پر وونکردنه وه بان و ووتی «مه به ستم له م قسه به له پره گهزه و بر خور ، به به لگه ی : «که شتی به که لیزه دا وه ستا » ؛ چونکه له نگه رگر تن جور یکه له وه ستان مهمه شنموونه ی جوره بر پره گه ز : (به لی مورسیوس) (۲۷) همه زاران کاری به نرخی کردووه) له به ر مسه ی زور هه زاره ها) مانای زور مه گریته وه ، بویه هه ستیار له بری و و شهی ی زور به کاری هیناوه و نموونه ی میته فور له جوره و و بو جور مهمه به : (به شیری مس گیانی لی سه ندن لیر دا به و اتای پچ اندن دیت پچ واندنیش و اتاکه ی جور یکه له سه ندن لیره دا به و اتای کو تایی هاتنی ژبانه به مردنه و اتای کو تایی هاتنی ژبانه به مردنه و

مهبهستم لهم قسه یهم: به پیی (لیکچوون) ههموو ئهو حاله تانه یه که به نوریدم پریژه ی راده ی دووه م بر راده ی یه کهم وه کویژه ی چواره مه بر سی یه که چواره مه بری دووه مه و دووه میش چونکه ههستیار وای به کارده هینی که چواره مه له بری دووه مه و دووه میش له بری چواره مه و له هه ندی کاتدا ئه و راده یه ی پیروه ندیی به ووشه گواستراوه که وه هه یه ده خریته سهر میته فره که بیری روونکردنه وه مهبه مهبه نموونه ده لیم راده ی نیوان (پیک) و (دیونیس) (۲۸) هه ممان راده ی نیوان (قه لغانی و رفه باره ی همان راده ی نیوان (قه لغانی دیونیسه) و له باره ی قه لغانه و ده ده نیوان رپیکی ئهرس) ه ، ههروه ها راده ی نیوان پیریتی و ژبان هه مان راده ی نیوان پیریکی ئه رس) ه ، ههروه ها راده ی نیوان پیریتی و ژبان هه مان راده ی نیوان ده کورد و ده که باره ی شهروه و هه مان قسه ی (ئه نبار و تلیس) ده کات و ده کن : پیریه تی روزه و له باره ی پیریه تی وه ده کن : (تاریکایسی) ده کات و ده کن : پیریه تی روزه و له باره ی پیریه تی وه ده کن : (تاریکایسی)

⁽۲۷) له ئۆذىسارە وەرگىراوە ، سرودى يەكەم ل ١٨٥.

⁽۲۸) ديونيس: خوايمهي.

⁽۲۹) ئەرس: خواى جەنگ .

ژیانه) یان ، (ئاوابوونی ژیان)، و له ههندی باری لیکچواندندا ناوی تیادا نیه ، به لام له بارهی ریژهوه ده لی : بو نموونه به بلاو کردنه وهی تو فه ئهووتری (وهشاندن) به لام بو دهربرینی کاری خور ئهویس که بلاو کردنه وهی تیشکه کانیه تی هیچ ووته یه له نیه ، له گه ل ئه وه شدا راده ی بلاو کردنه وهی تیشکه کانیه تی هیچ ووته یه له نیه ، له گه ل ئه وه شدا راده ی ده ووتری (رووناکی خوایی بلاو ده کاته وه) ، ههروه ها ده توانری ههمان ده ووتری (رووناکی خوایی بلاو ده کاته وه) ، ههروه ها ده توانری ههمان شیخوه له میته فور به شیخوه که به کاربه ینری ، پاش واتا گهیاندنی شنیك به ناویک بو شنیک کی تر دانرابی تایبه تی به که وه ی ده رباره ی (قه لغان) بلیسین پشت گوی ده خه ین : بو نموونه له بری ئه وه ی ده رباره ی (قه لغان) بلیسین پشتکی (ئه رس) ه نه لین میته فور به جوریکی قایم و پته و ده چه سینی ، جگه له وه ی ده رگای به ره الایی به کاره ینانی ووشه داده خات و بو یه که م جار ریبازیکی ده ستووری بو شی کردنه وه ی میته فور پیش که ش ده کات ،

رهنگه ههندی له رهخنه سازان توانج لهم ریبازه بگرن و سه رنج بسۆ ئهوه رابکیشن که ریبازی کی لؤجیکی رووته و ئه گهر هاتو ویژهر په یوه وی کرد به هره می خولقاندنی وینه ی هونه ری له ده ربرینه کانی دا به دهستی خوی داده مرکینی و به لام ئهم جوّره رهخنه سازانه ده بی بزانن که ئهم ریبازه رهنگدانه وه یه کی دژواریه له و ده رفه ته و هه لقو لاوه که زمانی ویژه یی به هوی سوفستایی یه کانه وه ئالوزاو بوبو و سه ره رای ئه مه ش له هه مو و کاتیک دا سنو وریکی زانستی یانه ده ربرینی ویژه یی له گیره شیوینی ده پاریزی و ریگای به دی هینانی ئه رکی سه رشانی ویدو رکه پیوه ندی کردن و به جه ما وه ری خوینه رانه و ه خوینه ده کات و مینه رانه و می خوینه رانه و کات می کانه و رانه کانه رانه و می خوینه رانه و می خوینه رانه و می خوینه رانه و می خور می می کانه و می خور می می کانه و کانه و می خورد کانه و می خورد کانه و کانه و می خورد کانه و کانه

⁽٣٠) بروانه كتيبى فن الشعر ل ٥٩ .

ووشه و واتا له لای هوراسدا

یه کهم ره خنه سازی رؤمانی له پاش نه مانی ده و له تی یؤنانیه کان که باسی و و شه ی کردبی و ده می ژه نیبیته میته فور (هوراس) ه و روداوه کانی ژبانی (هوراس) هه رچه نده له رووی راستی و ناراستی یه وه جینگای مشتوم ری زاناکانی هاوچه رخمانه ، به لام ئه وه ی چه سپاوه : ئهم ره خنه سازه له شاری «ثینوسیا» سالی (۲۰) پیش زایین له دایا بو وه و گومان ده کری که بینگانه بو وه و رؤمانی نه بو وه ، چونکه باوکی له سه ره تای ژبانی دا به نده بو وه ، بویه شاره زاکان له و بیرو رایه دان که ئه غریقی یه و له سالی به نده بو وه ی کردووه (۱) بیش زایین دا کوچی دو وایی کردووه (۱) ب

هۆراس گه لی هۆ نراوه و ووتاری جۆربه جۆری بۆ به جی هیشتوین ، ئه وه ی پیوه ندی به باسه که مانه وه هه یه لهم به رهه مانه لیکو لینه وه یه کی ره خنه سازی یه و وا باوه ئهم لیکو لینه وه یهی هۆراس مه به سته سه ره کی یه کهی شیی کردنه وه و لیکدانه وه ی ره گه زه کانی هو نراو نیه ، چونکه به په خشان نه نو و سراوه ته وه و له قه واره ی هه لبه ستیک دایه و به کیش و سه روا و له شیوه ی نامه یه کدا ری کخراوه و

ئه وهی راسته (هوراس) خوی لیک و لینک و لینه کهی ناونابوو Epistola. ad. Pisones واته (نامه یه به بوخیزانی بیرو) که له سهرده می ژبانی (هوراس) دا خیزائیکی ده سته لاتدار بوون ههروه کوو له ناوه روکی نهم نامه یه دا ده رده که وی نووسه ره کهی ویستوویه تی له عاستی نرخ پیدانی هو نراوه و چونیه تی ریک خستنی ناموژگاریی لاوه کانی ئه خیزانه بکات ه

لهم رِوْژانهدا ئهم هه ڵبهستهی (هۆراس) به دوو ناونیشان ناوبانگی

⁽۱) بروانه كتيبي فن الشعر هوراس ل ۲۲.

دەركردووه: ناونيشانى يەكەم Ars Poetica واته: هونەرى هۆنراوه • ناونيشانى دووهم: Dearte Poetica واته: دەربارەى هونــهرى هۆنراوه •

جا له بهر ئه وه ی ئه م دوو ناونیشانه هیچ پیّوه ندیه کیان به هوّراسه وه نیه و نه بووه و له سهر ده می ژبانی دا باویان نه بووه ، بابزانین له چیه وه هاتوون و بوّچی ناونیشانه ره سه نه کهی خوّی (نامه یه ك بسخ خیّزانی بیّروّ) پشت گوّی خراوه ؟ وه لاّم دا نه وهی ئه م پرسیاره و هه موو پرسیاریّکی تر له م سووچه وه به هیچ کلوّجیّك ئاسان و زانستیانه نیه ؟ به لاّم تاقه هوّی ، که ره نگه له راستی به وه زوّر دوور نه بیّت و بتوانی ئه م دوو ناونیشانهی لیکوّلینه وه کهی (هوّراس) روون بکاته وه با به تی هه لبه سته که یه ، بوّیه زوّر بهی زاناکان له و بروایه دان که ئه و دوو ناونیشانه ده شی له وه وه ها تبن که با به تی هه لبه سته که ده رباره ی سروشت و چه شنه کانی هوّنراوه یه :

گرنگترین بیرۆکه لهم هه لبهسته دا که تا ئه ندازه یه کی فراوان زاده ی بلیمه تبی (هۆراس) بنت و له داهننانیدا شونن پنی په خنه سازه یونانیه کانی هه لنه گرتبیت باسی ووشه و واتایه ۰

⁽۲) بروانه کتیبی فن الشعر هوراس ل ۱۱۰–۱۱۲ ۰

به لام (هۆراس) وای لینه کردووه و به پیچهوانه ی رهخنه سازه یو نید الله و دهربرین دانه و یونانیه کانه و مابهت و واتای به سهرچاوه ی ووشه و دهربرین دانه و سه لماندویتی که ویژهر ئه گهر هات و له گه ل بابه ته که ی اشناییه کی قوولی هه بوو و واتاکانی له دارو دهروونی دا پی گهیشتبوون ئه وا به ئاسانی دهربرینی به رز و ووشه ی هونه ری ساز ده کات .

⁽۳) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۲–۱۱۶.

که بهرگونپی (سنیتیجوّس) (۱) نه که و تبی ، ئه گهر هات و به ده ست کاری یه کی که مه وه له سه ر چاوه یه کی که مه وه له ده سه ر چاوه یه کی ئه غریقی یه وه هه لقو لا بوو ، ئایا مافید هه سه روّمانیه کان به خه لات بیده ن به (کایسیلوّس) (۵) و «بلاوتوّس» (۱) ، به لاّم له هه مان کاتدا له (فیر جیّل) (۷) و (فاریوّس)ی (۸) قه ده غه بکه ن (۹) ،

(هۆراس) لهم چهند دیرانهدا بهوپسه ری ئازایه تی بسه وه به مسلاریی زورانبازیی نهمری تیوان کون و تازه ده کات و بهرگری له تازه که ره وه کانی ویژه و زمائی هونه ری ده کات و به شیوه ی پرسیار بریاری ئه وه ده دات که له بهر ئهوه ی خه لکی رینگایان له ویژه ره کونسه کان وه کوو (کایسیلیوس و بلاو توس) له داهینانی و شه ی توی باو نه گرتووه و مافی ئه وه یان پی داوون بدر برینی نوی ساز بکه ن، پیویسته هه مان ره فتار له گه ن ویژه ره سه رده میه کان وه کوو : (فرجیل و فاریوس) بکه ن و نابی لهم ره فتار کردنه سل له کونسه په رستان بکه نه وه ه

ئهم بریارهی هۆراس ئه گهر له گه ل بناغه کانی (ئهرستۆ) له گواستنهوهی ووشه له واتای فهرهه نگی بهوه بۆ ئاوه لوات بسهراووردی بکه یسن بسه هه لویستیکی شغرش گیر ده ژمیرری •

⁽٤) سیتیجوّس: واته لهبهرکهری چهشنه بهرگیکی نهتهوایه تیی کوّنی روّمانی: هوّراس نهم ووشهیهی بوّ روّمانیه کلاسیکییه کان که بروایان به هیچ گوررانیک نهبووه به کارهیّناوه.

⁽٥) کاسیلیؤس: ههستیاریکی رؤمانی به به هؤنینه وهی هه لبه ستی گالته و گه به ناوبانگ بوو ، له سالی ۱۹۸ پ – ز کوچی دوایی کردوه .

⁽٦) بلاوتوس: بهناوبانگترین ههستیاری گالتهوگهپی روّمانی به سالی ۲۰۶ پ _ ز لهدایك بووه ۰

⁽۷) فیرجیل : گهوره ترین هه ستیاری پومانی یه ، له سهرده می (هوّراس) دا ژیاوه و سالی (۱۹) پ _ ز مردووه .

⁽٨) فاريوس: هەستيارىكى رۆمانىيە لەگەل (ھۆراس)دا ئاشنايەتى ھەبووە.

⁽۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۲–۱۱۶ ۰

به لنی (هۆراس) له ئازادی پیندانی و یژه تازه که رهوه کان بو سازدانی و وشه ی نوی باو سنووریک له به رزی و به هیزیی چیژ و به ده ست کاریه کی که مهوه له سه رچاوه یه کی یونانی وه رگرتن کیشاوه ، به لام به بی مشتوم ی مینوم سنووره له چاوی چواربناغه کهی (ئه رستق)دا یه کجار فراوان و به رینه و به هیچ جوریک و یک به له دایک بونی زاراوه ی نوی و میته فوری پیویست ناگرین ه

جا با لهم روهوه گوی لهم رهخنهسازه بلیمه به بگرین که ده نیّت:
«بوچی شایه نی قایل بون نیه ئه گهر هات و توانای ئهوهم هه بوو هه ندی ووشه ی نوی باو بخه مه سه رخه زنه ی زمانه که مان که چی به رهه مه کانی (کاتووانیّوس) (۱۰) ریّگای ئهوه یان پی درا بوو به دا تاشینی ووشه ی تازه بو واتای جوّر به جوّر زمانی باوك و با پیرانمان ده و له مه ند بكات » (۱۱) .

(هۆراس) لێرهدا ئەركى زمانيى سەرشانى رەخنەساز بەدىدەھێنێ و راستىيەكى (سىمانتىكىمان) بۆ رەچاو دەكات و دەڵێت :

نابی ده رگای خه زنه ی زمان که سامانیکی نه ته وایه تی یه له رووی گورانی ژبان دابخری ، ده بی به داتاشینی ووشهی نوی وات هه میشه له دایك بو وه کان ده ربخه ین و ئه و خه زنه یه ده و له مه ند بکه ین و ئه گه ر له (هغراس) بیسته پیشه وه و بپرسیت بغ چی ئه م ره خنه سازه له نه ریتی کومه لایه تی و یاسای سروشته وه وه لامت ده داته وه و ده لیت :

«به ههموو وهچهیه که رینگا دراوه و ههمیشه رینگایسان پیدهدری بسه گویرهی باوی سهردهمه کهیان ووشه ساز بکهن ، ههروهکوو چون دارستان

⁽۱۰) کاتووانیوس : رەخنەسازیکی رۆمانییە له سالی ۱۶۹ پ ـ ز کۆچــی دووایی کردووه .

⁽۱۱) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱۶ .

پاش تیپه ربوونی سال گه لاکانی ده گوریته وه و نه وه ی له پیش دا سه و ز بو و بوو ده رزیت ، هه روه ها و و شه کانیش کو ترینیان زووتر به ره و نه مان ده رفن ، به لام نوی کانیان و ه کوو و ه چه یه کی تازه و پی که پشتو و و سه و ز و به هادارن »(۱۲) هه لبه ته نه مه ده ستو و ری ژبانه : هه مو و سه رده میک بیروباوه ر و و اتای تایبه تی خوی هه یه ، بو نه م بیروباوه ر و و اتایانه و و شه و زاراوه و ده ربی ی گونجاو چه سپینراوه، به لام نه م سه رده مه و و رده و و رده به ره و میژو و ده کشیته وه و هه مو و ده سه لاتیکی له گه ل خوی دا ده پیچیته وه و ده رفه ت به ده سه لاتی سه رده میکی توی ده دات که بیروباوه ری تازه و و اتای نوی ده هیشتی یه کایه و ه، نه مجا نه گه ر و یژه ران و زمانه و اتانی نه م سه رده مه زانستیانه نه یه ن به پیری روداوه وه و و شه و ده ربی یک دان و ناوه لوات و پیوستی یه کانی سه رده مه که یان به هوی داتاشین و لیک دان و ناوه لوات و ریکاکانی تری خو لقاندنی فه رهه نگی زمان ساز نه که ن نه وه به ده ستی خویان نه و نه مامه کانی زمانی نه ته و ه که یان و و شاک ده که ن

له هه مان کاتدا به پیچه وانه ی گه مه وه نه گه رهات و به نه رکی سه ر شانی خویان هه ستان و مافی سروشتی و فه رمانه که یان به جی هینا و به گویره ی چیزی نه ته وایه تیان و له به ر تیشکی ده ستووری زمانه که یاندا ووشه ی نوی یان ساز کرد هو نه رمه ندانه نه و نه مامه کانی زمانه که یان ئیاو ده ده ده ن و ریستان نه شونما و خه ملاند نیان بو به ره لا ده که ن ، هه تاکو و ده بنه دارستانیکی سه وز و به هادار و گا به م جوره (هوراس) باسی ووشه و وات به رله دوو هه زار سال به ریاده کات و دوو بنه واشه ی زانستی و هو نه ریمان بو داده ریژی :

بنه واشهی یه کهم: ووشه شوین پی هه لگر و به رهه می واتایه • بنه واشه ی دووهم: هه مو و زمانه وانیک ده بی خولیای ساز کردنی

⁽۱۲) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۱۶ .

لۆنجنيۆس و دەربرينى ميتەفۆرى

له رهخنهسازیی رقمانیدا کتیبیک به ناونیشانی (بهرزیی هونهری ره و نهری هونه و ره وانبیزی) (۱۳) ناوبانگیکی فراوانی ده رکردووه ، دانه ری راسته قینه ی کهم کتیبه نه ناسراوه و میژووشو ناسه کان و رهخنه سازه کانیش له سه ر ناوی مهو دانه ره یه که نین : هه ندیسکیان ده نین دانه ره که ناوی (کاسیسوس لونجانیوس) بووه ه

ئه م ناوهش تا سهده ی سی به می زایین به کتیبه که وه لکابوو ، به لام هه ندیکی تریان ده لاین : دانه ره که ناوی (لؤنجانیوس) ه مه رچو تیك بیت لیکدانه وه ی ناوه روز کی کتیبه که ئه وه ده سه لینی که دانه ره که ی له سه ده ی

⁽۱۳) بەرزىي ھونەرى رەوان بېژى : سمو البلاغة .

یه که می زایینی دا ژیاوه و لهوانه یه ناوبانگی له چاره کی کوتایی ئهم سهده یه دا دهستی کردبی به بلاوبوونه وه ۰

دانهری (بهرزیی هونهری رهوانبیژی) لهسهر شیوازی ئهفلاتوون له دانهری (بهرزیی هونهری رهوانبیژی) لهسهر شیوازی ئهفلاتوون به خوینهران دانانی کتیبه کهیدا که دمهه ته تی بیروراکانی خوی ده گهیه نی به خوینهران ههرچه ند نابی ئهوه تی بگهین که ئهم دانه ره له بیروراکانی دهربارهی هونهری رهوانبیژی لاسایی ئهفلاتوون ده کاتهوه و لهسهر ریچکهی ئهوده دهروات و به نگهشمان لهسهر ئهم راستی یه نهوه یه ، دانهر باسی سروشتی لیکونینه وه کهی ده کات و ده نیت :

«لهوانه یه بیته وه یادت عمی (بوسنویاس تیرتیانوس)ی خوشه ویستم نیمه کاتیک و و تاره کهی (سسلیام) مان له به رزیی (هو نه ری ره و انبیژی) دا پشکنی بینیمان عمه و مافی ته و اوی با به ته کهی نه داوه، هه روه ها نه پتوانیوه به شیخ ه یه کی روون هه ست به خاله بنه ره تی یه کان بکات و هیچی بو خوینه ران نه هیناوه ته و ته نها عموه نه بی له کومه کاری دا که مین یارمه تی داوون ، له کاتیکدا ده بی عمو یارمه تی یه عامانجی سه ره کی نوسه رینت ه

ههموو ووتاریکی بژارکراو پیویستی به دوو بابهت ههیه :

يەكەم: لىكدانەومى بابەتەكە .

دووهم: روونکردنهوهی نمه و ریّگایانهی دهمان گهیینیته مهبهست (۱۱) دانه ر لیّرهدا هو نهری رهوانبیّژیی به بابه تیک له بابه تهکانی زانست ده زانسی که شایه نی فیّرکردن و فیربوونه و پیّویستی سه رشانی به روونکردنه وهی نمه فیّربوونه و نمه فیّرکردنه دهست نیشان ده کات ، به پیچه وانهی نمه فلاتو و نه و که م فیرکردنه ده بیرورای دا دهست که و تیکی خوایی سه و ویژه در به هوّی خوّر رپه و ئیلهامه وه له خواکانه وه وهری ده گریّت و به هیه

⁽١٤) كتيبي النقد الادبي اسس النقد الادبي الحديث ل ٣٩ .

جۆریّك له رِیّگای مامۆستای فیركهر و زانای دانهرهوه فــیْری نـــابیّت ۰ سەرەنجام ئەم دانەرھ بلىيمەتە لەبەر تىشىكى تىپروانىنتىكى زانستىيانە دەقى ویّژه یی شی دهکاته وه و دهڵینت : «بهرزیی زمان گوی گرهکان رِازی ناکات ، به لکوو خوشی ده خاته دهروونیانه وه ، به لام له ریسگای هونه ری رِمُوانْبَیْژییهُوه بهرزهکاری گهریه کی بی هاوتا و هیزیّکی به تهوژم بهســهر دلمی گوی گرهکاندا زال ده پیست ، لیهاتوویی له داهینسان و پهیسپرهو و رِيْكُ خَسْتَنَ لَهُ بَابِهُ تَهُ كَهُدَا لَهُ كَارِيْكُ يَانَ لَهُ دُووَ كَارُمُومُ هَهُ لِنَاقُولُيْ ، به لكوو زادهی کاریّکی زور گرانه که به گشتی له سازکردن و دارشتنی بابهتهکهدا دنیته بهرههم ^(۱۵) » کهوابوو دمق*ی ونیژه یی* به لای ئهم دانهرموه بهرههمتی*کی* يەكگرتووە: بەرزىي زمانەكەي بە تەنھا رەنگە خۆشىيەكى كاتى ببەخشىن ، به لام هیزه نهمره کهی له به یه کداچوونی زمان و بابهت و دارشتن سازکردنیان له جۆرتىكى هو نەرى يەوە ھەڭدەقوڭى • بۆيە ئەم دانەرە كە نزيكەي ھەزار و نۆسەد ساڵ لەمەوبەر ژیاوە بە ھیچ جۆریّك ناړوانیته دەقى وێژمیی وهکوړو یه کیه تی به کمی دهست کرد له تیوانی زمان و بابهت یاخود فورم و ناوهروک ، به لکوو به به رهه مینکی تینکسمراوی وای لهقه لهم دهدا ئه گهر هات و ل بناغهدا له چهند توخم و رِهگهزیّك پیّكهاتبی ههمیشه وهکوو بووتیسكی تاقە رەگەزىي ھاتۆتەكايەوە .

جا با بزانین پیرومری دانهرهکهمان لهبهر تیشکی ئهم چهمه که زانستیانه ی دهرباره ی بوونی دهقی ویژه یی له هه لسه فگائدنی دهربرینی هو نهریدا چیه و لهسه ر ج بناغه یه کدا فرخی میته فور دهست نیشان ده کات ؟ دانه ر له ههمو و تیبینی یه رمخنه سازیه کانیدا دوو هه نگاو هه لده گری :

یه کهم : دهقتیکی و تیژه یی تنومار ده کات وه کوو ئهم دهقه : «چه پــکه

⁽۱۵) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۲۴.

گریّك وهكوو شه پۆلى دەریا بەرەو ئاسمان ھەلدەدەم ، سەربانــهكان دەسوتینم و دەیانكەم بە مشتیّك خۆلەمیش ، نەخیر سرودهكەی ئیستــا ئاوازیّكی بەرز نی به ، (بۆریاس) جگه له بلویرژه ئیك هیچی تر نیه (۱۱)».

دووهم : هه لسه نگاندنی دهربرینه میته فریه کانی ده قه که به چه ند بسریار یکی ره خنه سازی که له سهر بناغهی به راوورد کردن و شی کردنه وه ته خه خامیان ده دات ، هه روه کوو ته م بریارانه که ده قه کهی پیشوو لیک ده ده نه وه ده نین :

« ئهم ویّنانه هیچ کارهساتیکیان تیّدا نیه ، بهلکو دهستکرد و دروّن : (چەپكەگر) و (ھەللىدان بۆ ئاسمان) و لىنكىچوانىدنى (بۆريىاس) بى (شمشاڵژهن) و ههموو ئهوانهى كــه ماونهتــهوم چهنــد لێكچووتێــكى دەربېينى شلەۋاوون وينەى ئالۆزيان كراوە بەبەردا زياتر لەومى كە بەرھەمى هێزى سۆز بن ، ئەگەر ھەر يەكىك لەمانەمان لەژێر رووناكى رۆژدا پشكنى وورده وورده له شنتیکی ترسناکهوه دینه خوارهوه بغ شنتیکی هیچ و پووچ. فوی بهتال ته نافهت له تراجیدیاشدا چاوی لی ناپؤشری که خوی لــه سروشتیا قەبەيە و روو دەكاتە دەربرینی دەنگدەرەوە ، بۆيە وا بیردەكەمەوە که ئهمه لهگهن گیرانهومی راستی و ریالیزمدا ناگونجیّت (۱۲) » ئهم بریاره رِمخنهسازیائه که گهو دمربرینه میتهفوریانــه لــه گاولواتـــاو لێکچـــوون هەلدەسەنگىنىن نەخشەى رىبازىكى زانستىائە دەكىشىن : مىتەفۇر دەبىخ بهرههمی کاردسات و سنززبیت و رازانهوه یه کمی رووکهشی نه بینت ، ئه گینا شغرینه واریّك له ههست و دلّی گوی گر و خویّنه ردا ب جی ناهییّلین • ههراوهها دهربرینی میتهفوری له بیرورای دانهرهکهماندا دهبی له شــویّنی

⁽۱٦) بړوانه ههمان سهرچاوهې پیشوو ل ۲۲ .

⁽۱۷) همان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۸ ۰

خوّی دا بیّت و رووه کی کیّلگهی خوّی بیّت ، ههموو بابه تیّك پیّویستی به میته فوّر نیه و نابی نووسهر ههمیشه و به بی پیّویست په نابباته بوّ بهری بوّیه هه ندیّك له دهربرینه میته فوّریه کانی (زهینه فوّن) له کتیبه به ناوبانگه که یدا (رژیّمی فهرمان دهوایی لای اللاسیدیموننیه کان) هه لده سه نگینی و ده لیّت :

«بیستنی ده نگه کانیان زه حمه ت تره له بیستنی ده نسگی په یسکه ره مه په مه که په یه که به مه په کان و گورینی چاو تی برینه کانیان گه لی گرانتره له لات له گورینی چاو تی برینه کانیان که لی گرانتره له لات له گورینی چاو تی برینی په یکه ره بر فرزیه کان ، له چاوه کانیاندا کچی زیندووت بسو ده رده که وی که خو مان له مان زیاتر شهرمن ترین و ناونانی بیلبیله ی چاو به (کچی زیندوو) شایه نی قه له می (أمفکرتیس) ه نه که قه نه هی زهینه فرن ، خوایه چه ند سه یره که گه ر باوه پرمان وابی که بیلبیله ی چاوی که وانه شه رم ده رده بریت له گه ن که که می په نده بالاوه ده نیت:

(خۆشهویستی کهسیک شتیک دهرنابری چهشنی چاو) ههر وهکوو (هومیروس) ده نیت: (ئهی سهرخوش ، دوو چاووت ههیه له چاوی سه ک دهچن) »(۱۸) • دانهر لهم دهقه دا بی گومان دهیه وی بلین : دهربرینی میته فوری به که نکی په خشانی زانستی وه کوو کتیبه کهی زهینه فون که دا نراویکی یاساگهری و رامیاری به نایهت و به ئاوازیکی ناساز ده بیستری، چونکه ئهم چهشنه دهربرینانه بهرههمی سوّز و ئهندیشهن و له کارگهی ههست و دهروون و دنی ههستیاردا سازده کریّن و به هیچ کلوجیک به هوشمه ندی و لوجیکی نووسهری بابه تیکی مهوزوعی ئه نجام نادریّت •

بهراستی ئهم بیروباوه پاهه له هه نسه نگاندنی میته فر و دانانی سنووری به کارهینانی و شی کردنه وهی سهر چاوه کانی جینگای سهرسو پرمانی میژووشو ناسی پرهخنه سازییه ، چونکه تهمه نیان نزیکهی بیست سهده

⁽۱۸) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۵۰.

ده بیّت و له و میّژووه دیّرینه دا توانیویانه ریّبازیّکی زانستیان بوّ تهم با به به گرنگه له رهخنه سازیدا به رپا بکه ن

رهنگه نرخی ئهم ریبازه لهمهولا زیاتر برمان دهربکهوی که دهبینین زوربهی نووسهره کوردهکانمان له باسهکانیاندا دهربارهی خوازه و خواستن و درکه ، شوین پیمی ریبازیکی ووشك و بریاردهری دوور له شی کردنهوه و لیکدانهوهی سهرچاوهکانی ئهم هونهره هه لده گرن و

بهشی دووهم مهجاز له رِهخنهسازیی عمرهبیدا

- سەردەمى پیش ئیسلام و باسى مەجاز .
 - قورئانی پیرۆز و زمانی عهره بی •
- ـ لهدایك بو و نی زار او هی مهجازی عهره بی •
- فەرامۆشكردنى (المجاز) لە رەخنەسازىي عەرەبىدا •
- ریبازی شیکردنهوهی مهجاز له رهخنهسازی عهرهبیدا .

سەردەمى پێش ئيسىلامو باسى مەجاز

ته مه نی کو تترین ده قی و یژه یی عه ره بی که گهیشتو ته دهستمان له هه زار و حه وت سه د و په نجا سال پتر نیه ، ئه وه ی له میژووی و یژه دا دانی پیانراوه ره خنه سازی له دوای پهیدابوونی و یژه وه له دایك بووه ، بویه وا چاوه ری ده کرا داهینانی زانستی مه جازی عه ره بی که به شیکه له ره خنه سازی له ده ورو به ری سه ره تای ئه و میژوه وه ده ستی پی کرابی ، به لام ئه مه چاوه ری کردنه بی ئه خجام بو و چونکه به در یژایی سه رده می جاهیلی که له سه ده ی یه که می زایینه وه ده ست پی ده کات و له سه ره تای سه ده ی حه و ته می زایینی به پهیدابوونی ئاینی ئیسلامی پیر و زکوتایی ها تو وه هیچ به لگه یه کی راست و زانستی مان له و روه وه چنگ ناکه و یت :

هه ندی ده نگ و باسی پچرپچر له چه ند سه رچاوه یه کی کون دا وه کوو کنتیبی (الأغانی) (۱) ده ماوده م ده گیر نه وه که له کوتایی سه رده می جاهیلیه ت و له بازاری (عوکاز)دا به بونه ی وه رزی کرین و فروشتنه وه خیوه تیک بو هه ستیار یکی به ناوبانگ که نازناوی (النابغة الذبیانی)یه هه لده درا ، هه ستیاره کانی عه ره به له و خیوه ته دا هو نراوه کانیان بو (نابیغة) ده خوینده وه نه مجا ئه میش بریاری له سه ر په سندی و ناپه سندیان ده دا ه

تیمه ناتوانین لیرددا بریارهکانی (نابیغة) وهکوو رووداویکی میژوویی هدلبسه نگینین ، به لام ئهوهی به دلنیایی به کهوه ده توانین بی سه لینین زاراوهی

⁽۱) دانهری ئهم کتیبه (ئهبو فهرهجی ئهصفه هانی)یه .

(مهجاز) لهم سهردهمهدا به کارنه هاتوه ، ههرچه نده چه ند بابه تیکی مهجازی یاخود نزیك به بابه تی مجازی وه کوو به کارهینانی دوو ووشه بسق یه که واتا و لادان له به کارهینانی ووشه یه که بغ ووشه یسه کی تر و سازدانی ووشه یه کی نوی بغ واتایه کی تازه به جوریسکی ساده و ساکار لی یان کو لراوه ته وه و

قورئانى پيرۆزو زمانى عەرەبى

ئاشکرایه که قورئانی پیرۆز رووداویکی هونهری بهرزه جگه لهوهی پهیامیکی ئایینی پیرۆزه ، ههموو ئهو بهراووردانهی نیسوانی ناوهرودکی قورئان و بابه ته کانی هنزراوه ی سنه رده می جاهیلی کراوون ، تاقسه سهره نجامیکی زانستی بان دووپات کردوته وه ، ئهم سهره نجامه ش ئهوه یه ناوه رو کی قورئانی پیروز له رووی بابه ت و بیرو کهوه به هیچ جوریک له زوربه ی واتاکانی هوزراوی جاهیلی ناچیت و هیچ ویژه ریسکی عهره بی سهرده می جاهیلیه ت و سهره تای سهرده می ئیسلام به هوزراو و پهخشان و قسمی روزانه توخنی واتای سووره ته کانی قورئان نه کهوتون و ئهم واتایانه که له باسی بیروباوه ری ئایین و ئیسلام و یاسادانان بو کومه ل و و ریک خولقینراوون و ناوی خولقینراوون تازه و پهخشان و رنگه خولقینراوون هیپیوه ندی ئاده میزاد به ئاده میزاده وه پیکهاتون تازه و

تازه یی و خولقینراوی واتاکانی قورئان له ئاستی واتاکانی ویدژه ی سهرده می جاهیلیه ت و ئیسلام راستی به کی سهره کی ده چه سیینی ، ئه م راستی بهش له جیهانی زانستی زمانه وه که بابه تی (مه جاز) یه کینکه له لقه کانی سهر ده رده هینی و ده نیت : قورئانی پیروز که زمانی عهره بی بسو گهیاندنی واتا و بابه ته کانی هه نبرارد ، ئهم زمانه پیویستی به گورانیکی قون و فراوان هه بوو بو ئه وه ی له راده ی بابه ته کانی ویدژه ی سه رده می

جاهیلی به ندبیّته و و خوی بگه یه نیته رادهی واتا و مهبهسته تازه و خو نقیّنراوه کانی ئایینی ئیسلام ۰

لینکو لینهوهی زمانی قورئانی پیروز و به راووردکردنی واتای و شه کانی له گه آلی هه مان ووشه که له سهرده می جاهیلیه تا به کارها توون ، گهیشتوونه ته سهره نجامین که دم آلی : رینگای (مجاز) فراوا نترین هوی بووه له به ردهستی زمانی عهره بی دا بو ده ربرینی بیرو که و واتا تازه کانی که کتیبه پیروزه ه

بق نموونه له سهردهمی جاهلیهتدا ووشهی (الزکاة) به واتای (نهشونماکردنی رووه شه و ووشهی (الشریعة) بق واتای (ئاوی سازگار) به کارهاتووه و ووشهی (الرکوع) بق واتای (قاچهه تخلیسکاندن) سازگراوه ۰

به لام ئهم ووشانه له قورئانی پیرۆزدا له ریّگای مهجازهوه واتاکانیان گۆرراوون: ووشهی (الزکاة) بۆ مهبهستی (باجیّکی ئایینی) دیّت و ووشهی (الشریعة) بۆ دەربرینی مانای یاسای ئایینی ئیسلام ئه نجام دراوه و ووشهی (الرکوع) (بۆ گهیاندنی بزووتنهوه پهك له بزووتنهوه کانی نویّدی ئایینی ئیسلام) به کارها تووه •

به تنی روانینیکی تایبه تی خو مان پاش لیکو لینه و میه کی زور گهیستینه ئه و می که له زمانی قورئانی پیروزدا سنی چهشن له مهجاز ههیه:

یه کهم: مهجازی نایینی:

ئهم چهشنه مهجازه له کۆمه له ووشه یه که پیک هاتووه که بخ سیف اتی خوای گهوره و میهرهبان به دی ده کرین : وه کو و ووشه ی (دهست) و (قاچ) و (لا) و (عهرش) و (هاتن) و (چوون) هند .

بی گومان له قورئانی پیرۆزدا که دهووتری (ید الله) مهیهست له ووشهی (ید) دهستی ئادهمیزاد نیه و واتای (جنب) (لا) ئیه و (عرش) بنو واتای کورسی و شنتیکی قهوارهدار نه ساتوه و (جاء) مهعنای هاتنی شنتیکی ههست پی کراو ناگهیه نیت • کهوابو و ئهم ووشانه مهجازن و ده بسی له به بایینی ئیسلام که (خوا)ی گهوره و میهره بان به بی هاوتا و تاقانه به ئیسهی ناساندوه ، واتای ئهو ووشانه و ئهوه ی له زمانی قورئاندا له و ووشانه ده چن به جوریکی وا دهست نیشان بکهین که له مانای زمانی نیشوه وهکانیان نه چن و جیاوازییه که له نیوانیان و مه به سته کانیان که فهرهه نگی عهره بیدا ساز بکهین .

دووهم: مهجازی زاراوهیی:

قورئانی پیرۆز ژماره یه که ووشه ی عهره بسی وه کوو (الفسوق) و (الزکاة) و (الرکوع) و (الشریعة) و (السجود) و (الدین) و (الصلاة) ٠٠٠ هتد ، له واتا عهره بیش ئیسلامیه کانیانه وه بغ چه ند واتایه کی نوی گواسته وه و کردنی به زاراوه ی وا که له فهرهه نگی عهره بیدا بغ واتا سازه کانیان به کارها توون و ئهم فهرهه نگه ش وه کوو و و شه یه کی تغری باو شوینیان بغ کردو ته و و و اتا تازه کانیان به سهر به خوی له واتا دیرینیه کانیان دهست نیشان کردو و ه

سىيەم: مەجازى ھونەرى:

مەبەستى قورئانى پيرۆز لە گەياندنى بيروباومړى ئايينى ئىسلام بـــه خەلكى بە دوو ھۆ ھاتۆتەدى .

یه کهم : روون کردنه و می بیروباو مړ و تنې گه یاندنی .

دووهم : بزواندنی ههست و نهست و کارتیکردن .

ئهم دوو هنزیهش به ووشه و دهربرینسی مهجازی ئه نجامدراوون

بۆنموونه ، که خوای گەورە و مەزن فەرمودەی ملکەچکردنی رۆلە بىـۆ دایکی و باوکی داوه ، لهم ئایه ته دا دهری خستوه : « واخفض لهما جناح الذل من الرحمة» (٢) واته : بالي ملكه چي بۆ دايكت و باوكت شۆركه • لیرمدا به دمربرینتیکی مهجازی له قهوارهی بالندهیهکدا نوینراوه ، رۆلەش که دمېن پهو ړووداوه ههستايت له وينهى بالداريکي لاواز لـــه خزمـــهتي باوك و دايك دا ملكه چ و وه لام دهرهوه ی ههمو و داوا کاریه کانیان بیست . ئهم چهشنه مهجازه که به گاوه لناوی هونهری ناومان بردووه بربرهی زمانی قورئانی پیرۆزە و يەكنىكە لـــە ھەرەتايبەتىـــەكانى روخســـارى زۆربـــەى سوورەتەكانى قورئانى پيرۆز ٠ ئەگەر ك رادەى رۆشن بىيرى خىنىزانى ئەومى بزانىن ئايا ھەموويان لە چۆنيەتى تى گەيشىتنيان لەيەك رادە بوون ، بۆمان دەردەكەوى كە بە ھىچ جۆرىك وا نەبوون : چونىكە لە نـــاو ئەو خیزانهدا جگه له میلله تی عهرهب بینگانه و نهزانی زمانی عهره بی هه بوو شان بهشانی ئهمانهش خویّنده وارو نهخویّندهوار و پسیر و لاو و ژن و پیساو بهرچاو دهکهوتن • جا لێرهدا پرسيارێك سهر ههڵدهدات و دهپرسێ : ئايـــا موسلمانه کانی سهردهمی هاتنه خوارهوهی قورئانی پسیرۆز کسه رادهی رِ قَسْن بیر بیان یه کسانی نه بوو: پیویستیان به لیکدانه و می چه شنه کانی مهجاز له زمانی قورئانی پیرۆزدا هەبوو ياخود به بن لیکدائەوم راستەخىر لىم زمانه تنيده گهيشتن ؟ •

ده گیرِنهوه که ئایه تی (وکلوا واشریوا حتی یتبین لکم الخیط الأبیض من الخیط الأسود) (۳): واته بخون و بخونهوه ههتاکوو هیلی سپی له هیلی رمش بوتان جیا ده بیته وه و هاته خواره وه ، یه کسینك له هاوریکانسی

⁽٢) سوورهتي (الاسراء): ئايەتى ٢٣ .

⁽٣) سورهتي البقرة: ثايهتي ١٨٧٠

پیاویکی ملهوری لهم ئایه ته تی ناگهیت ؟ مهبهست جیاکردنه وهی شهوه له روّژ (٤) ئهم رووداوه دوو راستی میّژوویی دهربارهی لیّکوّلینه وهی مهجاز له رهخنه سازیی عهره بیدا رمچاوده کات:

راستی یسه کهم:

لیکو لینه وهی مهجازی عهره بی له سهرده می هاتنه خواره وهی قور تانی پیروزه وه به ردی بناغه کهی دانراوه ، که وابو و تهمه نی تهم لینکو لینه و هیت له و سهرده مه و ه تنا گیمرو نزیکهی هه زار و چوارسه د سال ده بی ه

راستی دووهم:

سهره تای لیّکدانه وهی مهجازی قورئانی پیرفز له سهر دهستی پیخمهر (د۰خ) بن تی گهیاندنی موسلمانه کان له زمانی بهرزیی هونه ری قورئیان ئه نجام دراوه ۰

لەدايك بوونى زاراوەي مەجازى عەرەبى

میز و و نووسی مهجازی عهره بی بوی هه یه لیز هدا بپرسی گایا له سهر دهمی هاتنه خواره و می قورگانی پیروزدا به گشتی و فهرمووده کانی

⁽٤) بروانه کتیبی (معانی القران) بهرگی یه کهم ل ۱۱۱ .

(پێغهمهر) (د٠خ) که مهجازی قورئانیان لێکداوهتهوه به تایبهتی زاراوهی مهجاز هاتووه ؟

پشکنینی ههموو دهقه کانی ئهم سهردهمه وه لامی ئهو پرسیارهدهداتهوه و ده نیخ : نهخیر ، ههرچه نده لهم سهردهمهدا تا رادهیه که له مهجازی قورئاندا کو لراوه ته وه به لام هیچ کاتیک زاراوه ی مهجاز به کارنه هینراوه .

ههروهکوو بۆمان دهرکهوتووه ئهم زاراوهیه له سهرهتای سهدهی دووهمی کۆچیدا لهدایك بووه: دهگیرنهوه (الجعدی کوری درهم) که سائی سهد و ههژدهی کۆچی مردوه و به یهکیك له خاوهن ئههواء دهناسری ووتویه تی :

« ئه گهر هات و مندال بهرهه می ژنه ینان بینت من دروست کهری منداله کانی خوم و که سینکی تر دروست که ریان نیه ، که ده ووتری خوا خولقینه ره یا نه ، ئه م ووته یه مه جازه و حه قیقه ته نیه (۱) لهم ده قه دا دوو ووشه ی که دژی یه کترین (المجاز) و (الحقیقة) به کارها توون : ووشه ی مه جاز که کیشه که ی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جوز) بووه له ده ربی ینی مه جاز که کیشه که ی (مفعه له) و له بنچینه دا (مه جوز) بووه له ده ربی ینی (جاز المکان اذا تعداه) وه رگیر راوه : واته له عهره بیدا ده ووتری : (جاز المکان جوازا و مجازا و هذا مجاز القوم) ، که وابو و (المجاز) ناوی که بو که و شوینه ی که پینی دا تی ده په ربی و چاوگیکی میمی به بو کرداره که ی ، به لام ناوی شوینه که مه به به ستی زاناکانی به لاغه یه که مه م زاراوه یه یان بو گواست نه وه ی و وشه یه که شه و ووشه یه به کارده هینی که که شوینی خویه تی و واتاکه ی نه گور راوه ه

بهم پیهیه (الجعد کوری درهم) که زاراوهی (مجاز)ی لهو میژووهدا

⁽۱) كتيبي (الفصل في الملل والاهوال والنحل) بمركى چوارهم ل ١٥٣.

فەرامۆشكردنى (مەجاز) لە رەخنەسازىي عەرەبىدا

ههستیار له سهرده می جاهیلیه تدا پلهیه کی به رزی هه بوو به سه رکرده ی خیله که ی ده رمیزرا ، بزیه تایینی ئیسلام هه لویستی تاییه تی خوی ده رباره ی ناوه پوکی هو نواو نواندو قور تانی پیروز له باسی ههستیاران فه رموویه تی : (بسم الله الرحمن الرحیم والشعراء یتبعهم الغاوون ، الم تر أنهم فی کل واد یهیمون ، وانهم یقولون ما لایفعلون ، الا الذین آمنوا و عملوا الصالحات و ذکروا الله کثیرا وانتصروا من بعد ما ظلموا وسیعلم الذیب نظلموا ای منقلب ینقلبون) (۲) واته به دکرداره کان شوین پینی ههستیاره کان هه للده گرن که له هه موو کوری کلا سهرگه ردانن و کرداریان له گه ل گوفتاریاندا یه که له هه موو کوری کلا سهرگه ردانن و کرده و ی چاك ده که ن ،

تساقمي دووهم:

که قورئانی پیرۆز به ریزموه باسی کردوون : پهیام دار و راستگون ،

⁽٢) سورهتي الشعراء: ثايهتي ٢٢٤_٢٢٠ .

بی گومان زمانی هه نبهسته کانیشیان راست و له در قربه ده رن ، شهم هه نویسته ی ئایینی ئیسلام له چاو تی روانینه که ی سوکرات و ئه فلاتون که به گشتی بریاری بی که نکی و ناراستی ههستیار و هو نراوه ی داوه زور وورد و زانستی به که چی هه ندی له زمانه وانان و ماموستاکانی رموانبیژی و زانا ئایینی به موسلمانه کان به چاویکی گومانه و روانیانه هو نراو و باسی مه جازیان فه راموش کرد .

بن نموونه (سیبویه) (۲) که زانایه کی دهستووری زمانی عهره بی بسه و به دورودری نمونه (سیبویه) کو نیوه ته وه دوروی زمانه کو نیوه ته وه دوروینی (المجاز)ی به در ق له قه نه هم داوه و ووتویه تی :

«دمربرینیك هه یه له رووی واتاوه در قیه ههروه كو بنیت چیاكهم هه نگرت و ئاوی ده ریاكهم خوارده وه (٤) هند كه واته: (سیبویه) هه مو دم ربین و رسته یه كی مه جازی هه رچه نده له سه رده ست و وری زمان رخیشت بینی و رسته یه كی مه جازی دارشتنی ریزمانی نه ها تبی در قیه و له گه ن و نیشت بینی و لغر جیك دا ناگو نجیت و جا لیره دا ره نسگه بو هه ندی میروونو و سه كانی ره خنه سازیی عهره بی هه بین كه بنین : میم بریاره ی میروی و نیوی به هه نویست ه كه یا ینی میسیویه) هیچ پیوه ندیه كی راسته و خوی به هه نویست كه یا ینی میسیاره وه ده ره و به تاقمی یه كه می هه ستیاره كانه وه نیه ، بگره له سه رخواه یه که وی یو نانیه وه هه نقو لاوه و به باید و هه نوی نانیه وه هه نوی نانیه و هم نین نانیه و هه نوی نانی نانیه و هم نوی نانیه و هه نوی نانیه و هه نوی نانیه و هم نوی نانیه و نانیه و هم نوی نانیه و هم نوی نانیه و هم نوی نانیه و نانی

به لام جگه له (سیبویه) به دهیان زانا سوورن له سهر ئهوهی که له قورئانی پیروز و فهرمووده کانی (پینعمه در)دا (د ه خ) هیر ووشهیه کی (مهجاز)ی نه هاتووه و له زمانی عهره بی دا مهجاز نیه ، لهم زانایانه (محمد

⁽۳) سیبویه: سالی سهد و ههشتا و ههشتی کوچی مردووه .

٤) بروانه کتیبی (الکتاب) ب ۱ ل ۸۷ .

کوری الکرام) و (علی کوری حزم)وه زوّر ئاشکرایه ئهم تاقمه که ئینکاری بوونی مهجازیان ده کرد و هه لویسته کهیان له ستوزیّکی ئایینی به وه هه لقو لا بوو، باپشتیان به هیچ باسیّکی زمانه وانی و رهوانبیّژی یه وه نهده به ست .

راسته کوری (حزم) ههولی دا که به قیاس و منطق ئه و ههلویسته بسه لیننی ، به لام تا راده یه کی زور له زمان و ره وا نبیژی و ره خنه سازیه وه دوور بوو ، هه تاکو و کوری (تیمیه) که سالی حه وت سه د و بیست و هه شتی کوچی مردووه ها ته نهم کوره و و به ره نگاری نهم پرسیارانه بوو : نایا له زمانی عهره بی دا ووشه هه یه یاسادانه ری ئیسلام له واتا پیشوه که یه وه واتایه کی نوینی گواست بیته وه بیاخود نهم و وشانه له یاسای ئیسلامدا به واتا پیشوه هانیان نوینی گواست بیته وه بیاندا زیاده یان ماونه ته و ه به لام (یاسادانه ری ئیسلام) له نه حکالمه کانیاندا زیاده یان خستو ته سه ر و به هیچ جوری کانیان نه گوریوه ؟ .

ئایا (یاسادانه ری ئیسلام) ههروه کوو چنون خه نسکی به گویسره ی (نهریت) واتای ووشه ده گورن دهست کاری ووشه کانی کردووه و ئهم ووشائه له چاوی زماندا (مهجاز)ن و له چاوی (نهریست)ی یاسادانه ری ئیسلام دا حه قیقین ؟ •

کوری (تیمیه) وه لامی ئهم پرسیارانهی داوه ته وه و ووتویه تی :
« یاسادانه ری ئیسلام نه ئهم ووشانه ی گواستوته وه و نه دهست کاری
کردوون ، به لکو به جور یکی سنووردار به کاری هیناون » (ه) ، ئهم زانایه
له به ر تیسکی ئه و تیبینی یه دا کیشه یه کی زانستیا نه له گه ل ئه وانه ی ده لین نه زماندا مه جاز هه یه به رپاکرد و چوار بناغه ی چه سپاند :

یه کهم: ووشه خوی له خوی دا نه حهقیقه ته و نه مهجاز . دووهم: تینمه ناتوانین واتای یه کهمی ووشه یهك به به لگهی میزووی

⁽٥) بروانه کتیبی (الایمان) ل ۲۷ .

راست دەستنىشان بكەين بۆ ئەوەى بڭين ئەم واتايە ھەقىقىيە. سىخىيەم: واتاى مەجازى راستەوخى دەرناكەويىت .

چوارهم: واتای ووشهی به رسته کهی دهچهسپی و ئهو ووشانهی که له گهلیا به کارهاتوون واته کهی دهست نیشان ده کهن ۰

سهره نجام (کوری تیمیه) بریاریک ده دا و ده نیست: «دابه شکردنی ووشه به سهر حه قیقه ت و مه جازدا ناره وایه ، بریه واتای هه موو ووشه به له قور تانی پیروز و فه رموده کانی پیغمه ردا (د • خ) به و ووشانه به ستراونه ته وه به رسته مه به سته که یان ده خه نه روو ، له تاکامدا هیچ ووشه یه کیان مه جاز نیه به لکوو هه موویان حه قیقین »(۲) •

به لای ئیمهوه ئهم ریبازهی کوری (تیمیه) ههرچه نده هنری بهرپابوونی سنززیکی ئایینی یه و ، به لام لهسهر بناغه یه کی زمانه وانی پته و دامه زراوه و له گهن سروشتی زمانی عهره بی دا ده گونجی که واتای ووشه کانی به هوی رسته کانیه وه نه بی هه رگیز دهست نیشان ناکریت .

بۆ به لگه واتای ووشهی (الدائرة) دهشی (بازنه) بینت وه دهشی باره گایه کی میری بینت ، به لام ئه گهر هاتو له رسته یه کدا به کارهینزا و ووترا «رسمت الدائرة» ئهوه راسته وخو واتاکهی ده رده که وی و تی ده گهیت که مه به ستی قسه که ر بازنه یه که و باره گای میری نیه ، هه روه ها ئه گهر ووترا (دهبت الی الدائرة) ئهم رسته یه ده ی سه لیننی که ووشه ی الدائره به واتای باره گایه کی میری هاتو وه •

ههرچوتیك بیّت ریّبازه کهی کوری (تیمیه) و قسه کانی ئهوانهی به ر له کوری (تیمیه) فهراموّشی مهجازیان کرد و دانیان به بوونی له زماندا

⁽٦) هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۲۹ .

کوری (قتیبه) (۷) که سالی دووسهد و حهفتا و شهشی کوچی مردووه باسی چونیه تی نه و سهلاندنهی کردوه و ووتویه تی : ههمسوو ووشهیسه له واتایه کی دهست نیشان کراوی ههیه ، نه گهر هات و به مهجاز به کارهینرا و دمینی بو چه ند واتایه کی ناسراو هاتبیت ، به لام هه ندیک له وا نه ی خویان بسه موسلمان ده ژمیرن په یره وی نهم راستیه زمانیه یان نه کردووه .

ئیمه نازائین تا چ راده یه گهم تاقمه شوین پنی سوفستاییه کانیان له و خنه سازیی یو نانی دا هه لگرتووه و غایا ئهم ریبازه یان له و افهوه و هرگرتووه به لام ئه وه ی به ده نین به به به هوی نه دلنیایی یه و ده توانین دوو پاتی به ین نینه و ده نینه ده نینه به ده نینه به ده نین به هوی نه م ریبازه و ه و اتاکانی قور ئانی پیر و و فه رمووده کانی پیغمه ده به هوی خه ریان و مه به سته پیر و دکانیان تینکده ن به گهر ئه و ریبازه ی کوری (تیمیه) نه بوایه و هه رچه نده هه ردو و ریبازی مه جاز فه رامو شردنی مه جاز و ئینکار کردنی له زمان دا و ریبازی سه پاندنی مه جاز به بین سنو و رو به بین ده ستو و رنه بوون به هوی گور ران و په ره سند نه به بین سنو و رو به بین ده ستو و رنه به و نه به بین سنو و رو به بین ده ستو و را نه به و نه بین ده ستو و دا نه به بین سنو و را به بین ده ستو و دا نه به بین سنو و دا به بین ده ستو و دا نه به بین سنو و دا به بین ده ستو و دا به بین ده بین ده ستو و دا به بین ده بین ده ستو و دا به بین ده ستو و دا به بین ده بی ده بین دا ده بین دا ده بین دا دو بین دا دا در بین دا ده بین دا دا در بین دا دا در بین دا دا دا در بین دا دا دا در بین دا دا دا دا در بین دا دا دا در بین دا دا دا دا دا در بین دا دا در بین دا دا در بین دا دا در بین دا دا دا در بین دا دا در بیان

⁽۷) بروانه کتیبی تأویل مشکل القرآن ل ۲۰۲ .

رِیّبازی شیکردنهوهی مهجاز له رهخنهسازیی عهرهبیدا

زوربه ی زمانه وانه کان و زاناکانی ره وانبیزی عهره بی دری ریسانی فهراموش کردنی باسی مه جاز و ئینکاری بوونی له زمان دا راوه ستان و ده ستیان به به رپه رچدانه وه ی کرد ، به م جوّره له سه ره تای سه ده ی سخیه می کوچیه وه ده ست کرا به باسی مه جاز له زمانی قور گانی پیروّز و فه رمووده کانی پیروّز و موزاوه و په خشانی عهره بی و گهلی کتیبی تری به نرخ له م باسه دا ساز کرا وه کوو کتیبی (مجاز القرآن) دانانی (ابو عبیده) که سالی ۲۱۳ که مردووه ،

ھەرچۆتنىك بىن ئەگەرېمانەوى ھەموو باسە عەرەبىيــەكان دەربـــارمى

مهجاز کۆبکهینه وه و پوخته ی ئه و باسانه به بی سه رنجدان له جیاوازیک نیوان بیرو پای زاناکان پیش که ش بکه ین ده توانین بلیین : مهجاز به شیک له له چوار به شه کانی زانستی (پروون بیژی) (۱) ، که له (لیک چواندن) (۲) و (خوازه) (۳) و (خواسته) و (درکه) (۵) پیک ها تو و ه و

بهشی (خوازه) دووا به دووای بهشی (لیکچواندن) که له ژیسر ناونیشانی (خوازه ی زمانی)دا (۲) باسده کری و به وه ده ناسینری (ووشه یه که بر مانا زمانیه کهی به کارنه ها تو وه به لکوو بر واتایه کی تر له به پینوه ندیبه ک به کارهینراوه له گه ل به نگهیه کی وا که نه هینلی مه به ست له و ووشه یه (مانا زمانیه کهی) بی پینوه ندیی مانا زمانیه کهی ئه و ووشه یه و واتا تازه کهی ده شی لیکچواندن بیت و ره نگه لیکچواندن نه بی و بر نفوونه ی تازه کهی ده شی یه کهم ده نین : (له گه ل شیری کدا قسه مرد) و و وشه ی (شیر) له مردی پسته یه دا به مانای شیری راسته قینه نه ها تو وه ، به لکو و به واتای مرد فیکی مرد فیکی کازا ها تو وه و پینوه ندی کیوانی شیری به مانای درونده و شیری به واتای مرد فیکی مرد فیکی کازا ها تو وه و بینوه نه یازایه تیه و

بۆ نموونهى بەشى دووەم دەووترى (پۆلەكەھات) • بىخگومان ووشەى پۆل بۆ ماناى (ژورى وانه) بەكارنەھيىنراوە ، بىگرە بە واتىاى قوتابى ھاتووە •

په یوه ندیی پۆل به مانای ژووری وانه به پۆلهوه به واتـــای قوتـــابی بن گومان لینکچوون نیه ئهم پیّوهندیه له دانیشتنی قوتابی له پۆلدا ومرگیراوه

⁽۱) روون بيرى : البيان .

⁽٢) ليخكواندن التشبيه .

⁽٣) خوازه: المجاز.

⁽٤) خواسته: الاستعارة.

⁽٥) دركه: الكناية.

⁽٦) خوازهى زمانى: المجاز اللفوى .

واته پهیومندیه کی شویننی به به نگهی (۲) خوازهش ره نگه دهربرینیك بیت وه کوو رسته ی (قسهم کرد) له نموونه ی (له گه ل شیریکدا قسهم کرد) ره نگه واتایی بیت و له چهمکی (۸) رسته که وه وهر گیرابیت ۰

دووا به دووای ئهم باسه (خوازهی زمانی) لهسهر بناغهی پیوهندیسی نیوانی مانای زمانی ووشه و واتا نویکه یدا بهسهر دوو لقدا دا بهشده کریت:

لقی یه کهم پنی ده ووتری خواسته و لقی دووه م به (خوازه ی به ره للا) (۹) ناوده بریت و پنیاسه ی خواسته به وه پنیشکه شد ده کریت که چه شنیکه له (خوازه ی زمانی) و له بنچینه دا لینکچواند نیکه (۱۰) ، به لام یه کسین له همردوو بناغه که ی فری دراوه و پنیوه ندییه که ی هه میشه لیک چوونه و وات ه که ده لین : (له گه ل شیریک دا قسه م کرد) نه م رسته یه له بناغه دا به م جوره بووه (له گه ل مروقیک دا قسه م کرد که وه کوو (شیر) نازا بووه) : ووشه ی بووه (له گه ل مروقیک که واقیه ی وه کوو (شیر) نازا بووه) : ووشه ی (مروق) که (لینچواوه) و ووشه ی (وه کوو) نامرازی لینکچواند نه و ووشه ی (نازا) رووی لینکچواند نه نه مه هه موویان فری دراوون و له بریاندا ووشه ی (شیر) که (پی لینچواوه) ماوه ته وه و رسته خواسته یه ی ساز کردووه و خواسته به گشتی دوو جوره :

جۆرى يەكەم: خواستەى (راستەوخۆيە) (۱۱) كە ووشەى (لىچواو) لە رستەدا لىكىچواندنيەكەى فىرى دراوە • وەكوو ئىلەومى كە دەووتىرى (دەستى گولەكەم گوشى) •

⁽٧) به لكه : القرينة .

⁽٨) چهمك: المفهوم ٠

⁽٩) خوازه بمره للا : المجاز الرسل .

⁽۱۰) لیکچوواندن له دوو بناغه و دوو په گهزی ناههمیشه یی سازده کری بناغه ی به کهم ؛ پنی دهووتری (لیچواو) ، بناغهی دووه م به ناوی (پیلیچواو) ناوده بری . دوو په گفته ناههمیشه یی به که ، په کیکیان (نامرازه) و په کیکیان (پووی لیکچواندنه) .

⁽١١) خواستهى راستهوخق: الاستعارة التصريحية .

جۆرى دووهم: (خواستەى شاراوه (۱۲))يە كە ووشەى (پىێلێچواوەكە)ى لە رستەكەدا فرێدراوە ، وەكوو ئەم رستەيە : (ئەگەر مردن چرنووكى گرت ھىچ نووشتەيەك كەلكى ئايێت) ٠

پاش ئەو دابەشكردئەى خواستە دووبارە لەسەر رەسەنى خواستراو بۆ دووپەل دابەش دەكرى ٠

نه گهر هات و خواستراو ناویکی ره گهز (۱۲) بوو وات و وهرگیراو نه بوو ووشه ی نه بوو وه کو و وه کو نه بو و وه کو و وه کو و وه کو و وه کو کو شدن که چاو گیکه پینی ده ووتری (خواسته ی ره سه ن) که چاو گیکه پینی ده ووتری (خواسته ی بو کردار و (خواسته ی ناره سه ن) (۱۵) ناو ده بریت ، چونکه ئه م لقه خواسته یه بو کردار و ناوی و هر گیراو به کارها تو وه پاش ئه وه ی له چاو گدا به کارها تو وه دوایی بو واتا گشتی یه که ی ئه و ئامرازه ساز کراوه و ها مرازدا به کارها تو وه دوایی بو واتا گشتی یه که ی ئه و ئامرازه ساز کراوه و ها مرازدا به کارها تو وه دوایی بو واتا گشتی یه که ی نه و گامرازه ساز کراوه و ها کراوه و کراوه و ها کراوه کراوه و ها کراوه کراوه و ها کراوه و ها کراوه و کراوه و ها کراوه و کراوه کراوه کراوه کراوه و کراوه و کراوه کراوه و کراوه کراوه

ئه گهر هات و له رستهی خواسته بیدا چه ند ووشه به کی تری پیوه ندی دار به خواستراوه و ها تبوون خواسته به سهر سی به شدا دا به ش ده کری :

یه که م: خواسته ی (دووپات کراو (۱۲۰) که جگه له به لگه که ی ووشه یه کی گونجاو پتر له گه ل لی خواستراوه که ی هاتووه وه کوو ئهم رسته یه که ده لسی

⁽١٢) خواستهى شارهوه : الاستعارة المكنية .

⁽۱۳) ناوی رهگفز: اسم جنس .

⁽١٤) خواستهى رەسەن : الاستعارة الاصلية .

⁽١٥) خواستهى نارهسهن : الاستعارة التبعية .

⁽١٦) خواستهى دووپاتكراو: الاستعارة المرشحة.

(شیریکی کو آکدارم له گهرماو دی) لهم رسته یه دا ووشه ی کو لك له گه ل لیخواستراو که درونده که یه گونجاوه واتای خواسته که که پیاویکی ئازایه و به هیزه دوویات ده کاته وه ۰

دووهم: خواستهی نادووپاتکراو (۱۷) که به ووشه یه کی گونجاو یان پتر له گه ل بغ خواستراوه کهی بهر چاو ده کهوی وه کوو نهم رسته یه (شیریکی پر چه کم له گهرماوه که دی) ، لهم رسته یه دا ووشهی (پرچه ك) له گه ل بخواستراو بیاوه نازا که گونجاوه واتای خواسته که لاواز و نادووپات کراو ده کات ،

ستیههم: خواستهی (نهبهستراو) (۱۸) که ووشهیه کی گونجاو له تهك لیخواستراو یان بن خواستراو نههاتووه وهکوو (شیریکم له گهرماوه که دی) ۰

خواسته له ړووی ژمارهی ووشهوه دوو بهشه ۰

یه کهم: (خواستهی ساده) که له یهك ووشه پینكهاتووه •

دووهم : (خواستهی لیکدراو) که بهدهربرینیک یاخود رسته یه کی تهواو که زوّر جار په ندیّکی پیشینانه ئه نجام دراوه ۰

سهرمرای ئهم ههموو دابهشکردنه باسهکه دمگهریّتهوه سهر خوازه و دملّیّت : خوازه دوو بهشه :

یه کهم: خوازه ی ژیری (۱۹):

كه فهرمانيك يان ووشه يهك له واتادا له فهرمان چووبينت پالى ب

⁽١٧) خواستهى دوپات كراو: الاستعارة المحددة .

⁽١٨) خواستهى نهبهستراو: الاستعارة المطلقة .

⁽۱۹) خوازهي ژبري: المجاز العقلي .

ووشەيەكەوە درايىت كە بوى ئەبىت ، لەگەل بەلگەيەكى وا ئەو بۆنەبووە بسەلمىنىن :

وهکوو (به هار گوڵ ده چێنێ) لـهم رستـه یه دا چاندنی گـوڵ پاڵدراوه به ووشهی به هاره وه ، به لام ژیریی ئاده میزاد بروا به وه ناهێنـێ وهکوو کارێکی راست ، چونکه دمزانێ پاڵپشتی راسته قینهی گوڵچاندن خوایـه .

دووهم: خوازهی بمره للا (۲۰):

که ووشه یه که بغ واتا راسته قینه کهی به کارنه هیّنراوه ، به ککوو بــۆ واتایه کی نوی گواستراوه ته وه له گه ل به لگه یه له رسته که دا که به کارها تووه . نهم به لگه یه ش نیشانه یه که بغ واتا نویّنکه و لادانی له واتا راسته قینه کهی .

بی گومان له نیوانی واتا راسته قینه کهی خوازهی به ره آلو وات ا نوی کهی دا ده بی پیوه ندیه که هه بیت ، بزیه ئهم چه شنه خوازه یه له به ر تیشکی جوّر به جوّری ئهم پیوه ندیه به سه ر سیانزه چه شنی (۲۱) سه ره کیدا دابه ش ده کریّت که ئه مانه ی خواره و ه ن

یهکهم: ناونانی پارچهك له شنتیك به ناوی ههموویسهوه، وهکسوو (پهنجه دهخهنه گویچکهیانهوه) واته سهری پهنجه، چونکه سهری پهنجسه پارچهیهکه له پهنجه.

دووهم: بهکارهینانی بهشینك له شنتیك لهجیاتی ههمووی وهکو (چاویمك وا گویمان لیده گری) واته سیخورینك چونکه چاو پارچهیهکه له سیخورهکه، سی به کارهینانی ناویکی تایبه تی لهجیاتی ناویکی گشتی وهکوو

(ئىمە پىغەمەرى خواى جىھائىن) واتە : پىغمبەرەكان .

⁽۲۰) خوازهی بهرهالا : المجاز المرسل .

⁽۲۱) بروانه کتیبی (الاتقان فی علوم القران) بهرگی دووهم ۲۷–۹۸.

چوارهم : به کارهیّنانی ناویّکی گششی لهبری ناویّکی تایبه تی وهکوو (بغ ئهوانهی لهسهر زهویدان دمپاریّنهوه) واته بغ خواپهرومرهکان ۰

پینجهم: به کارهیّنانی سهرهنجام لهجیاتی هۆیهکهی وهکوو: (لـه ئاسمانهوه بهرههمتان بۆ دەنیرینه خوارهوه) واته هوی بهرههم که بارانه ۰

شهشهم: به کارهینانی هۆ له شوینی سهره نجام وه کوو: (توانای گوی راگرتنیان نه بسوو) وات برواهینانیان به خوا ک سهره نجامی گوی راگرتنه ۰

حهوتهم: ناوبردنی شتیك به ناویک که له رابوردوودا بوی به کارهاتووه وهکوو (مالی ههتیوهکان بده نهوه) ههتیو که تهمهنی دهگاته ههژدهسال بوی ههیه مالی خوی وهرگریتهوه ئیتر لهو کاتهدا بهم ناوهاوه ناونابریت .

هه شته م : ناونانی شنتیکه به ووشه به که له تایینده دا بوی بلویت ، وهکوو (مهی دهگوشم) واته تری ده گوشم چونکه مهی ناوی تری یه پاش ئه وه ی ده گوشری ۰

نۆيەم: ناوبردنى شويننېك به ناوى ئەومى تىنىدايى ، وەكوو (ك رەحمەتى خوادا ئەوان نەمرن) واتە لە بەھەشتدا كە شوينى رەحمەتى خوايە،

دمیهم: ناوبردنی تاقمیّك به نــاوی شویّنه کهیانــهوه ، ومکوو (بــه پۆلهکهم ووت) واته به قوتابیه کانم ووت ۰

یازدهههم: ناونانی شنتیك به ناوی هۆیهکهیهوه وهکوو (زمانی عهرهبی زوّر پهرمی سهندووه) واته ئاخاوتنی ووشهی عهرمبی که هوکهی زمانه ۰

دووانزههم : فهرامنزش کردنی ووشه یه که به به کارهینانی دژواره کهی له جیاتیدا وه کوو (مژدهی تیش و نازارینکی گهورهیان بدمری) ، ووشهی

مژده بۆ ھەواڭتىكى خۆش بەكاردىت بەلام ئەيەتەدا بۆ ھەواڭيكى ناخۆش بەكارھاتوروە .

سیانزههم: به کارهینانی دارشته یه ک^(۱) له بری دارشته یه کی تر وه کوو به کارهینانی چاووگ له بری بکهر (^{۲)} به به کارهینانی پینکراو (^{۳)} له بسری چاوگه که ی و به کارهینانی می ینه له بری نیرینه ۱۰۰ له پاشدا ئهم باسد (خوازهی به ره للا) وه کوو خواسته له رووی ژمارهی ووشه وه ده کاته دوو لقه وه:

خـوازمی بهرمللای ساده و ، خـوازمی بهرمللای لینکـدراو .
له زانستی واتادا (٤) باسی خوازمی عهره بی شوین پینیه کی فراوان بو خوی دهکاته و و قسه به سهر دوو به شدا دابه ش ده کات :

بهشی یهکهم : (ههواڵ) ^(ه) واته ئهو قسهیه که خوّی له خوّیدا دهشیّ راست بیّت و دهشیّ دروّ بیّت ۰

به شی دووهم: (دمربرین) (٦) قسه یه که له خوی دا نه راسته و نه درو ، ههوالیش دوو به شه:

یه کهم: ههوالی راسته قینه ، که مه به سته کهی گیرانه و می زانیاری یه که بغ که سینك که نه زانی ، و مکوو (چیای هیمالایه به رزترین چیایه) .

دووهم : (ههوالی خوازهیی) (۷) که مهبهسته کهی گیرانه و می زانیاریه ك

⁽١) دارشته: الصيغة.

⁽٢) بكهر : الفاعل .

⁽٣) يتكراو: المفعول به .

⁽١) زانستي واتا : علم المعاني .

⁽٥) ههوال : الخبر .

⁽٦) دهربرين: الإنشاء.

⁽V) هموالي خوازهيى: الخبر المجازي .

نیه ، به لکوو مه به ستیکی تری هه یه ئهم مه به سته ش به گویره ی نیازی قسه که ر و دمرفه تی قسه که لیک ده در پته وه ۰

دمربرينيش دوو بهشه:

دهربرینی داخوازی و دهربرینی بینداخوازی • دهربرینی داخوازیش پینج بهشه • فرمان و نههی و پرسیار و تکاکردن و گاواتخواستن • ههر بهشیکیش لهم پینج بهشه لهسهر بناغهی مهجاز دوو جوّره:

جۆرىكىيان حەقىقى و جۆرىكىيان مەجازىيە ·

کهوابو و فرمانی حهقیقی و فرمانی مجازی نه هــی حهقیقی و نههی مهجازی و مهجازی تکاکردنی حهقیقی و تکاکردنی مهجازی ئاوات خواستنی مهجازی و ئاوات خواستنی حهقیقی و پرسیاری حهقیقی و پرسیاری مهجازی و لیکو نینهوه یه دا ده رباره ی باسی مهجازی عهره بی و ریبازی شی کردنه وه یکو نینه نه بیکو نینه مهجازی عهره بیدا راستی یه کمان بو ده سه لینزی ، ئهم راستی یه مهوه یه و دمان و زانستی کهوه یه که مهجاز له گه نر زور به ی با به ته کانی ره وانبیزی و زمان و زانستی زمان و بروای ئایینی دا تیکه لاو بو وه و ههروه کو و خوی وایه که هی چیشتیك به بی ئه و تامی نیه و

توییژهرهکانی سهردهمه دواکهوتووهکانیش به روکهش شیانکردو تهوه و وهکوو دیارده یه کی رواله تی له قه لهمیان داوه ، ب بی ئیهوهی به دووای سهرچاوهکهی بگهرین که سوّز و هه لچوونه و به بی ئهوهی سهرنج بو نهرکی ئه ندیشه له نه خجامدانیدا را بکیشن ۰

بهشى سٽيهم

ميتهفور له رەخنەسازىي ئەوروپىدا

- زانستی میتهفور و رمخنهسازیی ئهوروپی .
- رێبازی شیکردنهومی میتهفور له رهخنهسازیی ئهوروپییدا ۰

زانستى ميتەفۆر و رەخنەسازىي ئەوروپى

سهرچاوهی سهرهکیی ههموو چالاکیهکانی نه تهوه نهوروپیهکان که سهرده می را په رینی زانستیدا رؤشنبیری یؤنانی و رومانی بوو ؛ بویه میژووناسهکان به دلنیاییه وه دووپاتی ده که نهوه که ره گ و ریشه ی هونه ر و ریژه ی نهو نه تهوانه له کیلگه ی سامانی یونانی و رومانیدا خوی داکوتاوه ه

به لَـُگهش ئهوه به کهم هه نگاوی سهرده می را په رین به و هرگیّرانی کتیّبه کانی ئیفلاتون و ئهرهستی و شانو گهریه کانی نووسه ره تراجید یه کان و کومیدیه کانی یو نان هه لگیراوه ۰

ئهوهی لهم کتیبه وهرگیراوانه پهیوهندی به باسه کهمانهوه ههیه کتیبی (بیوتیکا)ی ئهرهستزیه که جزرجیوڤلا Giorgio Valla له شاری به ندهقیه له سالی ۱٤۹۸ ـ زاینی بو یه کهم جار وهری گیرایه سهر زمانی لاتینی و ملاوی کردووه ۰

ههرودها نوسهریکی ئه لمانی که ناوی (هرمن) بوو له سهدهی سیانزدهه می (۱) زایینی دا وهری گیرایه سهر زمانی ئه لمانی و له چاپی دا ه

بهم جوّره کتینبی (بیوتیکا) بوو به چرایه که به دهست لیکدهرهوه رهخنهسازه ئهوروپیه کانهوه و لهسه ر ریبازه کهی ئهرهستو له رهخنهسازی به گشتی و له زانستی میتهفوردا به تایبه تی را به ری کردن •

ئهم راستیه نابی ئهوهمان له یاد بکات که زانستی میتهفور له رهخنهسازیی

⁽۱) بروانه کتیبی فن الشعر ل ۱۲-۱۳ ۰

ئەوروپىدا لە سەرەتاى دامەزراندنيەوە رەچاو و يەكگرتوو نەبوو ، بەلكوو زۆر جار بە ئالۆزاوى و تېكەلروپىكەلى دىتە بەرچاو .

نموونهی گهم ئالۆز و تیکه لوپینکه له گهوه به زاراوهی میته فور که له لای گهره ستودا پی ناسه یه کی ده ست نیشان کراوی بن دانسرابوو ، له پره خنه سازیی گهوروپیدا زور جار ده کشی و چه نده ها بابهت له بابه ته کسانی هو نهری ره وانبیژی ده گریته خوی .

هه ندی له ره خنه سازه ئه و روپیه کان ئهم کیشه یان ده ست نیشان کر دو وه و سه رنجیان بغ راکیشاوه ، لهم ره خنه سازانه نووسه ری ئینگلیزی به ناو بانگ (کرستیان) ه که ده رباره ی تینکه ل بوونی میته فر به لینکچواندن ده لی : «نیکه ل کردنی باسی میته فر له گه ل باسی لینکچواند ندا کاریکی سه رسو و هینه ره و نکه ئهم کاره هه ر ته نها له مه یدانی رفز و نامه گه ریدا، رووی نه داوه به لکوو له لینکو لینه وه نه کادیمیه کانیشدا که ده رباره ی زمانی هو نه ری ساز کراوون به ریابو وه ه

راستی ئهوه به زقربهی رهخنهسازهکان میتهفور و لیکیچواندنیان به یه که دیارده له قه لهم داوه ، ئهرهستو دهایی : له نیسوانی میتهفور و لیکیچواندندا جیاوازیه کی ساکار و روکهش ههیه :

میتهفور لیکچواندنیکی کورته و ههر یهکیک لهم دوو باسه وات (میتهفور) و (لیکچواندن) جیکای یهکتر دهگرن و شوینهکانیان ئال وگور دهکهن ، به لام لینکچواندن دریژتره بویه کارتیکردنی که مـــتره و وهکــوو میتهفور خوشیه کی کاریگهر نابه خشی ه

بهم پیزیه (سیزارو) لهو بروایهدا کهمیتهفوّر ویّنهیه که له لیّکچواندنهوه وهرگیراوه و له یهلهٔ ووشهدا گوشراوه » (۲) .

(٢)

Agrammar of metaphor (P. 13—14).

ئهوروپیدا زوربهی رهخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه وه تووشسی په نده هه نه نه ورونید رهخنهسازه کانی خسته سهر گهردانیه وه و تووشسی چه ند هه نه یه کی میژویی ده رباره ی ئه م باسه کردن : بغ نموونه هه دردوو رهخنه ساز (وندت)و (۲) (کلینر) هه نویسته دیرینه کهی هه ندین نه زانا عهره به کان له هه نسه نگاندنی میته فور دوپات ده که نه وه و سوورن نه سه مهودی میته فور نه زماندا نیه ، به بیانووی نه وه ی ووشه ته نها نیشانه به که بغره میتیکی گشتی و هه موو کاتیک جیاوازیه کی فراوان نه کیسوانی دوو شتا به دی ده کری ، سهره نجام هیچ به راووردیکی هه ست پیکراو نه و دوو شته ناه یکنینیته به رچاو و سنووری نه یه نه نه نه ناه کینینی ه شته ناه یکنینی به رچاو و سنووری نه یه نه نه نهان ناشاکینی ه

رمخنه سازی ئینگلیزی (هربترید) دیاره هه ستی به وه کردوه که دووپات کردنه وه ی هه لهی فه رامو شکردنی میته فور و ئینکارب وونی له ویژه دا به گشتی هه لویستیکی ناپه سه نده و لیکو لینه وهی زانستی له سه ده ی بیسته مدا به رپه رچی ده داته وه ، بویه نه یتوانی بلنی میته فور له هه مو و چه شنه کانی ویژه دا نیه ، به لام ده رگای په خشانی له رپووی نهم هونه ره ووشه یی به داخست و ووتی : «میته فور ته نها له گه ل جیه آنی هی ور نواو ده گونجیت و له زمانی هه لبه ستدا به دی ده کری (۱) ه

(ریتشاردز) له ههمان رووانگهوه که دهیروانیه دهیان دهربرین وهکوو (پنی کورسی) و (قزناغهی تفهنگ) و (ملی شوشه) دهی گسوت: شهم دهربرینانه و سهدههای دهربرینیوا له یه کچووئیکی رواله تی تیوانی لهشی ئادهمیزاد و پارچه کانی قهواره ی بی گیانه وه هه لقو لاون و تازه له لیشاوی و وشه کانی زمانی روزائه دا توینراونه ته وه و هیچ کاتیك ههست به وه ناکه ین

Agrammar — of metaphor — p — n — 12. (7)

English Prons Style. P. 31. بروانه کتیبی (٤)

که دەربرینی میتەفۆرین ، بۆیە بریاردەدات که میتەفۆر دوو جوره و دەبسىخ ئەم دوجۆرەش لە یەکتر جوێبکرێتەوە :

یه کهم: میتهفوری زمانی که هیچ پینوهندیه کی به هو نهری میتهفوری یهوه نهماوه و خوی له فهرهه نگدا وه کوو ووشه یه کی یهك واتایی و سهرب مخو چهسیینراوه .

دوروم: میته فوری هو نه ری که گیانی هو نراوه و به رهه می نه ندیشه یه (جورج کامبل) لهم دابه شکردنه ی میته فوردا شوین پنی (ریتشاردز)ی هه لاده گری و ده لی : جوری میته فور بابه تیکی ریزمانیه و زمانه وانه کان ته نها مافی لیکولینه و میان هه یه ، به لام چه شنه که ی تری میته فور واته (میته فوری هو نه ری) باسینکی ره خنه سازیه و له پسپوری ره خنه سازه کاندایه ، به میروه کوو له قسه کانیه وه دیاره زانستی ناوه لوات پیوه ره (جورج کامبل) هه روه کوو له قسه کانیه وه دیاره زانستی ناوه لوات له تیوانی زمان و ره خنه سازیدا پارچه پارچه ده کات و له یه کتریان جوی ده کاته وه ه

زانای به ناوبانگ (فونت) زیاتر به رمو نهم ریّگایی سنگ ده بات پیشه وه و ده لیّ : فابی به هیچ جوریّك نموونه کانی جوری یه کهم به میته فور ناوبریّت چونکه هیچ فریّکیان به سهر زمانی هو نهریه وه نی به هرچوّییك بیّت نابی وا تی بگهین که نهم باره ی زانستی میته فور له ره خنه سازی نه وروپیدا جیّگای له تویّژینه وه یه مونه ره گرتووه و نهی هیشتوه ره خنه سازه نه وروپیه کان قه له می لیّکولیّنه وه له کوره فراوانه کهی دا به کاربهیّن و بون و به رامیّکی نوی و هاو چه رخی بده نی و سامانه دیّرینه کهی بخه نه گر و هاد به راه دی بی هه نبار ده یه کوران و په ره سه ندنی پی هه نبار ده دیرینه کهی بخه نه گر و هاد کوران و په ره سه ندنی پی هه نبار ده دیرینه کهی بخه نه گر و

⁽٥) بروانه كتيبي (نظرية الأدب) ل ٢٥٣.

رێبازی شیکردنهوهی میتهفوّد له رِهخنهسازی ئهوروپیدا

ههروه کو و له مهوب هر ووتمان باری ئینکاری ب وونی میته فر و فهرا مقر کردنی له ره خنه سازیی ئه وروپیدا ریکای به باسکردنی نه گرت و ده رگای لیکنو لینه وه ی له رووی هه مو و ره خنه سازه کاندا داخست ، به لگه شمان له سهر ئه م راستیه ئه وه یه که به ده یان کتیب و ووتاری به نسرخ له ره خنه سازیی ئه وروپیدا به هه مو و زمانه ئه وروپیه کان له باسکردن و شی کردنه و میته فور دا نراون ۰

ئهوهی لهم رووهوه شایه نی تنبینی و سهرفج لیندانه ئه و کتیب و ووتارانه یه که له رنبازی شی کردنه وهی میته فوردا پهیوه ندیه کی پته و به رهخنه سازیی یونانی و رومانی یه وه هه ه

دانهرهکانیان ههرچه نده به هنری کارتیکردنی زانستهکانی هاوچه رخ وهکوو زانستی دهروون و زانستی کومه ل تا راده یه کی زور لهو ریبازانه دا چه شنه گوران و زیاده خستنه سه ریان به رپاکردووه ، به لام نهیان توانیوه ل شوینه واری (ئهرستو) و (لونجینوس) خویان بپاریزن •

بویه ره خنه سازیی ئینگلیزی به ناوبانگ (کریستیان بروك روز) له کتیبه به ناوبانگه که یدا (۱) که له ریبازه کانی شی کردنه وهی میته فور ده کو لیته و ده و ده روانیته سامانی یونانی و روّمانی له باسی میته فوردا ، ئه مجا ئهم ریبازانه به سهر دوو جوّردا دا به ش ده کات:

⁽٦) دهستووری خوازه:

یه کهم: ریبازه فه لسه فیه کان که به لای ناوهروّ کی بیری و هوّشمه ندیهوه ده شکیّنـــن •

دووهم : رِێبازه زمانییهکان که خوّیـــان بـــه بابهتـــهکانی رێزمـــان و زمانهوانییهوه دهبهستن ۰

ریبازه فه اسه فیه کانیش له لای ئهم ره خنه سازه دا چوار نموونه ی هه یه ه نموونه ی یه کهم: دا به ش کردنه به ناوبانگه که ی (ئهرستنز)یه که له سهر بناغه ی ره گهز و جوری لوجیکی میته فور ، شی ده کاته وه .

نموونهی دووهم: دابهشکردنی میتهفوره لسه سسهر بنهواشسهی گیانلهبهر و بی گیان ، ئهم بنهواشه پهش له لایهن هاوبیرهکانی (ئهرستق)وه پهیسرهوی کراوه و لهبهر تیشکلیدا چوار چهشن له گواستنهوهی وشهی میتهفوری دهستنیشان کراون:

یهکهم: گواستنهوه له گیان لهبهرهوه بنر (بینگیان) وهکوو دهربرینی (برقری چیا): وشهی (برقر) بنر گیان لهبهره، بهلام لهم دهربرینهدا بنر (چیا) که بینگیانه بهکارهیننراوه .

دووهم : گواستنهوه له (بی گیانهوه بغ گیانلهبهر) وهکوو (ناوبردنی دوژمن به شمشیر) وشهی (شمشیر) بی گیانه له دوژمن هاتووه ک

سی به م : گواستنه و م له (گیان له به ره و ه ب قر گیان له به ره و ه کو و به کار هینانی و شه ی (شیر) و و شه ی کار هینانی و شه ی (شیر) و و شه ی گاده میزادی کازا و شه ی (شیر) و و شه ی گاده میزادی (ئازا) هه ردو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) هه ردو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) هه ردو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) ها دو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) ها دو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) ها دو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) ها دو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) ها دو کیان بغ گیان له به را به کار دینت و میزادی (ئازا) دو کیان به کار دینت و کیان له به کار دینت و کیان کار دینت و کار دینت و کیان کار دینت و کار دینت و کیان کار دینت و کیان کار دینت و ک

چوارهم : گواستنهوه له (بی گیانهوه بغ بی گیان) وهکوو (بهکارهیّنانی

لغاو بۆ كەشتى) لەم بەكارھىينانەدا (لغاو) و (كەشتى) ھەردوكيان بۆ بىنگيان بەكارھاتوون ٠

نموونهی سی بهم: دابه شکردنی میته فوّر له ریّگای بیره وه و تسهم ویّنه به تا اسانترین ریّبازه بوّ دابه شکردن و شی کردنه وهی میته فوّر ، به لاّم هه تا سه دهی نوّزده هه می زایین به جوّریّکی تسه واو ره چاو و په یس وه ی نه کراوه و

بناغهی ئهم ریبازه له میژووی پهیدابوونیدا بنر (سیزارو) ده گهریتهوه که دملّن : (هیچ شتیک لهم جیهائهدا ووشه بیّت یان واتا بنر چهند شتیکی تر لهسهر بناغهی پهیوهندی بنر بهکارهیّنان نهشیّت و رِهوا نهییّت) ۰

نموونهی چوارهم: شی کردنهوهی میتهفور لهبهر تیشکی پهیوهندیه کی گشتی و هاوبهشیدا:

ئهم شیکردنهومیه لهسهر لایهك یان پتر له یه کچوونی واتای وشهیهك و ئاوه لواتاکهی دا دهروات و پشت به پهیوهندی تیوانیان دمبهستیت ۰

گاخاوتنهوه هه لدهقولتی و کهرهسهی بربرهی زمانی هو نهریه ه

لیرهدا (کریستیان) بیرورای (تیبرسن) له دهست نیشان کردنی پینیج پارچه سهره کیه کهی ئاخاوتن که (فهرمان و ، ناو و ، ئاوه لناو ، و ئامراز ، و را ناو)ن ده هینیسته و ه یاد و ده لیت : ئهم پارچه یه بنه پرهتی بسن یان ته واو که ربن له زمانه کانی بنه ماله ی هیندو ئه وروپی دا به دی ده کرین ، بریه هه مو و هه ستیار یکی ئینگلیزی ده بی بر میته فور به کاریان به پنی ه

بۆ وەلآمدانەوەى ئەم پرسيارە ئىنمە بىرورامان وايە كە (كريستىان) تەنھا لە رىلى خستنى بەشەكانى كتىنبەكەيدا پەيىرەوبى رىبازە زمانىيەكەي كردووه ، بەلام لە شىكردنەوەي نموونىيە مىتەفۆرىيەكانى ئىم باسانىيە راستەوخۆ رىيچكەي ھەنگاوەكانى رىبازە فەلسەفيەكانى گرتووە ،

بق به لگه که سهرنجی له رسته کهی (جوّفری فینسوّف) (میزگه کان پیخده که نن) داوه ووتویه تی : وشه ی (پسیخده که نی) له جیّسگای دمربرینسی (خوّشی به گول و گولزار) هاتووه • یاخود به و مراکیزانی و شه به و شسه له جیاتی ده ربرینی (پر له گول و گولزار) به کارهیّنراوه •

به لام پتنی ناوی گهم و مرگیرانه پیش کهش بکه ین ههروه کوو پروفیسور

⁽ Agrammar of metaphor) P. 4-5.

بسهشى چسوارهم

خوازه له رِهخنهسازيي كورديدا

- ـ خوازه له لای ماموّستا سجادی .
- ـ ماموّستا عهزیز گهردی و باسی خوازه .
- دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لێكولینهوهى مهجاز .
 - گذمه و ئاوملواتا .
 - سيمانتيك و ئاوه لواتا .
 - زاراوه ی ئاوه لواتا بۆچی ؟
 - چەشنەكانى ئاوەلواتا .
 - گاوه لواتای فهرهه نگی .
 - ـ ئاوەلواتاي ھونەرى .

خوازه له رِهخنهسازيي كورديدا

له و گهشته ی له گه ل میته فور و مهجاز له ره خنه سازیی یونانی و رو مهجاز له ره خنه سازی یونانی و رو مهره بی و مهورویی دا کردمان ، که نزیکه ی دوو هه زار و پینج سه سالی خایاندوه وینه ی جور به جوری له لیکولینه وه ی مونه مونه ده بین سکه شی کردین ، بویه ده بی راستیه ل ره چاوبکه ین و هه میشه بیه بینینه یادمان مهم راستیه ش مهوه یه :

باسی میته فور د معجاز لینکو لینه و هیه کی تایبه تیه و ههرچه نده له سه ر ریبازی زانستیانه لینکو لراوه ته وه ، به لام بخن و به رامه ی زمانه کهی و ده رفه تی کومه لایه تی و بیروباوه ری نه ته وایه تی خاوه نی ئه و زمانه ی پیوه یه و

جا بزانین تا چ راده یهك ئهم راستیه له باسی خوازه : واته میتهفور و مهجاز له رِهخنهسازیی كوردیدا ده نگی داوه تهوه ؟ .

ئایا ئەوانەی باسى ئەم ھونەرەيان لە رەخنەسازىي كوردىدا كردووه لاسايىكەرەوە و شوينن پىخھەلگرن، ياخود بە گويرەي سروشتى زمانەكەيان و گيانى ھاوچەرخ بەھرەدار و داھىنەرن ؟ .

بر وه لامدانه وه گهم پرسیارانه لهم به شه ی کتیبه که ماندا باسی خوازه و مهجاز له لای مامزستایان: (علاءالدین سجادی) و (عهزیز گهردی) و (دکتور عبدالرحمن مارف) ده که ین و نهمجا سهره نجی تاییسه تی خومان پیش که شده که ین به هیوای گهیشتن به چه سپاندنی باشترین ریساز له

لیکوّلینهوه و شیکردنهوهی ^مهم باسه گرنگه که بربرهی پشتسی رهخنهسازییه •

خوازه له لای ماموّستا سجادی

ئه وه ی بیه وی چه مه کی (۱) میته فور و مه جاز له لای ماموستا علاء الدین سجادی دا دهست نیشان بکات و بزائیت ئهم ره خنه سازه کسورده له چ سه رچاوه یه که وه بیرو راکانی له م باسه دا هه لده هی نجی پیویسته هه نگاو به هه نگاو له گه ل ناو هر و کی ناونیشانی (هو نه ره قسه یی یه ناشکرایه کان) دا (۲) بی و ا ، چونکه ماموستای ناو براو له دوو تو یی ئه م ناونیشانه دا لا به لا له میته فور و مه جاز ده کو لیته وه ه

⁽١) جمك: المفهوم .

⁽۲) بروانه ئهده بی کوردی و لیکولینه وه له ئهده بی کوردی ل ۸۲ ۰

۳) بروانه (ئەدەبى كوردى و ليكولينهوه له ئەدەبى كوردى) ل ۸۲ .

زانسته لهسهر دهستیان دامهزراوه و پهرهیان سهندووه لسه بابسه تی (علسم البدیع)دا لیّیده کو لّنهوه ۰

ههرچو تیك بیّت ماموستا سجادی (هونهره قسه بیه ئاشكرایه كان) ته نها له به ر دوورو دریّری و تیکه لبوونی زانستی (البیان) و (البدیم)ی عهره بی با به ته كانی (البدیم) باس ناكات و خیرا لا په ره كانی كشیبی (جواهر البلاغة فی المعان والبیان والبدیم) كه دانه ره كهی (احمد الهاشمیه) و نووسه ریّکی هاوچه رخه هه لده دا ته و و خوی ده گهینییته با به ته كانی (البیان)ی عهره بی و دهست به وه رگیرانیان ده كات و بو هه ر با به تیكیان نموونه یه ك له ویّد ده كوردی ده هینییته و ، یان شاهدیمی عهره بی ده كاته كوردی ده هینییته و ، یان شاهدیمی عهره بی ده كاته كوردی .

له سهره تادا وه کوو ههموو باس که ریخکی په وانبیژیی عهره بی له بابه تی (التشبیه) به سهر دیری (لیچوون و لهوچوون) (المشب والمشبه به) (3) ده کو نیته وه ته مجا ده چیت بر بابه تی (خواستن) که به را مبهر بابه تی (الاستعاره)ی عهره بی دیت ۰

جا با بزانین ایا کهم چوونه زنجیرهی باسه کهی له ماموستا سجادی پچ اندوه و ریبازی زاناکانی ره وانبیژیی عهره بی که باش بابه تی (التشبیه) و بابه تی (المجاز) باس ده که ن تیکداوه ، چونکه (الاستعاره) له لایاندا به شیکه له مه جاز ، یاخود ههر ده یه وی شت به بی نه خشه و هربگری و ولاهی تهم پرسیاره زور گرئگ نیه به لام ته وهی به لامانه و ه گرئگ ته وه یه ماموستا سجادی له ریبازی شیکردنه و هی خواستن له سهر ریچکهی دواکه و تو و ترین ریپ که کانی ریبازی عهره بی له لیکولینه و هی ناداته و ه که به ده روات و هیچ اوریک له ره خنه سازیی ها و چهرخی خوی ناداته و ه که به شیوازیکی نوی و ریبازی خولفینراو له م هونه ره ده کولیته و ه

⁽٤) بروانه ههمان سهرچاوه ی پیشوو ل ۸۸ ۰

ماموّستا (سجادی) له باسی خواستندا دهلّیّت : «ویّنه بوّ (خواستن)یش وهکوو ئهم هوّنراوهی بیّخوده :

که دهرکهوت مانگی دوو حهفته سهراپا پهردهی منهومرکرد . به عنوانی سهفا دهستی جفای لهو ناوهدا دهرکرد .

(مانگی دوو حهفته) مانگی شهوی چوارده یه هو نهرمه ند هیناویه تی و خواستوویه تی بۆ روومه تی خوشه ویسته کهی وه کوو سهیرده که ین هه مو و باسه کانی خواستن ئه م هنو نراوه ده گریته وه ، چونکه ئه وه بو و و و ترا له خواستن نه که فه و زاری به هیزی تشبیه کهی ده و و تری و هیچی تر و اته لیخ و و نا له و چون ئیتر ئه وانی تر ناو و ترین لیز مدا (له و چون) که مانگی دو و همه خته یه و و تراوه (لی چوون) که رووم ه تی یاره نه و و تراوه (لی چوون) که رووم تی یاره نه و و تراوه (رووی لی چون) که روون د دیاره گه و زاریس هم د نه و تراوه » (ه) ه دوتراوه » (ه) ه ده و تراوه » (ه) ه دوتراوه » (ه دوتراو» (ه دوتراوه » (ه دوتراوه » (ه دوتراوه » (ه دوتراو» (ه دو

ئه وه ی ئاشنایه تی له گه ل میژووی ره وانبیزیی عهره بی دا هه بیت باش ده زانی که مام رستا سجادی ئه م قسانه ی له و کتیبانه وه رگرتوه که له سهره تای ئه م سهده یه دا بر فیر کردنی قوتابیان وه کو کتیبسی (البلاغة الواضحة) دا راون ، ته نافه تدیره شعره که شی که بر شی کردنه وه هیناوییه تیه وه یه کینکه له و دیره کوردیانه که له هونه ری و شه سازی دا لاسای ره وانبیزی عهره بی ده که نه وه جوانی رووه تی خوشه ویست ه کانیان به لینکچو واندنی (البدر) ده رده خه نه و

ههرچوئنگ بینت ماموستا سجادی سهره رای نهمانه ههمووی ده بوایه له کوتایی نهو قسانه دا دهرباره ی خواستن باسی مهجازی بکردایه ، به لام نازانین بوچی چووه سهر لاپه ره کانی باسی (الکنایه) له کتیبه عهره بیه کاندا و

⁽٥) بړوانه هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۸۸ـ۸۹.

فهراموشی لاپه ره کانی نهم کتیبانه ی کرد که پیش (الکنایه) له (المجاز) ده کو لنه وه ؟ •

بی گومان هیچ مهبهستیکمان نیه گهر هوی نهم رووداوه سهیره له هدلهی ریز کردنی لاپه ره کانی نهو سهرچاوه عهره بی به به دی بکه ین که له به ده ستی ماموستا سجادی دایه و ههموو قسه کانی له وه وه و هرگر تووه ، چونکه هیچ هویه کی تر نیه که پال به ماموستای ناوبراوه وه بنی دوابه دوای بابه تی خواستن باسی (گوشه – در که) (کنایه) بکات و (خوازه – مه جاز) له دووای کنایه وه تو مار بکات ، ره نگه شوینی باس کردنی خوازه به رواله مهسه له یه کیجار گرنگ نه بیت ، به تایبه تی شه گهر هات و له گه ل چونیه تی گهم باس کرده دا به راورد کرا و په رده له سهر راده ی تیگه بشتندی ماموستا سجادی له بابه تی خوازه دا رامال کرا ،

ماموّستا سجادی که (خوازه)ی له (خواستن) جیاکردهوه و له نیوانیاندا باسی کنایهی چهقاند ، خویّنه در بوّیه کهم جار وا دهزانسی که ماموّستای ناوبراو هیچ نه بی جیاوازی (خواستن) له (خوازه) به لایهوه زوّر ئاشکرایه و روونه که چی ئهو نموونه یهی که بو خوازه هیّناویه تهو نموونه یه که بو خواستن ، جا با بزانین ئهم نموونه یه چییه ؟ .

مامنوستا سجادی که له باسی گوشه ـ واته کنایه ـ بوهوه ووتی : «گهم باسه که بغ گوشه کرا ههر چهشنه باسکردن و ناساندئیک ههبی بـ فر کنایه بغ (خوازه)ش گهوهنده ههیه ، له خوازه دا نیشانه یه کی تایبه تی ههیه بغ گهوه که گوزاره گهسلیه که مهبهست نه بیت ، وه کوو لـ هم هـ فرزاوه ی ساله دا گهمه مان بغ دهرده که وی له کاتیکدا که ده لی :

شَیّر له بیّشه دمرپهړێ غورش کونان نهعره زمنان دهست به خهنجهر ، ړوو به ړوو ئهیدا له زوومرمی دوژمنان وشهی (شیر) گوزاره یه کی ئه سلّی هه یه و یه کینکی خوازه ی ئه سلّی هه در نده که یه خوازه یه که در نده که یه خوازه یه که در نده که یه خوازه یه که پیاوی ئازایه لیّره دا بی خوازه یه که و نیشانه تایبه تیه شوه یه که دملّی (دهست به خه نجه ر، پوو به روو ئه یدا له زومره ی دوژمنان) دیاره دهست دانه خه نجه ر له کرده و می گاده میزاد ه نه و ه که هی شیّریّك که جیایه له ئاده میزاد ه

نازانین مامنرستا سجادی بزچی تووشی ئهم هه له یه بووه و ریسگای شوین پی هه لگرتنی مامنرستاکانی ره وا نبیتریی عهره بی له خنزی تیکداوه ، له کاتیکدا که زفر سووره له سهر برینی ئهم ریسگایه و وه ویستوویه تی ته نافه ت لایه نه رووکه شه کانی باسی مه جازیش له بهر کتیبه کانی ئه م مامنرستایا نه و مربگیریته سهر زمانی کوردی ، وه کوو باسکردنی جنزره کانی خوازه که که خنی لییان قوتار ناکات و ده لیت : «ههروه ها ئه بی ئه کینکیان (زمانی لغوی) (خوازه) شدوو جنزره یه کینکیان (زمانی لغوی) (خوازه) شدوو جنزره یه کینکیان (ژبری – عقلی) یه کینکیان (زمانی لغوی) ژبریه که ئهم راده یه له می راده یه له دریته الای شتیکی تر که نه می راده یه له

⁽٦) ههمان سهرچاوهي پيشوو ل ۹۲_۹۲ .

راستیدا حهق نیه لهو بدری ، وهکوو دهلی : (کنرشکلیکم دروستکرد) ئهمه راسته ئهو کهسه که ئهمه دهلی بووه به هنر بنر دروستکردنی ، بهلام ئهسلی دروستکردنه که کریکارهکان دروستیان کردووه ۰

جا ئەم جۆرە خوازميە پێى دەووترى خوازەى ژيرى ، چونكە ژيريەكە ئهم فهرمانه دهدات ، زمانيه كه لغغهوييه كه به مهوهيه كۆشكه كه له كاتى دانانیا بۆ شتیکی تایبه تی دانراوه . ومکوو ئهوه له کاتی مهتحکردنی پیاویکا که قسهی لیّوه دمکری دملّیٰ :(شیّریّاکم چاوپینکهوت) دیاره دمیی پهیومندی و نیشانه ــ قەرىنە ــ يەك ھەبىي لە بەينى گوزارە بۆ دانراوەكەدا و بــەينى گوزاره خوازهییه کهدا . وه مهبهست لهم پهیوهندیهش پهیوهندیهکی حسی یه له به ینی ههردو گوزاره که دا نه وه ک په یوه ندیی راسته قینه و جیابونه وه یه ویّنه کهی ئیّمه دا پهیوه ندیه کی حسی هه یه له به ینی ئهوپیاوه و شیّرهکه دا که زات به جەرگى ھەردوولايائە ــ نىشانەكەيشىي باسكردنى پىياوتىكى ئازايە و نه بوونی شیریکی راسته قینه لهو شوینه دا ، وهیا ده ووتری (شیریکم چاو پی کهوت له حهمامدا) نیشانه کهی حهمامه که یه چونکه شیری راسته قینه ناچیته حمامه وه»(۲) ، ئهم قسانهی ماموّستا سجادی به بی مشتومی له رووی واتا و نموونهوه و ریبازی شیکردنهوهوه بیروراکانی کتیبه عهرهبیهکان ب جۆرتىكى مىكانىكى دووبارە دەكاتەوە ، بەلگەشمان بۆ سەلماندنى ئىــەم میکانیکیه ئهودیه ماموّستای ناوبراو لهسهر ههمان قسه ددروات و دملّیت : «ئهمه و دیسان جیایی له بهینی دوو شتهکهدا لیّكچوون تشبیه مشابه ــ بوو ئەوە خواستنە ئەگەر غەيرى ل<u>ىن</u>كچوون بوو خوازەيە »^(۸) •

مهم رسته یه مهوه دمرده خات که مامنرستا سجادی جیاوازیی نیوانسی (خوازه و خواستن)ی وشه به وشه له زمانی عهره بی یهوه و مرگیراوه تسهوه

⁽٧) بروانه هممان سمرچاوه ی پیشوو ل ۹۶ .

۸) بروانه ههمان سهرچاوه ی پیشوو ل ۹۶ .

سهر زمانی کوردی به لام چونکه له دیّره هو نراوه کهی سالم دا وشهی (شیر)ی به خوازه له قه لهم داوه دیاره تاگای لهم جیاوازیه نهبووه و به جوّریّکی میکانیکی ته نها خهریکی و مرگیران بووه ۰

زاراوهی خوازهش که ماموّستا سجادی بهرامبهر به هونه ری مهجازی عهره بی دایناوه و هرگیرائیکی وشه بی به لیّکدانه وهی چسکی وشه بی مهجازی عهره بی به (نقل)و (منقول)و (مشتق)و (مأخوذ) .

کهوابوو باسی (خوازه) (۹) له لای ماموّستا علاءالدیـن سجـادی دا ده نگدا نه و مهور باسه رهوا نبیّریه عهرهبیه کانی سهردهمه دووا کهوتووه کانه و هیچ پهیوهندیه کی هونهری و زانستی به سروشتی ئهم دیـارده زمـانی و هونهریه و دردیدا نیه ه

ماموّستا عهزیز گهردی و باسی خوازه

مامۆستا عهزیز گهردی ههروه کو له پیشه کیی کتیبه کهیدا به ناونیشانی (پهوانبیژی له گهده بی کوردیدا) باسده کات ، پهنسه کی یه کهم نووسه بی کوردییت که لیکولینه وه به کی سهربه خوی ده رباره ی هونه ری په وانبیژی گهلاله کردین و خوینه ری گهم کتیبه له سهر گهم بناغه به دا چاوه پی ده کسات لینکولینه وه کهی بهرهه می تازه و داهینراو بیت و دووا به دووای باسه کهی ماموستا علاء الدین سجادی له لیکدانه وه ی خوازه دا هه نگاوید کی نویی هه لگرتبی ، به لام ماموستا عهزیز گهردی خوی نایه وی گه و چاوه پی و ده لیست : بخایه نی ، چونکه به خوینه رانی لیکولینه وه کهی په ده و ده لیست : بخوی سه رچاوه کان ناچار بووم هیز بده مه سه رچاوه کانی عهره بی ، خیو په ره وانبیژیش له هه مه موو گه ده بیکا واته له گه ده بی هه موو میله تیکا هه ریه که ،

⁽۹) بروانه کتیبی (خوشخوانی) ماموست علاءالدین سجادی چاپخانهی مهماریف ۱۹۷۸ که له باسی (خوازه)دا ههمان بریار ده یکیریتهوه .

ئەوەندەى ھەيە زمانى نووسىينەوھ نموونەكان ئەگۆرن و بەس) (١٠) •

ئیمه نامانه وی گهم بیانو وهی ماموّستا عهزیز گهردی یه کالا بکه ینه وه و بیسه لینین که پریار یکی گشتی به به لام ده پرسین که گهر هات و ماموّستای ناو براو ناچار بو و بیّت په نا بهریّته بهر سهرچاوه عهره بیه کان کهم سهرچاوانه بهرهه می چ سهرده میّکی عهره بین و له سهر چ ریّبازیّك دانه ره کانیان باسی پره وان بیژیان کردووه ؟ •

مامنوستا عهزیز گهردی راستهوختو وهلامی نهم پرسیاره ناداتهوه ، به لام که له زانسته کانی ره وانبیزی دهدوی ، دهلی : «ره وانبیزی کسوردی ههروه کو ره وانبیزی ههر زماتیکی تر نه کری به سی به شهوه :

روونبیّری _ البیان _ واتاشناسی _ المعانی _ ، جوانکاری _ البدیع _ (۱۱) بی گومان عهزیز گهردی هیچ نزیك نیه له راستیهوه ك دهلّی رهوانبیّریی ههر زمانیّکی تر به و جوّره دابه شده کری •

چونکه ئهم دابهشکردنه له کتیبه رهسه نه هونهری یسه کانی رهوانبیزیی عهره بی دا نابینری و بغ یه کهم جار به چهشنیکی سهره تایی له کتیبی (مفتاح العلوم) دانانی (السکاکی) که سالی (شهش سهد و بیست و شهش)ی کوچی مردووه بهرچاوده که وی ۰

که وابو و مامنرستا عهزیز گهردی لهم کتیبه دا شوین پنی مامنرستا سهردهمه دو واکه و تو و مکانی ره وانبیژی عهره بی هه لگر تو وه و گاگای له کتیبه ره سه کانی که م ره وانبیژیه نیه و هیچ سهرنجیک له کتیبه ره خنه سازی یه عهره بی یه هاو چهرخه کانمانی نه داوه ، وه کو و کتیبه کانی (امین الخولی) و ه رد کتور محمد مندور) و (احمد امین) و (فؤاد الشایب) ه

⁽۱۰) کتیبی رەوانبیژی له ئەدەبی کوردی دا ل ۷ .

⁽۱۱) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۷ ۰

هەرومھا بە ھىچ جۆرىڭ پەيوەندىەكى زانستىانەى لەگەل رىبسازە رەخنەسازيەكانى ئەم مامۆستايانە نەبەستووە .

دروستیی گهم بریارهمان له باسه کهی ماموّستای ناوبراودا دهربارهی خوازه به تهواوی خوّی دهنویّنی و گهو خویّنه ره کوردانه که شارهزاییان له مهجازی عهرهبی دا ههیه هیچ گومان لهوه ناکهن که ماموّستای ناوبراو له باسه کهی دا زیاتر له وهرگیّرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیسپ باسه کهی دا زیاتر له وهرگیّرانی بابه تی مهجازی عهره بی کوّن به ولاوه هیسپ شتیکی تری نه کر دووه ، بو چهسپاندنی گهم بریارهمان با بزانین ماموّستا عهزیز گهردی چوّن گهم وهرگیّرانهی گهنجام داوه و باسه کهی پیش کهش که دووه ؟ .

ماموّستا گهردی ناونیشانی باسه کهی به زاراوهی (دروستوخوازه) وهرده گیّری ئهم وهرگیّرانهش وهرگیّرانیّکی وشــه به وشــهی (الحقیقــة والمجاز)ی عهرهبیه •

عهره به المحاده مست ده كات به و هرگیرانی با به تی (الحقیقة) له كتیبه ره وانبیژییه عهره به كانه و ه كانید و مامزستا دیرینه كانی عهره بی دانراون و باسی به شه كانی (الحقیقة) (۱۲) ده كات واته دروسیتی زمانی: (الحقیقة اللغویة) و دروسیتی ده ستوری (الحقیقة العرفیه) و دروسیتی ده ستوری (الحقیقة العرفیه) و دروسیتی ده ستوری (الحقیقة الشرعیة) .

کهم و کوری ماموّستا عهزیز گهردی لهم بهشهی کتیبه کهیدا ته نها له وهرگیزانی وشه به وشهی باسه کهی دا خوّی نانویّنیّت و به س ، بگره له هه له یه گهوره تردا بهر چاو ده کهویّت ، ئهم هه له یه شه وه هه هه هه هه ماموّستای ناوبراو ئاگای له وه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له ماموّستای ناوبراو ئاگای له وه نیه که ناونانی واتای نامه جازی ووشه له ره وانبیّریی عهره بیدا به زاراوه ی (الحقیقیة) له سوّزیّسکی ئایینیه وه

⁽۱۲) بړوانه هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۲۵–۷۲.

هه لقو لآوه و عمه و زانا عهره بانه که زاراوه ی (الحقیقة) یان وه کوو د ژوارین کم بخ زاراوه ی (المجاز) داناوه ، ویستویانه بنین : مه جاز در قیه و به رامبه ره که واته (الحقیقة) راسته ، بقیه و شه کانی شرع و ه کو : (الزکاة الصلاة الکفر مدده ده) به (الحقیقة الشرعیة) یان ناوناوه ه

جا ئهمه باری ماموّستا عهزین گهردی بیّن بی گومان خویّنه و چاو هریّی هیچ سهره نجامیّکی داهیّنراو و به که لکی لی ناکات و به تایبه تی که سهر نج له ناو هروّکی باسه کهی ده دات که به پی ناسه ی خوازه ده ست پی ده کات و ده لیّت : «خوازه بریتی به له وه که ووشه یه گ بو مانای دروستی خوّی به کار نه بری به لکوو بو مانایه کی تر بخوازی و مه به ستیکی تسر بگه یه نیّ):

احمد مختار به گی جاف ده لنی :

له خهو ههستن مللهتي كورد خهو زهرهرتانه

ههموو تاریخی عالهم شاهیدی فهزل و هونهرتانه

که دملنی (له خه و ههستن) بنی گومان خه و بن مانای دروستی نه هاتو وه که نووستنه ، به لکو و بن ده ربرینی مه به سنتیکی تر به کار هاتو وه که غه فله تی و بن گاگایی به (۱۳) ۰

ئهم دمقه ههروه کو دهزانین هیچ فری به سهر لینکو لینه وهی هونه دی ئاوه لواتاوه نیه و پهیرهوی کردنی کونترین بیرورای رهوا نبیتریی عهره یه لهم روه و له هینانی شیعره کهی احمد مختاری جاف بو مهشق و لینکدانه وهی پیناسه عهره بیه کهی مهجاز به ولاوه شتیکی تری نه کردووه ۰

ته گهر بهراووردی ئهم باسهی مامنوستا عهزیــز گهردی دهربــارهی

⁽۱۳) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۸۸ .

خوازه له گه ل باسه که ی مامنرستا علاءالدین سجادی دا بکه ین ، به نیازی ئه وه ی برانین کامیان له شوین پی هه لگرتنی زا ناکانی رهوا نبیتریی عهره بسی وورد تره ، ده بی وهرگیرا نه که ی مامنرستا گهردی له جنره کانی خیوازه ترمار بکه ین که تیدا ده لی : «خوازه به شیوه یه کی گشتی دوو جنره :

۱ ـ خوازهی زمانی: ئهوهیه وشهیه ک لـه مـانای راسته قیـنهی دوور بخریته و به روه ندیه کیش بخریته و م بغریته و بغریته و بغریته که دا هه بیت نهوهش دوو جوره(۱٤):

- أ) خواستن : ئەو خوازەيەيە كە پەيوەندىەكەي لىنكچوون بىت •
- ب) خوازه ی بهرهللا : که ههموو خوازه یه کی تری زمانی ده گریّته وه که پهیوه ندیه کهی رایکچوون به مماثلة به نهین ، بغریبه پینی دهووت ری خوازه ی بهرهللا ، چونکه به پهیوه ندییه کهوه نه به ستراوه ، یا له به به وه که پهیوه ندیه کانی که کهونه نیوان مانای دروست و مانای خوازه یبی و شه که) (۱۰) .

ئهم وهرگیزانه ههراوه کوو له باسی مهجازی عهره بی دا بو مان دهرکهوت به ئه و په په و په و په به خشه ی زاناکانی ره وانبیتریی عهره بیسه وه به ستووه و خواستن و خوازه ی بهره للا له ژیر ناونیشانی خوازه دا باسی ده کات و جیاوازیی تیوانیان دهرده خات که چی ماموّستا علاء الدین سجادی ههروه کو و و تمان له و نه خشه یه لای داوه و به گالوزاوی چهشنه کانی مهجازی باس کردووه ه

به لام ئایه ئهم ووردیهی ماموّستا عهزیــز گهردی هیچ نرخیــك بــه باسه کهی دهدات و به لینکوّلینهوه یه کی تازه و سوودبه خش ده یخاته بهرچاو؟

⁽۱٤) بړوانه هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۸ .

⁽۱۵) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۷۰ .

ئیمه له و باوه رهدا نین و ههمو و نرخی ئیشه کهی ئهم ماموّستا به ریّسزه ئه وه یه توانیویه تی به زمانیکی رهوان و هیّنانی نموونه له ویّژهی کوردیه وه زوّربهی بابه ته کانی زانستی به یانی عهره بی و هربگیریّته سهر زمانی کوردی.

دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و ليْكوّلينەوەى مەجازى

باسی مهجاز به سهر زانستی رهوانینشری دا دانه براوه و بابه تیکی هونه ری رووت نیسه ، به لکوو له گهل لینکولینه وهی زمانی و باسی فیلولوجیش دا تیکه لاوه و زمانه وانه کانیش به زوری و به که می خهریسکی ده در . •

دیاره ئهم راستیه بووه که قه له می (دکتور ئهوره حمانی حاجی مارف)ی راکتیشاوه بغ ئهم کوره وهکوو پسپوریک له زانستی زماندا چه ند لاپه ره یه له کتیبه که ی (ووشه ی زمانی کوردی) بغ لینکولینه وه ی واتای مهجازی ته رخان بکا .

جا با بزانین به رهه می ئه م چه ند لا په پره یه چیه و ئه گهر مامنوستا سجادی و مامنوستا عه نیز گهردی له به رفان نه یان توانی له م باسه دا شتیک گرنگ پیش که ش بکه ن ئایا دکتنور و پسپنوری ناوبرا و توانیویه تی که لینک له لیکنو لینه و می زمانی پی بکاته و م ؟

بەردانەوە:

۱۔ بەردانى ئاوى گىراو .

۲ــ فوێدانی شنتیك له بهرزیهوه .

جۆشسەندن:

١ - هاتنه كوڭى شتى شل لەسەر ئاگر .

٢ ـ بريتيه له تاوسه ندني جيهان له هاويندا .

٣ ـ گەرم بوونى يەكىك لەكارتىكدا .

پـووچ:

۱۔ شتی بیٰ ناوکی کلور .

۲ بریتیه له قسه و گفتوگوی بی هوده . (۱۹) .

ووردبو نه وه له م ده قه ئه وه ده سه لینی که دکتور ئه و په سانی چه ند با به ته دا جگه له پروونو وسکردنی پرووداوه زمانیه که و هینانی چه ند و وشه په ځ و وه رگرتن و پرافه کردنی نموونه کانی له چه ند فه رهه نگینکی کوردیه وه به تایبه تی فه رهه نگی خال ، هیچ شتیکی تری نه کردووه ، نازانین بوچی له زوری مانای هه ندی ووشه ی کوردی له سه ر بناغه ی مه جاز که پریگای په ره سه ندنی واتای ئه و ووشانه یه نه کولیوه ته و به هیچ کلوجیک پیوه ندی نیوانی دوو و اتاکه ی ووشه ی (به ردانه وه) و (پوچ) و سی واتاکه ی (جوش سه ندنی نیوانی دوو واتاکه ی ووشه ی (به ردانه وه) و (پوچ) و سی واتاکه یه وه نیوه نه نویانی دوو واتاکه یه ووشه ی گوپانی ووشه کان واتاکه یه وه به واتایه کی تر شی نه کرد و ته و یه نه پرسیار یکه بیخ گومان وه لامه که ی له گه نیایه تی و به گاشکرا ده نی : دکتور نه و په هم با به ته وه لامه که ی له گه نیایه ی و مه کانه یه در این بیازی و مه کانه یه در این به که در نیازی زمانه وانه عه ره به کانه در نوانه دا شوین پینی پیبازی وه صفی که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه در مانیه دا شوین پینی پیبازی وه صفی که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه در مانیه دا شوین پینی پیبازی وه صفی که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه دا شوین پینی پیبازی وه صفی که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه در در مانه دا شوین پینی پیبازی و مه که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه در در مانه وانه و شه که کونترین پیبازی زمانه وانه عه ره به کانه در مانه که کونترین پیبازی زمانه و به کونترین پیبازی زمانه و به کونترین پیبازی زمانه وانه به کونترین پیبازی زمانه و به کونترین پیبازی و به کونترین پیبازی زمانه و به کونترین پیبازی زمانه و به کونترین پیبازی به کونترین پیبازی و به کونترین پیبازی به کونترین پیبازی کونترین پیبازی کونترین پیبازی به کونترین پیبازی کونترین پیبازی

⁽۱٦) بړوانه کتيبې وشمې زماني کوردې ل ۹-۱۰.

ههرچو تیک بیت با ئهوهش بزانین که دکتور ئهور محمان دوا به دووای ریزکردنی واتاکانی ئهو ووشانه له کوتایی باسهکهیدا ووتویهتی:

«فرهواتایی به شینکی زوری ووشه کانی زمانی کسوردی شهوه نیشانده دات که بهم زمانه ده توانری باش ته عبیر بکری ، ههروه ها شایانی باسه زوربه ی کهو ووشانه به رهسه ن کوردین و له ناوجه رگه ی کورده واریدا هه لقو لاون » (۱۷) •

گهم ووته یه توزقالیّک له بنه په ناسه که نادویّت و نهوه ده پرده خات که نووسه و له ته نگو چه له مسه ی زوری واتای ووشه دوور که و توته وه نهی ویستووه په وونی کاته وه که ووشه نه گهر هات و ساده بو و وه کو ووشه ی پووچ خوی له خویدا له یه و واتا زیاتری نیه و واتاکانی تری به هوی پسته وه ده ست نیشان ده کریّن و له سه و بناغه ی مه جازدا نه و واتایانه شی ده کریّنه وه و هه روه ها نه چووه به لای نه وه ی که ووشه ی لینکدراو وه کو وشه ی (جوش سه ندن) له کاتی زوری واتاکانی بکوّلریّت و و په یوه ندی لینکدراو و په یوه ندی لینکدراو له دایا به واتاکانی وه کوو و په یوه ندی نیوانی واتاکانی وه کو و وشه یه کی لینکدراو له لایه که وه و و واتای هه در وشه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریّت و شه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریّت و شه یه کی ساده له قه واره که یدا له لایه کی تره وه ده ست نیشان بکریّت و

بَوْ دَكَتَوْرَ ئُهُورِمُحْمَانَ هُهُ بِهِ كَهُ بَلْيْ : مَنْ تُهُمَانُهُمْ هُهُمُووْزَانْيُوهُ ، بِـهُلام

⁽۱۷) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۰ ۰

له به ر چه ند ه نویه ای زانینه که م به کار نه ه نینه شده بی با وه رسان به نووسه ری هاو ری مان هه بینت ، به لام له هه مان کاتدا با بزانین دکت نو هه و ره ممان سه رد نیری (جوری مانا)ی پاش ئه و وو ته یه چه قاندووه و دو و باره نه و زوریی و اتای و شه ی کو نیوه ته وه و گه م جاره راسته و خوی گه یاند و ته باسی (الحقیقة و المجاز) له ره و ان بین ی عه ره بیدا و هه نگاو به هه نگاو نه وه ی په یوه ندی به زوریی و اتای و شه و بیت له م باسه وه به بی و و رد بونه و و مری گیراوه ته وه سه رزمانی کوردی و

دکتور ئەورەحمان لە سەرەتاى سەردىږى (جۆرى مانـــا)دا دملــــى : «لە زمانى كوردىدا دەتوانرى دوو جۆر ماناى ووشەيى جيابكريتەوە : ــــ

ا ــ مانای حهقیقی Divect (pvopev) meuning به و مانایه دموتری که راسته و خو دیار ده یه کی مهوزوعی واقعی نیشان دهدات .

۲ مانای مهجازی Transfered meaning به و مانایه ده و تسری که پاسته و خو دیار ده یه کی مه و زوعی و اقعی نیشان نادات ، به آلکو له پیگای په یوه ندیه و ه گه ل دیار ده یه اشدا مانا ده دات (۱۸) گاشکرایه که داکتور که و په محمان له م تیکسته دا له سه رچاوه یه کی عهره بی سه رده مه دوا که و تو و ه کانه وه زاراوه و پی ناسه ی مانای حه قیقی و مانای مه جازی و و شسه ی و ه راگر تسووه ، شه و ه رگر تنه ش هه روه کو و له تی بینی به کانمان ده رباره ی ماموستا علاء الدید و و ماموستا عه زیز گه ردی دا بینیمان بو یه که م جار له زمانی کوردی دا پووی نه داوه ، به آلام جینگای داخ گه و ه ه ماموستایه کی پسپو په دو و باره ی ده کانه و ده که ده و ماموستایه کی پسپو په دو و باره ی ده کانه و ه و خوی له ه کو کانین دیرینه که ی ناپداریزی که له زانستی ره و انینی عهره بی کوند ازاراوه ی (الحقیقة) به سه رواتای و و شه دا دا پر اوه ، به پر استی جینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه که د کتور گه و په حمدان به پر استی جینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه ه که د کتور گه و په حمدان به پر استی جینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه و مه و میه که د کتور گه و په حمدان به پر استی جینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه و مه و میه که د کتور گه و په مینگای سه رسو پر مان له م په و و موه و مه و میه که د کتور گه و په مینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه به که د کتور گه و په مینگای سه رسو پر مان له م پر و و موه که و که د کتور خو که دی که دی کانه ده که دی کانه دی که دی که سه سه به پر استی جینگای سه رسو پر مان له م پر و مو که دی که بینگای که دی که دی کانه که دی کانه داله که دی که به که دی کانه که دی که که دی که که دی که د

⁽۱۸) هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۱۰–۱۱

ړوونوسکردووه ، کهچې خوی له واتای ځهم زاراومیه که بــه عهرمبـــی (المعنى المباشر)، لا دەدات و له پیناسه کوردى په که پدا ووشهى مەوزووعى و واقعی به کارده هیّنی و به بی ئهومی ئاگای له خوّی بیّت رای ده گهیه نی کــه ومكورو هه ندى له زانا ئاينيه موسلمانه كۆنهكان لهو بړوايه دايه كه واتـاى مهجازی دروّیه و راست نیه ۰ جگه لهمهش پیناسهی مهجاز وهکوو پیناسهی حهقیقهت لای دکتور ئهورِمحماندا به جوریکی روکهشانهی وا وهرگیراوه که دمرفه تی نهومی نه داوه نموونه ووشه یی به که ی له بهر تیشکی ریبازی يه كالا كردنه و مدا شي بكاته وه ، به لكو ئه و مي پني كراو م همر ئه و ميله ك ووتوپهتي : «به وينهي ووشهي ئاگرنانهوه» له زماني كورديدا به ماناي (ئاگربەردانە بەشويننيكەوە كە بسووتىي) و (ھەلگىرسانىدنى شىمەر و ئاشووبه نا نه وه) دیّت . ما نای یه که می ئهم و شه یه (ناگر به ردا نه به شوینییکه و ه دیارده یه کی مهوزووعی واقعی نیشان نادات ، چونکه ئاشکرا و دیاره که لهم رِووداوهیاندا (گرِگرتن و سووتاندن)ی تیدا نیه ، بهلکو ئهم کاره (ناخوّشی و ویّرانی و خراپی) له دووایه ، له ئه نجامی (گرِگرتن و سووتاندن)موه نزیکه ، بهم جوّره له رِیْگای نزیکی و ویکچوونهوه پهیوهندی ئهو دوو رِوداوه ، ووشمی (گاگرنانهوم) بهو دوو مانایه ، واته حهقیقی و مهجازی هاتووه (۱۹) خوینهرهکانمان له بهر دمستی ئهم دمقهی دکتور ئهورِمحمان تهنانهت پرسیار له تازه و داهیّنانی گهم قسانه ناکهن ، چونکه بهرههمی ههمان ریّبازه لــه لاساییکهرمومکهی مامنرستا علاءالدین سجادی و عهزیز گهردی یه ، به لام دووباره وهکوو ئیمه به داخهوهن که ئهم مامزستا پسپوره نهیتوانیوه خزی له ههلهی تینکهل کردنی مهجازی عهرهبی له گهل ئیستعارمی عهرمبی

⁽۱۹) ههمان سهرچاوهی پیشوو ل ۱۱ .

بپاریزی و به جوریکی زانستیانه له مهسهلهی پهیوهندیهکانی نیوانی دوو واتاکهی وشهی مهجازی بکولیتهوه ، سهرمرای گهمهش گیمسه له دکتــور گهورهحمان ناگهین که دهانی :

ههرچی مانای مهجازیه له زمانی کوردیدا پهیدا ده بی له ئه نجامی (نزیکی و ویکچوونی) ووشهی (ویکچوونی) (التشابه)ی عهره بیه ، به لام مهبهستی (له نزیکی) ئه بی چی بیت ؟ ۰۰

له هه ندی کتیبی عهره بیدا ووشهی (التقارب) و (المناسبة) که بق دهست نیشان کردنی په یوه ندیی واتای حه قیقی به واتای مهجازی یه و کارهینراون ، به لام تیکه لکردنیان له گه ل (المتشاب والمشابه) ههرگیز رووی نه داوه ، بهم جوّره ره نگه بوّمان هه بیّت که بلیّن : باسی مهجاز له لای دکتور نه و ره حمان هه نگاویکی به ره و پیشه وه نیه نه گهر بیّت و له گه لای دکتور نه و ره حمان هه نگاویکی به ره و ییشه وه نیه نه گهر بیّت و له گه لای دکتور نه و ره حمان ها الدین سجادی و عه زیب ن گهردید ا به راووردی بکه یسن ه

ئيمسهو ئساوه لواتا

له پیشه کی گهم کتیبه ماندا سه رنجی خوینه رانمان بر سه رگه نجامیک پراکیشا که ویستمان به هریه وه گومائیک له دلیاندا ده رامی دروستی زاراوه ی خوازه و وه کوو دوو ناو بر روداوید کی زمانی و هونه دی به ریابکه ین و ووتمان: به لای گیمه وه له بری شهم دوو زاراوه یسه زاراوه ی گاوه لواتا باشتر ده ست ده دات و بر روون کردنه وه ی شهو روداوه زمانی و هونه ری یه پر پیستی خریه تی:

سيمانتيك و ئــاوهٽواتا

بی گومان گیمه لهم بیرو رایانهماندا نامانهوی نهوهی به رله گیمه له زانستی زمان و رمخنهسازیی کوردیدا بنیادنراوه تیکیبدهیسن ، به نسکوو به هنوی پسپوری مانه وه له ره خنهسازی و رموان بیژی به گشتی و ریسازه کانی شی کردنه وهی مه جازی قور نانی پیروز که له سهر چاوه ی یونانی و عهره بی و نهوروپی دیرین و هاو چهرخه وه هه نقو لاوه به تایبه تی بروامان به وه هیناوه که سامانه کونه کهی باسکردنی میته فور و مه جاز و خوازه به هنوی پهیدا بوونی چه ند زانستیکی تازه وه وه کوو شوینه واریخکی پاشماوه ته ماشا ده کریت و شوینه راسته قینه کهی نه تیکه خانه یه نه که کتیبی ها و سه رده مدا به با بکری ه

له و زانستانه : زانستی (سیماتنیك) م که له واتای ووشه و دهربریسن ده کو نیته و و چالاکی و بلیمه تی چهنده ها تاقه له فهیله سوروف کان و زمانه وانه کان و زانه کان و زانه کانی دهروون و نه نثر و بولز جیها و وید ژهره کان و هو نه رمه نده کان و شاره زاکانی نابووری و سروشت (۱) له به رهنی جوّر به جوّر ده هینیته کار ه

هه لبهت (سیمانتیك) به م هه مو و توانایه و ه ده توانی بابه تی ئاوه لوات اله سه ر بناغه یه کی زانستی و هو نه ری ر وون بکاته و ه و سروشتی ئه م ر و و داو و زمانی یه بخاته به رچاو و ئه رکی سه رشانی له زمان و ویژه دا ده ست نیشان بکات و له گه ل ئه مه شدا و ه نه بی گیمه به ته نیا پشت به م زانسته به ستین و دو و پاتی که ینه و ه هیچ شتیکی دیکه به تایبه تی ر بیازی هه مه ره نگه ی دو و پاتی که ینه و و تایبه تیه کانی زمانی کوردی گرنگیان نیه ، چونکه پاوه نواتا خوی له خوی دا ر و و داوی کی ساده و ساکار نیسه ، به نکو و

سه رئه نجامیّکی لیّکدراوه په یوه ندیی به هوٚشمه ندی و سوّز و ئه ندیشه ی ئاده میزاد و نه ریتی کوّمه لآیه تی و سامانی دیّرینی نه ته وایه تیه وه مه یه ۰۰۰

مەلبەندى ووشسە

یه کینک له ههره جیاوازی یه کانی نیوانی ئیمه و ئهوانسهی که باسی میتهفور و خوازه و مهجازیان تا ئیستا کردووه چونیه تی تهماشاکردنی وشهیه: ئەوانەي بەر لەئتىمە ووشەيان وەكوو دەربېينتىكى بىن رەگئورىشە و دەنگىنىكى زمانی تاقانه و له رِسته پچرِاو و نیشانه یه کی له توی فهرهه نگ و قسمه ی بهرگوی کهوتوو لیکداوهتهوه، به لام ئییمه نامانهوی پیروباوه رِمان دهربارهی ئەم ھەلەيە زىندەبەچال بكەين ، بۆيە پېش ھەمسور شىتىنىڭ دەپرسىين : مەڭبەندى ووشە دەبى چى بېت ؟ زمان كە ئەنجامى دەدا سەرچاوەكەي چیه ؟ چۆن له گوێ کاردهکات و بۆچی دهبىخ وهکسوو گیاندارێےك تەماشابكرى ؟ زاناكانى فىسىيۆلىۋجى و دەروون و زمان لەو بروايەدان كىــە ئاخاوتن (خيويّك) ^(۲) نيه بهسهر زماني دويّنهرموه بيّت و ئهمجا ئاوابيّت، به لکو شوینه واریکه له هیزه کانی هوشمه ندی یه وه له دایك ده بیت . زانای به ناوبانگ (برۆكا) لەم روووموم تيوريەكى ھەيە دەڭيت : مەڭبەندى ئاخاوتن له تۆی سىخىەمى مىيشىڭدايە لە لاى چەپىيەوميە (٣) ، مىيشىكىيش پارچەيسەكى زیندووه رووداوهکانی هوشمه ندی به هویهوه ئه نجام دهدر نسن ، بهالام هۆشىمەندى ھەروەكوو زاناكانى دەروون دووياتى دەكەنەوە كۆمەلىپىكە لىــە توانا و هیزهکانی ئادممیزاد و پارچه یه کی ههست پی کراو له میشك نی یه ۰۰۰ ئەومى لە توانا و ھێزى ھۆشىمەندى پەيومندىيى بە باسەكەمانەوم ھەبێت دوو چالاكىيە:

⁽١) بروانه كتيبي (مناهج البحث في اللغة ل ٢٤.

⁽٢) خيّو: الشبح.

⁽٣) بروانه كتيبي (كتاب اللغة) ل ٣٧-٣٨ .

یه کهم: تومارکردنی ئهو ویّنانه یه که به ریّگای یه کیّه یان پتر له پیّنج ههستپیّلکه رمکانی ئاده میزاده و ه جیهانی ده رهوه بو میّشک ده گویّزرینه و ه

ئهم ویّنانه له ناو میّشکدا له پهیدابوونی روالهتی شت لهسهر ئاویّنه دمچن ، به لام ده بی بزانین ویّنه له ئاویّنه دا به لاچوونی قهواره کهی ئهاوا ده بیّت ، که چی ویّنه کانی هوّشمه ندی له ناو میّشکدا توّمار ده بن و ره گ و ریشه داده کوتن و ده چه سپیّن و به لاچوونی قهواره کانیان لاناچن ۰

دووهم : هێنانهومی وێنه تۆمارکراوهکان :

ئه و وینانه ی که له ناو میشکدا تومارکراون نه گهر هات و ههسپیکه ره کانی نادهمیزاد تووشیان بوو به توشی شته کانیانه وه یاخود نه ومی پهیوه ندهی به شته کانیانه وه ههیه یاد ده کرینه و و ده مینرینه و مهرچاو زمین و نه ندیشه (۱) .

نیشانهی زمانی (ه) و ننه یه کی هنوشمه ندی یه دوو رووی هه یه: یه کهم: هننانه و میادی نهو وشه یه یه که بوی دا نراوه و دووه م دووه م دووه م دووه م دا نراوه و دوه می نه و شته یه که بوی دا نراوه و دووه م

بر نموونه ههموو کهسینگ ده توانی ناوی نهو وینه هر شمه ندی یه که ده رباره ی (بهرد) له میشکی دا تومار بووه یاد بکاته وه و ووشه کهی به ینیته فکری ، ههروه ها ده توانی رواله تی بهردیش به ینیته بهرچاو و زمینی خوی ، بهم پیه کاده میزاد که نیشانه ی زمانیی به دهست ده هینی نه گهر هات و گوی ی له و ووشه یه بوو که بو شته کهی دا نراوه یه کست و نهو شته یاد ده کاته وه ، ههروه ها نه گهر هات و چاوی به و شته که و شده و وشه که

⁽٤) بروانه كتيبي (محاضرات في اللغة) ل ٢٨-٢٩.

⁽٥) نیشانهی زمانی: الرمز اللفوی .

ده هینی ته ده می خوی و چالاکی هینانه وه یادی و و ساو نراوه که ی یارمه تی که ندامانی کومه ل ده دا بو له یه کتر گهیشتن ، چونکه که ندامانی کومه ل ده دا بو له یه کتر گهیشتن ، چونکه که ندامانی کومه ل هه موویان له هو شمه ندی یه کانیان دا هه مان و شهیان بو هه مان شمیان تو مار کر دووه و و اتاکانیان له یا دیاندا چه سپاون و له به رئه مه که و شهیه ل یاد یان رسته یه له ده می قسه که ردیته ده ره وه یه کسه رله هو شمه ندی گره و ه و اتای که و و شهیه دیته وه یاد و په یوه ندیه له نیوانیان دا په یدا ده بیت ، که م په یوه ندی په ش له یه که یشتنه و و و و و ایاد و به یوه ندیه که می ده یک ده یک می ده یک می ده یک ده یک می ده یک داد یک ده یک ده یک ده یک ده یک ده یک ده یک دو ده یک داد یک ده یک داد یک داد یک دی داد یک ده یک ده یک ده یک ده یک ده یک داد یک ده یک ده یک ده یک در یک ده یک داد یک ده یک دی دی ده یک در یک ده یک ده یک ده یک در یک داد یک داد یک در یک در یک ده یک دی یک داد یک داد یک داد یک در یک داد یک در یک در

زاراوهي ئاوه لواتا بو چي ؟

ئه و سهرئه نجامانه ی که به رهه می زانستی بیو لوجی و ده روونی و کومه لایه تی و زمانین راستن و هیچ گومانیان لی ناکری ، به لام ده بی بزانین هه ردوو چالاکی : وینه تومارکردن و وینه هینانه وه یاد دوو رووداوی میکانیکی نین ، چونکه له سهر شانوی هوشمه ندی ئاده میزاددا رووده ده ناده میزادیش پارچه یه له ناسن نیه ئه گهر هات و لینی درا ده نگ بداته وه و به س ، به لکو گیان له به ریکی زهین دار و خاوه ن ئه نه نیشه و هوشیاری به کارتی کردن و مرده گریت و ئه مجا به سه ربه ستی یه که وه ده ستی تی ده خات ، بگره بویه که گویی له و و شه یه له ده بیت و اتاکه ی به رووتی یاد ناکاته وه ، بگره ده رگای هه مو و یادگاره کانی ده رباره ی ئه و و شه یه له میشکیدا ده کاته وه و شه و اتاکه ی به رووتی یاد ناکاته وه ، بگره گشت و اتاکانی ده مینی به کارها تو وه و باش به راوردی کمی خیرا میشاکی نه و و اتایه هه کارها تو وه و باش به راوردی کمی خیرا میشاکی نه و و اتایه هه کارها تو وه و باش به راوردی کمی به کارها تو وه و و اتایه هه کارها تو وه و باش به راوردی کمی به کارها تو وه و باش به راوردی که کارها تو وه و باش به راوردی که کارها تو وه و باش به داروردی که کارها تو وه و باش به داروردی کمی به کارها تو وه و باش به راوردی کمی به کارها تو وه و باش به دارود دو کارها تو وه و باش به داروردی کمی به کارها تو وه و باش به کارها تو و باش به کارها تو وه و باش به کارها تو باش به کارها تو با به کارها تو به کارها تو با با کارها تو با به کارها تو با کارکیکی خود با با کارکی با با کارکی کارکیک کارکی کارکی خود با با کارکی کارکیک کارکی کارکیک کارکی کارکیک کارکی

ئه مه له لای گون گر و خوینه ره وه لای قسه که ر و نووسه ریشه و همان رووداو ئه نجام ده دری و هه ر ووشه یه له هوشمه نسدیدا ژیانیکی تاییه تی چه سپاندووه و شریتیک له یادگاری تؤمارکر دووه ، که ده یه و بیرو رای خوی به و ووشه یه ده رببری به گویره ی پیویست واتای ئه و

ووشه یه او رسته یه کدا ده ست نیشان ده کات و مه به ستی خوی ده گه ننیت کوی گر و خوی نه را به به را نسین گهم بناغه یه دا ده بی دو و باره بزانین و اتاکانی ئه و ووشه یه له کومه له و ده ست که و تون و له دو و تون و هه نگاو به هه نگاو له ده و روب دری دا کو بو و نه ته و هه نگاو به هه نگاو اله ده و روب دری دا کو بو و نه ته و هه نگاو به هه نگاو اله ده و روب دری دا کو بو و نه ته و ه

جا لیر مدا نابی فه رامو شی میژوی چه سپاندن و کوبوونه و می واتاکان له ووشه که یان دا بکه ین ، چونکه کهم واتایا نه هه موو به یه ک قوناغ بو ووشه یه ک فراونه ته و ووشه که ش له یه ک قوناغ دا کومه ل بو گشت واتاکانی دای نه ناوه ، به لکوو هه نگاو به هه نگاو ژیانی ووشه په رمی سه ندووه و به گویره ی پی ویست بو واتایه کی تر به کار ها تووه و

نموونه یه که ره نگه ئهم بوونهی ووشه روون بکاته وه و قوناغه کانی ژیانی دهست نیشان بکا ووشهی (شیر) ه ئهم وشه یه هوشمه ندی گیسه دا یه کهم جار به سهر در نده یه کی تاییه تی دا دابراوه له پاش دا دهر که و تووه ئسهم در نده یه له در نده کانی دی ئازاتره ، بویه ووشه ی (شیر) واتای ئازایه تیشی پهیدا کرد و کردی به ئاوه ک بو واتا پیشوه که ی ه

بهم جوّره ووشهی (شَیْر) خوی له خویدا دوو واتای ههیه :

يه كهم : فاويَّكه بوّ درندميهك كه يه كهم جار پهيدا بووه •

دووهم : ئاوەڭناوتىكە بۆ درندەيەك كە دووايى پەيدا بووە •

ئیمه که بهم جوّره ده روانینه له دایك بوونی واتاکانی ووشه و به زاراوه ی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز بی دهست نیشان کردنی قوّناغه کانی ووشه قایل نه بووین ، چونکه ئهم زاراوانه به رووکه شی واتاکانی ووشه یه که دهست نیشان ده که ن که که گهر هات و وشه یه که

دوو واتا یان زیاتری ههبوو له واتاکهیهوه قهرز کراوه یان خوازراوه یــــان هه ٚــگیراوه بوٚ واتایه کی تر ۰

کهچی بابه ته که به هیچ جوریك وا نی به ، ووشه چ تاقانه بیست چ ده ریرینیک بیت خوی له خویدا له هو شمه ندیی قه وانه ی که پینی ده دوید ده ده ریرینیک بیت خوی له خویدا له هو شمه ندیی قه وانه یک که پینی ده دوید ده ده ی تاقیه و اتایه کی هه بین و ده شیخ خاوه ن چه بدا بورونی دا بو یه که و اتا و اتایه که زیاتری هه بیت ده بی برائین له سه ره تای په بدا بورونی دا بو یه که و اتای به کارهاتو وه ، قه معجا به هوی به کارهینانیه وه و به گویره ی پیویستی بو و اتایه که بان زیاتر به کارهاتو وه ، گیمه به واتای یه که می ووشه ده نین واتای (زمانی) چونکه پیویستی زمان ئه و واتایه ی بو ووشه خونقاند وه ، به لام و اتاکانی تری به زاراوه ی (گاوه نواتا) ناو ده به ین ، له به رئه وه ی گه و واتایانه دو وای و اتا زمانی به که په یدا بوون و له ژبانی ئه و ووشه یه او به ها که و اتا دو وای و اتای زمانی و شمنی اله پسته ی هم نازی به که ی ووشه که ، به م په ی هو ه ده توانین ووشه ی (شیر که و وشه ی اینین : واتای زمانی ئه م ووشه یه در نده که یه ، به لام له پسته ی (شیر که واتای زمانی ناوه نواتای گه م ووشه یه بایین ناوه نواتای که م ووشه یه پیاویکی ئازایه ،

بهم جوّره رزگارمان له زاراوهی خوازه و خواستن و درکه و مهجاز و حهقیقهت و مهوزوعی و ۰۰۰ هند ۰۰۰ ئه بیّت و ریّبازیّکی نسوی بستو شیکردنهوهی ئهم هونهره بهرزه بهرپادهکهین ۰

چەشنەكانى ئـاوەٽواتا

ئهوانهی بهر له ئیمه له کوری زانستی روون بیژیمی عهره بی اسی چه شنه کانی ئهو ووشه و دهر برینانه یان کردووه که له رهسه ن دا ناوه نواتان له سی با به تی لقی دا باسه که یان پارچه پارچه کردووه :

یه که م: بابه تی خوازه (مه جاز) که له لایان بریتی یه له ووشه یه کی تر ده ربریت ک بر مانای دروستی خوی به کارنه هینراوه ، به لکو و بر مانایه کی تر خوازراوه و مه به ستیکی دیکه ده گهیه نی به مهر جیک له تیسوانی هه ردوو ماناکه دا په یوه ندی یه که به دی بکری شهم په یوه ندی په ش له خوازه دا جوربه جور و به رم للایه ، وه کوو ئه م دیره هو نراوه یه که ده لی ه

میوهی گهیشتووی زهردوسووری باخ جریوهی جووکهی دارستانی شاخ

مهبهستی خاوه نی نهم دیّره له دهربرینی (جریوه و جووکهی دارستان) جریوه جریوی نهو مهل و بالندانه یه که له ناو دارستانه که ده نگیان تیّکه ل بووه و ناوازیّکی دلفرینیان دروست کردووه ، و لیّره دا ناوی شویّنه کهی لیّخواستووه که (دارستان) ه بو نهو شتانه ی لهوی دان که بالنده ن واته پهیوه ندیی تیّوانی ههردوو مانای دهربرینی جریوه و جووکهی دارستان پهیوه ندیی شویّنی به (المحلیة) (۱) ه

دووهم: بابهتي خواستن (الاستعارة) •

که بریتی به له به کاره پنیانی ووشه به که برینی مانایه کی تر بیجگه له مانای دروستی ووشه که به مهرجی په یوه ندیی تیوانی مانای دروست و مانای خوازه بی ووشه که و پیچوون بیت ، ده بی نیشانه یه کیش هه بی که گیمه مه به ستمان به م ووشه یه مانا خواستراوه که یه نا دروسته که ۰

ئەدەب دەلى :

گهه له باخی سینهدا سهیری دوو نارنجم دهکرد گهه له گولزاری جهمالی تهماشای یاسهمین

⁽۱) بروانه کتیبی رهوان بیّری له ئهده بی کوردیدا ل ۸ .

(نارنج) مانا دروسته کهی ناگهیه نی که بهری داریّکه ، به لکوو بــۆ شتیّکی تر خواستراوه که (مهمك)ه پهیوه ندیــش له کیــوانی (نــارنج) و (مهمك) ویّك چوونه ، که مهمك زوّر به نارنج دهچی (۲) .

سنیههم : بابه تی درکه (الکنایة) که ئهوهیه راستهوراست ناوی شنتیك نه بهی ، به لکو و بچی ناوی شتیکی تر ببهی که پهیو دندی به مانای په که مهو د هه بیّت بو ئهومی پیاو لهو مانا باسکراوه بو مانا مهبهسته هیّمابوّکراوهکه بىچىن ، ئەو پەيومندىيەش پەيومست و پەيومسىتراوە : (لازم و ملــزوم) . وهکوو دهربرینی (له گوێی گانووستوون) که درکهیــه لــه غهفلــه تی و بنی ٔ اگایی : له گویی گانووستن په یوهسته ، بنی ٔ اگایی ش په یوهستراوه (۲) ۰۰ ئه گهر خوینـــهر بــه ووردی له پینـــاسه و نموونه کانی ئهو سی بابه ته لقی یه بكۆڭيتەوە دەگاتە راستيەكى زانستيانە ئەم راستيەش ئەوميە: تاقە جياوازيى نیوانی خوازه و خواستن و درکه جوّر به جوّریی پهیوهندی نیوانی واتای یه کهم و واتای دووهمی ووشه و دهربرینه کانه . جگه لهم جیاوازی یه هـــهر سى بابه ته كه بنه ره تدا يه كن و هيچ شنتيك له يه كتر پچرپچريان نـــاكات : له خوازهدا مهبهست له دمربــپین (جریوه و جــووکهی دارســـتان) واتـــا زمانی به کهی نی به ، به نکوو ئاو م لواتاکه به تی که (مهل و بالندمیه) ، ل خواستن دا (ئەدەب) ووشىسەى (نسارنج)ى بۆ واتساى زىمانى بسەكەي بسە كارنه هينناوه ، به لام بۆ ئاوملواتاكهى سازىكردووه كه (مهمك) ه لــه درکهدا په ندی پیشلینانی (له گویسی گادا نووستوون) واتسا زمسانی به کهی مه به ست نی به ، به لام بغ ئاوه لواتاکهی که (غه فله تی و بی اَسَاگایی) به بــه كارهيّنراوه • جا ليّرهدا دهبئ بيرسين : ئايه دهشي لهبهر ئهو جياوازييــه تاقانه و رووالهتیه ئه و ووشه و دهربرینانه به سهر سی بابهتی سهره کسی دا

⁽۲) بړوانه هممان سمرچاوهي پيشوو ل ۲۹.

⁽۳) بروانه هممان سمرچاوهی پیشوو ل ۸۹.

دابه ش بکه ین و خهریکی داتاشینی زاراوه ی سه پرسه یر بنر سنوورکیشان له نیوانیان دا بین ؟ ۰۰ گایه شنتیکی دیکه هه یه جگه له سه پاندنی جیاوازیه کی رووکه شی و دهست کرد به سهر دهربرینی (جربوه و جووکه ی دارستان) و (نارنج) و (له گویی گادا نووستن) ؟ ۱۰۰

بۆچى مامۆستا كوردەكان لەو خــالآنە وورد نابنـــەوە كە ووشــــە و دەربږينە (خوازە) و (خواستە) و (دركه)يىيەكان يەك دەخەن ؟

مه به ستمان لهم پرسیاره سه رسو په نینه را نه ده ست نیشا نکردنی لاسایی کردنه وه ی که و مام و ستا کوردانه یه دو ورکه و تنه وه یان له پاسته قینه ی هونه ری کاوه لواتا و پچراوییان لهم زانسته هاوچه رخانه یه باسی خهم هونه ده که ن م بقیه کینمه شوین پنی کهم مام و ستا کوردانه له با به تی چه شنه کانی کاوه لواتا دا هه لناگرین و ده گه پینه وه سه رتی پووانینی تاییم تی خومان ده رباره ی مه لبه ندی و و شه و ده پرسین:

ئایه سهرچاوه ی ئاوه لواتای ووشه و دهربرین چی به و مهبهستیش لـه م ئاوه لواتایه ده بی چی بیّت ؟ ههروه کوو لهمه و بهر ووتمان مه لبه ندی واتاکانی ووشه و هه نگاوه کانی ژیانی هیّزه کانی هیرشمه ندی یه ؟

که وا بو و ئاو ملواتای و وشه و ده ربرین که یه کنیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کی که یه کنیکه له و واتایانه له سه رچاوه یه کی یه کی ترتب و وه وه وه هه لله ده قول ی هه یا ترخ که یا ندنیش دو و هنری هه یله که نامانجه که یان یه که :

هوی یه کهم: دهربرین له شتیکی نوی و تازهیه که گوی گر و خوینه ر پیویستیان به ووشه یه لئه هه یه روونی بکاته وه و بوی ببی به ناویکی تایبه تی.

هنری دووهم: دهربرینه له ههست و نهست و سنوزی دویّنه و کارتیکردنه له خویّنهر و گوی گر ۰

لهبهر تیشکی ئهم راستیهدا ئاوه لواتا به لای ئیمهوه له زمانی کوردی دا دوو چهشنی سهره کی ههیه .

چەشنى يەكەم: ئاوەلواتاي فەرھەنگىيە .

چەشنى دووەم : ئاوەلواتاي ھونەرىيە .

ئاوەلواتساي فەرھەنسىكى

له زمان و رموانبیزیی عهره بی دا ده رباره ی ناوه لواتای نهو وشانه ی له فه رهه نگ چهسپاون و له قسه ی رفزوانه به سه ربه خوبی به کارده هینرین ، پرسیاریک به رپا بووه پرسیویه تی :

ئایا مەبەست لەو ووشسائە واتا دیرینه کانیسائه یاخسود ئاوملواتسا تازمکانیانه ؟ ...

زقربه ی زانا دیرینه کان له و بروایه دان که نه و ووشانه حه قائیقن و هیچ په یوه ندیه له کیوانی واتا تازه کانیان و واتا پیشوه کانیاندا نی به :
واته ووشه ی (الصوم) هه ر به مانای رقروو گرتن هاتووه ، ووشه ی (الصلاة):
ته نیا بق نویژکردن به کاردیت و نهم دوو ووشه یه هه رچی واتایان له پیش نیسلام دا هه بووییت نه ماوون ۰۰۰ ماموستا (مبارك) که زمانه واییکی عه ره بی هاوده مه نه و هه لویسته دیرینه ی کرد به ریسازیکی هاوچه رخ و ووتی :

«گهو واتایانه ی که به سهر ووشه یه کدا دین و له دموری خردمبنه و مه به یه دمچن و زفران بازی یه شه نیوانیان دا روو دمدات ، سهر که نجام وات نوی که واتا کونه که و مهومی پیش که و دمسریته و ه و شه شوینی دا خوی نده دمچه سیینی و بوشه ی و شهو و نه ووشه ی (الباس) به واتای (ته نگی) و ، ووشه ی (المسافة) که له بناغه دا (السوف) ه به واتای بون و ، ووشه ی (الحج) به

مانای (مهبهست) هاتبوون ، به لام گیستا نمه ووشانه ته نها بنر واتا تازه کانیان به کاردین ، بنویه ، (البأس) ته نها به واتای (الحرب) و (المسافة) به واتای (دوری) و ، (الحج) به واتای (سهردان له مالی خوا) هاتوون (۱) م

ئهم بیرورایه بین گومان به هه لویستیکی ئاینیه وه سه ری هه لادانه کهی ئه و میه و وشه قور ئانیانه له هه لداوه و هه موو ته قه لادانه کهی ئه و میه و ووشه قور ئانیانه له گوناه باری (المجاز) دوور بخاته وه ، جا که وابی نازائین بوچی ماموست کورده کان خویان به و هه لویسته وه به ستوته وه و به هیچ جوری سه سه نجیان له م چه شنه ئاوه لواتایه یان نه داوه که به هره ی زمانی کوردی ده نوینن و تایمه تی هه ره گرنگ له تایمه تی به کانی ئه م زمانه ده در کینن الا تایمه تی به کی هه ره گرنگ له تایمه تی به کینگ له زمانی کوردی ده شمن به هم رچو تیک بیت ئاوه لواتای فه رهه نگی له زمانی کوردی ده شمن به یه کینگ له م دوو ریگایانه ی خواره وه له دایک بووبی :

یه کهم: ریّگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یه که دوو ووشه یه کهم: ریّگای داتاشین (۵) واته سازکردنی ووشه یان پر پاش کهوه ی دهنگیک یان زیاتر له قهواره کانیان فری درابی وه کسوو ووشه ی (مریشک) که له وشه ی (مرو) ووشه ی (وشکانی) پیک هاتووه و ووشه ی (مهلی) و (بیّچگی) داتاشراوه ووشه ی (مهلی) و (بیّچگی) داتاشراوه و

دووهم: ریتگای لینکدان که له دوو ووشه یان بهرهو ژورتر به بسی فهوهی له دهنگه کانیان کهم بکرینه وه ووشه یه کی نوی فه فجام ده دری وه کوو ووشه ی (دهست) و ووشهی (کسورت) لینکدراوه ، ووشهی (بهردتی گرتن) که له ووشهی (بهرد) و ووشهی (تنی) و (گرتن) بنیات نراوه ۰۰۰ فه گهر سهرنج له فهرهه نگیرکی کوردی بدهیس برمان دهرده که وی که به هری کهم دوو ریگایه وه ، زمانه که مان به پیت و

⁽٤) بروانه كتيبي (فقه اللغة وخصائص العربية) ل ٢٠٨٠

⁽ه) (داتاشین) : النحت

⁽٦) (مەلتچگ) : چۆلەكە لە زارى لورىدا ٠٠٠

دهولهمه ندبووه و دویّنه ری گورد تو انیویه تی له ههموو کاتیك و شویّنیّك به جوّریّکی هو نه ری و زانستی بیرورا و ههست و سوّزی خوّی ده ربېری •

ئیمه له و بروایه داین که زمانه وانه کورده کان ره نگه به رهه نستی ئه م بیرورایه بکه ن و بنین ئهم ووشانه هه ریه ک واتایان هه یه و نابیت ته ماشیای ووشه ساده کانیان بکه ین ، ئه گهر لییان بپرسین بوچی ئهم ووشانه هه ر یه ک واتایان هه یه و نابی ته ماشای واتا ووشه ساده کانیان بکه ین ؟ ...

بینگومان هیچ وه لامیکی زانستیان نی به جگه له دووباره کردنه وهی بیرو پاکانی ماموّستا (مبارك) و ئهوانهی که لهسهر ریّبازی ماموّستا (مبارك) روّبشتوون ۰۰۰

ئیمه ده بی سه رنج له سروشتی زمانی کوردی بدهین و له چوارچیوهی قهم سروشته دا ووشه دا تاشراو و لینکدراوه کانمان شی بکهینه وه ئاوه لواتا کانیان وه کوو وینه یه کی هونه ری له گه ل واتا پیشووه کانی ووشه کان دا لینکبدهینه وه و بهراور دیان بکهین و بیسه لینین که گهم ئاوه لواتایانه چون ئه رکیکیان له فهرهه نگی کوردیدا به دی هیناوه ب بو به لگه با چه ند ووشه یه که له مهمینه وه وه و بیرو و کهمان ده رباره ی ئاوه لواتای فه رهه نگی بیچه سیننین :

ووشهی (چاو) که له ههمو و گیانداریّا که ندامی بینینه له گه ل دهیان ووشهی تر له بوّتهی زمانی کوردیدا لیّکدراوه و ئاوه لواتای فهرهه نسگی هیناوه ته بهرهه م: لهم ووشانه ووشهی (باز) که له گه لسیدا ووشهی (چاوبازی) سازداوه ئهم ووشهیه ئاوه لواتاکهی (چاوباشیقال) ه به هسوی ووشهیه کی نوی وه ئه نجام دراوه که ههردوو ووشه ساده کانی: (چاو) بسه مانای ئه ندامی بینین و (باز) به مانای چه شنه بالنده یسه کی تازه پیش که ش ده کات و واتایه کی سهربه خو له فهرهه نگی کوردیدا ده نوی بینی پیش که شده که ده و در دیدا ده نوی بینی و

لهم وینه و واتایه دا نهو دوو ووشه سادان ههرچه نده سیب هری مانا پیشوه کانیان هیشتا له گه لیان دایه و جوّره قه واره یه گه ناوه لواتای ووشه لیکدراوه که ده ده ن ، به لام له هه مان کاتدا له چوار چیوه که م دارشتنه نوی یدا تواونه ته وه و ریگایان به ووشه ی (چاوباز) داوه که بیته سه ر لیسته ی ووشه داهین راوه کانی فه رهه نگی کوردی •

ئا بهم پی به ده توانین ووشه ی (چاوبرسی) و (چاوبهست) و (چاوپیس) و (چاوبیس) و (چاوترسین) و ، چه نده ها ووشه ی تر که له ووشه ی (چاو) و ووشه یسه کی دیکه لینکدراوون شی بکه ینه وه و ئاوه لواتا کانیان و واتا پیشو وه کانیان بهراوورد بکه ین به براوورد بکه ین به براور و خوینه و وشه لینکدراوانه کارده که نسه دهروون و هه ستی گوی گر و خوینه ر و یادگاریان له گه ل ووشه ساده کانیان زیندو و ده که نه وه به

لهیهك دراوون ئاوه لواتای : هه لخه له تاندنی یه کنیکی له کارینکا پی سازدراوه و دوینه ری کورد ئهم ئاوه لواتایه به چه نده ها رسته ده درکینی وه کوو : ئهم قسانهی تۆ (چاوبهست)ن ، فیسار کهس پیاویمکی (چاوبهست)ه .

ئاوەٽواتساي ھونەرى

 که مه به ست به نابرووی و به شهره فی به و واتا جیا به جیای هه ردوو ووشه گه (داوین و ، پاك) به جوریکی میکاتیکی نی به ، به لام ووشهی گول نه گهر هات و به ته نها و به بی رسته ووترا بو گوی گر و خوینه رهیه که سووربن له سهر نهوه ی بو واتای رووه کیك به كارهینراوه ، نه گهر هات و جگه له واتا به مه به ست بیت ده بی به هوی رسته به که و مه به سته ده ست نیشان به كریت ، نه حمه د ره شوانی ده لی :

گول لەبۆ دلدار ، ئەبى بە ديارى بىكات بە چەپك و ، بىبا بۆ يارى تا لەپاش مەرگىش گولى زەردوسوور ھەر پېويست ئەبى ، بۆ سەر مەزارى

لهبهر تیشکی رسته کانی ئهم پارچه هۆنراوهیه خوینه و گوئگر تخده گهن که مهبهستی ههستیار له ووشه ی گو ل ئاوه لواتا نی به به لکوه مهبهستی ئه و گولهیه که ئهیناسین و بو دهربرینی ههستی خوشه و یستی و له شایی دا به کاری ده هینن ، به پیچه وانه ی ووشه ی گول لهم دیره هو نراوه یه دا که ده لمی :

جار له داخی (گوڵ) ، جار بۆ (گوڵ) ئەگریم وەك بولبول بى (گوڵ) ، لەسەر چڵ ئەگریم

ئاشكرايه كه مهبهستى ههستيار له ووشهى (گوڵ) له دهربرينى (جار لهداخى گوڵ) و دهربرينى (جار بۆ گوڵ) ئهگريم) واتا ناسراوهكەى نيه ٠ ههروهها دلدار كه ووتوويهتى :

> تمراوه سینه کهی تارم ، ئمویستاش ئهی (تونی) غهمگین له تمنهایی سمرینت بی ، ده هانی نهم دنه توخوا

به هوی ووشهی گولهوه ئاوهلواتای خوشهویست و دولبهری چهسپاندووه ۰

نیمه که زاراومی (ئاوه لواتای هونه ری) مان بو ئهم چه شنه ئاوه لواتایه ساز کردووه ویستوومانه سه رنج بو ئه رکه کسه ی له گهیانسدنی بیرو که و ئه ندیسه ی ویژه ر رابکتیشین و بیسه لینین که ئهم ئه رکه درکاندنی بیرو که و ئه ندیسه ی ویژه ر به شیوازیکی ساده و ساکار و راسته و خو نی به ، به لکو به هوی تابلویه کی گیاندار و وینه به کی زیندووه ئه نجام ده دری ، ئهم چه شنه به هوی تابلویه کی گیاندار و وینه به کی زیندووه ئه نجام ده دری ، ئهم چه شنه ئه نجام دانه ش بیگومان کاریکی هونه ریبه ، چو نکه پیویستی به وورده کاریه کی به هره دار و سروشتی هه یه ، (شوکری) که ویستوویه تی بیرورای خوی به همان ده رباره ی بناغه کانی ئیشیکی گشتیی سه رکه و تو و بچه سپینی و له هه مان ده رباره ی بناغه کانی ئیشیکی گشتیی سه رکه و تو و بچه سپینی و له هه مان کاتیش دا سوزی مه ترسی و هیوای تایبه تی خوی له م رووه و بدرکیینی و و توبه تی :

ئیش که رووی ئیسته له ههورازه سهرهو لیژی نهکهی بیری ووردیشی ئهوی ههر به دوعا و نویزی نهکهی

 تاقه تى به هوى ئاوه لواتاى هو نهرى ووشهى (وهنهوشهوه) شى بكه ينهوه ، كه ووتوويه تى :

دار و گیا و گیاندار پر نهشته و دلخوش من و وهنموشه ملکهچ و شین پوش نمو پابهندی خاك كونه همواران من دنبهندی خاك مهزاری یاران

(پیرممیّرد) گهر بی ویستایه به هنری به راوردکردنی باره تایبه تی یه کهی له گه ل واتا ناسراوه کهی ووشه ی (وه نه وشه) دا به خوی نه رانی پرابگهیه نی که ییزار و خه فه تباره هه رگیز له به دی هینانی ئه و ئه رکه دا سه رنه ده که وت ، چو نکه خوی نه ران که ئاشنایی یان له گه ل (وه نه و شه و گولیّسکی جوان و بی نفر نخوش هه به هه ست و سنرز و بیریان بنو ئه و باره ی پیره میرد نه ده چوو ، بنویه هه ستیار په نای برده به رئاوه لواته ی (وه نه و شه و و ای له خه فه ت و بزوو تنه و می تابلنویه کی تایبه تی بنو ساز کرد و و ای له خوی نه رانی کرد که هه ست به (وه نه و شه و کی تایبه تی بنو ساز کرد و و ای له خه فه ت دا شین پنوش له ما ته م دا و بیتاقه ت و هیز لی براو ده سته و ئه ژنو له کو که هه واران دا ه

گهر لیرهدا بپرسین (پیرهمیرد) چون بوی ههبوو سروشتی (وهنهوشه) وهکوو گولیمیکی جوانبگوری و لهو بهرگه خهمبارهدا بینوینی و بیکا به هاوباری خوی ؟ ۰۰

رمخنهسازی به ناوبانگ (۱۰ ۱۰ رتشاردز) که ئاوه لواتا ده ناسینی و ده لین : «ئاوه لواتا هیچ نی به جگه له وه نه بینت که هنریه که له دهربرینی هه لویستی دوینه ر ده رباره ی ئه و با به تسه ی لیی ده دوی (۷) ره نسته له و پرسیاره به دی بسکه ین : هه ستیار به چاویسکی

⁽۷) کتیبی (مبادیء النقد الادبی) ل ۳۰۹–۳۱۰

رِهش بین و دلّینکی پر لهخه فهت دهروانیت (وهنه و شده) نهمجا به زمانی نه ندیشه که ناوه لواتایه سه رنجه تایبه تی به کانی وه کوو چه ند راستی به ك ده در کیننی و دهیان خاته قالبی زمانیکی هونه ری به وه که ناوه لواتای و شه کانی بربره یسه تی ه

ئه وه ی لیز ه دا پیویسته دوپاتی بکه ینه وه: ئه ندیشه هیزید که له هیز ده کارگانی هو شمه ندیی ئاده میزاد کارگه ی خو لقاندنی ئاوه لواتایه و له مه مه مه نومار کردنی واتاکانی ووشه له میشکدا ئه م ئه رکه ئه نجام ده دا ، چونکه ئه ندیشه هه ر وه کوو له جیهانی په خه نسازیدا چه سپاوه: (هوی له دایك بوونی وینه ی پوونه و هینانه وه ی ئه و وینه بینرا وا نه یه) (۸) .

وینهی روون و وینهی بینراویش به رینگای ئاوه لواتاوه سازدهدری ه بی نموونه با سه رنج له ووشهی (دل) بدهین بزائین چون ئاوه لواتاکانی له چه ند دیرینکی جوربه جوردا به هوی گه ندیشه وه له دایا که بوون و له فهرهه نگی زمانی هو نه ری کوردیدا چه سپاوون م

وشهی (دڵ) له زمانی رۆژانهدا بۆ واتای پارچهیهکی تایبهتی لـه لهشی ئادهمیزاد بهکارهیّنراوه ، ئـهم پارچهیـهش ههروهکـوو ئهحمـهد رهشوانی دهڵێ :

دلّ له لای ئیوه کویهنهی خوینه بهلام بق دندار پیروزترین شوینه

که وابو و دل له لای خه لکی سه رچاو می خوینه و به هنریه و مخویس نه له لهشی ئاده میزاددا گه رده خوا ، به لام هه ستیاران به زمانی ئه ندیشه چه ند ئاو ملواتایه کیان بن ئهم ووشه یه خولقاندو و :

(ئەدىب) ووشىمى (دڵ) لەبرى ئادەمىزاد بەكار دەھێنێت و دەڵێ :

⁽۸) هممان سهرچاوهی پیشوو ل ۳۰۹–۳۱۰ .

(دڵ) به مهیلی خوّی دهمبّکه عاشقی بالآته توخوا مائل به غهیری خوّت و ببّگانهی مهکه

(بنی که س) ئهم ئاوملواتایهی (دڵ) زیاتر روون دمکاتهوه و ویتهیه کی وای بۆ دهکیشنی که بهدلدار و مهفتوون و سهرخوش بیته بهرچاو ، بۆیــه دملیت :

(دل)ی له خویا دائم ته نهبی سهرخوشی بادهی رووی دولبه نهبی مهفتوونی بالای قهد عهرعه نهبی به جامی شهراب کهیل و مهست نهبی ساخوا نهم (دل)ه دایم پهستی کهی

له هه ڵبه سنتیکی کهدا ماموّستا (فائق بینکهس) (دڵ) به گیانداریّسکی مهیلهو ئاواز و ده نگخوش له قه لهم دهدا و ده لیّ :

(دل) زوّر موبتهلای دهنگ و نهغههته توخوا قهتاریّ (دلّ) بوّت لهتلهته

(حەریق) لەسەر ھەمان رێباز دەڕوات و بە ئەندێشە ئاومڵواتايەكى تر بۆ دڵ سازدەدات و دمڵێ :

> لەشكرى ئاھم لەتھل جەيشى حەبەش دەعوا ئەكا حبرەتم ماوە كە چۆن ئەو دلبەرە (دل) مى رفاند

که وابو و (دڵ) شوێنی خوٚی له سنگی ئادهمیزاددا بهجێدههێڵێــت و دوای خوٚشهویست دهکهوێت ۱ (دلدار) ئهو ئاوه لواتــایهی وشــهی (دڵ) و مرده گرێت و دهڵێ :

دلّ ومدوو ئەفسانە كەوتوو واىئەزانى وا ئەبى ئىشى دونيا رەنجى پېناوى ، بە خۆى كۆتا ئەبى

تا بهم جوّره تا دی تاوه لواتای هو نهری ووشهی (دل) له پهرهسه ندنا ده بیّت و فهرهه نگی هو نراوه ی کوردی دهوله مه ند ده کات ۰

(دلدار) دیسان دملّی:

ئهمان مردم له داخی (دل) لهبهر گریان و هاواری دریغ سوتام له قرچهی ناگری نیشان و نازاری

سهر و ریشهکم بوو به بهفر و کهچی (دل) چ منداله بونی دهمی شیری خاوه

سهره نجام ئیمه له شی کردنه وهی ئاوه نوات اکانی و شه ی (دن) دا شوین پینی مامنوستاکانی پیشوومان هه نه گرت و نهمان ووت (دن) له و دیرانه دا خوازه ی به ره نایه و به په یوه ندی به کارهینانی پارچه له بری هه مو و به کارهینانی پارچه له بری هه مو به کارهینانی پارچه له بری هه مو به کارهینراوه ، به لکوو ده نین گشت ئه و ئاوه نواتانه ی ووشه له میشکی له گه ن واتا دیرینه کهی به هوی ئه نه یشهوه له مه نبه ندی ووشه له میشکی ئاده میزاددا تو مارکراون هه ستیاریش هه رئاوه نواتایه کیان به کاربه ینیت تا نواخود ئاوه نواتایه کی نوی بخو نقینی و بیخاته سه ریان ده توانی کار بکاته سه رسوزی گوی گر و خوینه رو هه ستی بجونینی ، چونکه گوی گر و خوینه ر په روه رده ی هه مان زمان و له گه ن چیزی نه ته وایه تی ئه م زمان فه به ه

علم المجاز

من النقد الأدبى اليونانى والرومانى والعربى والاوروبى الى الدراسات البلاغية الكرديسة

عرض وتلخيص:

المقرر الثابت في تاريخ الشعر الكردي: أن ماوصل الينا من تليده قد ترعرع رواده تحت خيمة الاسلام فكرا وعقيدة ، وتأثر مبدعوه بالثقافة العربية من بين ماتأثروا به ، وتتلمذ السائرون به لثمار اللغة العربية قرآنا كريما واحاديث نبويه وفنونا ادبيه في شتى العصور والبيئات .

ولعل الباحث المدقق اذا ما أراد أن يشير الى اوائل هذا الشعر ، ينبغي عليه ان يتجاهل حديث النحل والوضع ، ويذكر شاعرين هما (خليل المندلجي) المتوفى سنة ٢٠ هـ (٦٤٠–٦٤١م) و (بابا روخ الهمداني) الذي عاش في القرن التاسع الميلادي ومات في آب ٨٤١م ٠

اما اذا اعتمد التاريخ الصحيح فله أن يستقبل (باب طاهر الهمداني) ٩٣٥ ــ ٩١٠١م أول شاعر كردي تصح رباعياته مستنبطا لفنون القول • وبعد هذا الشاعر فاضت آثار شعراء من أمثال علي الترموكي ، وملاي جزيري وعلي حريرى وفقى طيران واحمدى خانى وسيدى هورامانى و مولوى وسواهم من الشعراء الذين رسخوا تقاليد الشعر الكردي القديم بلهجاته الرئيسة: (الكرمانجية الشمالية والكرمانجية الجنوبية والگورانية واللورية) •

ثم بنوا تقاليده من الوان البيان تشبيهات ومجازات واستعارات وكنايات و وتواصل الشعراء المعاصرون والمحدثون خلفا عن سلف فتوارثوا هذه التقاليد وتقيلوا تلك الاساليب ، فتكررت الصور الفنيه في قصائد حاجي قادر كوبي واحمد مختار جاف وحمدي صاحب قران وپيرهميرد وفائق بي كهس وجگرخوين وگوران وكامران موكري متلونة بظلال التجديد التي لم تهد من قواعد أبنيتها اللغوية معاني حقيقية ومدلولات مجازية وعلاقات عقلية وذوقية تشد فيما بين هذه المدلولات وتلك المعاني الى جانب قرائس لغوية وحالية ترشد اليها وتكشف عن مكامنها ه

ويلحظ الباحث المدقق ايضا: أن منبت الشعر الكردي الاصيل لم يحترز من يد التقليد جهلا في التراث ومشايعة للاثر الاجنبي ، فطأطأ في زاوية منه جانبه لقصائد شعراء شباب فتحوا قلوبهم لما ترجم من آثار المدارس السريالية والرمزية واللامعقول الاوربية فخرجوا على الصور البيانية الاصيلة ، ومن هنا فان الباحث البلاغي يلمس في الشعر الكردي القديم والحديث ظاهرتين متناقضتين :

اولاهما : جريان جماهير هذا الشعر في ألوان المجاز وأنواعه فنا لــه قواعده وأصوله .

وثانيتهما : جموح طائفة منه عما تقرره اللغة ويحرره الذوق في ميدان التعبير الفني فاذا هي رموز ومعميات لاتفك المعاجم طلاسمها ولايهتدي العقل الى مراميها .

لقد دعتنا هاتان الظاهرتان الى دراسة علم المجاز تفهما وتبينا لاولاهما ، وجنة واحترازا من ثانيتهما .

واذ كانت حلبة الصراع والتنابذ بين الاصالة والتقليد تتسم للعلم والذوق والاجتهاد والتعنت ، رأينا أن تستوي هذه الدراسة تاريخية تحليلية موازنة ، فطرقنا باب النقد الادبي اليوناني والروماني لنعرف حال دراسة المجاز في شجرته .

ومما ظهر لنا من هذا الطرف: أن الادب الملحمي والاسطوري اليوناني الذي صور الالهة بشرا يحبون ويكرهون يحقدون وينتقمون قد أثار حفيظة الفلاسفة الذين نعوا عليه الكذب في تعابيره وأساليبه ، فانبري السوفسطائيون حماة لهذا الادب وقرروا: ان هذه الاساليب والتعابير ليست حقائق لغوية ، وانما هي رموز ومجازات وتصدى ارسطوطاليس للسوفسطائيين في زعمهم هذا وقرر: أن اللفظة المجازية لاتؤول هوى وميلا ، وانما تنهض على واحدة من أربع قواعد: هي (انتقالها من الجنس الى النوع أو من النوع الى الجنس أو من النوع الى النوع أو من النوع أو بحسب التمثيل) •

وهكذا فقد ولد علم المجاز عند اليونان في مجالين :

أولهما: متسع بلا حدود وبلا قواعد أفرط السوفسطائيــون في مـــد آفاقه لاسباب سياسية واجتماعية •

وثانيهما : مختنق أمعن ارسطوطاليس في ضم أطرافه ولملمة أركانه لعلل فلسفية ومثالية •

ثم التقينا في الدراسات النقدية الرومانية بالشاعر والناقد هـوراس ، فرأيناه يشبه الالفاظ في اللغة بالاوراق في اشجار الغابة ، ويتيح للشعراء أن يجددوا في معانيها وصياغاتها وفق ضوابط يسيرة مادام هناك داع يدعوهم الى الجديد ، فكان بذلك مقلدا لارسطوطاليس في دراسته الشعرية •

وبعد (هوراس) مررنا بالباحث الروماني (لون جينوس) فوجدناه ينكر المجاز على فن النثر ويرتضيه لفن الشعر في ايماءات واشارات لم تستو دراسة منهجية •

ان النتيجة التي تمخضت لنا من تتبع علم المجاز في الدراسات اليونانية والرومانية هي : ان القائمين بهذه الدراسات قد نزعوا في مباحثهم عن ظرات فلسفية وفكرية ، مما رأيناهم لايقيمون هذا العلم على قواعد وضوابط يؤدي عنها استقراء النصوص ومحص الشواهد .

لقد تلمسنا علم المجاز في الاثار العربية منذ عصر ماقبل ظهور الاسلام، فنبهنا الى ان الكلمة العربية في هذا العصر قد ترسخت اصول دالالاتها لغة وعقلا وشعورا ، فكان على الاديب أن يديرها وفق هذه الاصول ، والا فان الجمهور العربي في الاسواق والمنتديات والمناسبات الخاصة كانوا يأخذون عليه تنكبه هفوة لغوية وفنية .

وبين يدي القرآن الكريم وماجرى من تفسير لآيه البينات وبيان احكامه ثبتنا أن اللغة العربية التي نزل بها هذا الكتاب العزيز الحكيم قد ازدهــرت كلمها وتعابيرها على جذورها العريقة فأثمرت في الآيات البينات ثلاثة أنواع من المجــاز:

اولها : المجاز العقدي الذي نهضت شواهده في التعبير عن ذات الله وصفاته جل وعلا .

وثانيها: المجاز الدلالي الذي تجسدت نماذجه في الكلمات العربية المؤدية عن المعاني الجديدة في شتى شؤون الحياة الاسلامية .

وثالثها: المجاز الفني الذي صور أمثلته الحكم الاسلامية للتأثير والتوجيه، لقد استخلصنا من النظرات الخصبة والدراسات الجادة للنصوص الدينية والادبية العربية: ان مصطلح المجاز قد أداره لاول مرة الجعد بسن درهم (١١٨ه) متعرضا لمسألة خلق الانسان فأكسبه صبغه كلاميه جدليه ، ومن هنا فقد تتبعنا الاتجاه المناقض لاعتماد مصطلح المجاز ، ووقفنا عند

سيبويه (١٨٨ه) الذي احصى من انواع التعابير مايستقيم لفظه ولا يصدق معناه منوها بالاسلوب المجازي الذي يفرط في المبالغة كذبا •

كما وقفنا مع من انتهجوا هذا السبيل من امثال محمد ابن كرام وابن حزم وابن تيميه (٧٢٨ه) وسواهم من الذين انكروا ورود فن المجاز في القرآن الكريم والأحاديث النبوية الشريفة ٠

مما لاريب فيه ان هذا الاتجاه في انكار المجاز – رد فعل معاكس ، وعليه فقد أشرنا الى ما أثاره: وهو اتجاه فلسفي فرض المدلولات المجازية على النصوص الدينية بلا قواعد وبلا ضوابط ، فسجلنا: ان علم المجاز قد وجد لنفسه رغم هذا كله تربة خصبة فمد جذوره وارتفع سوقه واخضوضرت أوراقه واينعت ثماره الاصيلة في استقراء ابي عبيدة لألوان المجاز القرآني وفي بيان الفراء والاخفش الاوسط لمعاني القرآن ، كما ترسخت مناهجه في مصنفات ابن المعتز وعبدالقاهر الجرجاني وابي هلال العسكري ومن نحا نحوهم من العلماء الادباء الذين درسوا المجاز تعبيرا لغويا له قواعده ، وحللوا أضربه فنونا لها أصولها .

وبعد هذا ملنا متخففين على جمود الدراسة المجازية لدى طائفة من الباحثين الذين تحزموا بالمنطق في دراساتهم ، فانتهوا بعلم المجاز العربي الى قواعد متحجرة •

ان النتائج التي تواترت في بحثنا لعلم المجاز ـ تراثا عربيا ـ متنوعة نوهنا من بينها بما يؤكد: أن هذا التراث يمدنا بمنهج لغوي استقرائي وفني ذوقي يصلح لدراسة علم المجاز اذا ما أحسنا مراعاة متطلبات التطور والخصوصية في النصوص التي ندرسها •

لقد أثارت هذه النتيجة في بحثنا سؤالا يلم بعلم المجاز في النقد الادبي الكردي مستفسرا عن وجهته ومناهجه وهو تتشكل قواعده على أيدي باحثين

معاصرين يقفون لدى مفترق الطرق بين التراث العربي والدراسات النقدية الاوربية التي تنهض تاريخا وتطورا على اسس بحث المجاز اليوناني والروماني ، ولهذا فقد أسهبنا في تتبع مناهج علم المجاز بين مصنفات هاتيك الدراسات ، ففرزنا جملة من الظواهر ابرزها :_

الخلط بين المجاز والتشبيه كما يقول الناقد الانكليزي (جرستيان) وانكار (وندت) و (كلينر) لورود المجاز في اللغة ، وقصد (هربت ريد) للمجاز على فن الشعر ، وتمزيق (جورج كامبل) بحث المجاز بين اللغويدين والنقاد .

وبعد هذا رسمنا مناهج علم المجاز عند الاوربيين معتمديسن دراسة الناقد الانكليزي (كرستيان بروك) الذي قسم هذه المناهج الى مجموعتين : الهناهج الفلسفية التي هي اربعة انماط :

اولها: نمط ارسطو في بحث المجاز وتقسيمه على أساس الجنس والنوع .

وثانيها: نمط الحي والجماد الذي يتتبع اصحابه انتقال الكلمة مسن معناها الحقيقي الى مدلولها المجازي على أسس النقل من الحي الى الجماد ومن الجماد الى الجماد الى الجماد .

وثالثها: النمط الفكري الذهني الذي يستضىء متقبلوه بالايحاءات الشعورية .

ورابعها: نمط العلاقة المشتركة المركزية الذي يفترض السائرون في ضوئه: ان الاشياء كلها تلتقي في صفة متعاورة فيما بينها مما يحق للاديب أن ينقل الكلمات الدالة عليها ويستعملها مجازا لاي مدلول يشاء .

وثانية المجموعتين : المناهج اللغوية التي تـــدور على اجــزاء الكــــلام

الخمسة في اللغات الهندوأوربية ، فهي على هذا مناهج خاصة بهذه اللغات، وان كانت في الوقت ذاته ينزع أصحابها منزعا فلسفيا في تحليل المجازات وتوجيهها •

واذن فان الدراسات الاوربية لاتقدم لعلم المجاز المنهج الرائد ، وانسا تتركه مشاعا بين الفلسفة واللغة والنقد والبلاغة ويأتي الباحثون الاكراد أثر هذه الرحلة الطويلة لعلم المجاز ليجدوا بين أيديهم موروثا ضخما متنوعا من الاتجاهات والمناهج ، والسؤال هو الى أي شيء انتهوا ؟ •

المعروف: أن موضوعات البلاغة والفصاحة عامة اذا كانت قد وجدت لمصطلحاتها فسحة في الشعر الكردي القديم ، وان الشاعر الناقد الشيخ نوري الشيخ صالح اذا كان قد فسر طائفة من هذه المصطلحات في معرض نقدي متخصص قبل زهاء نصف قرن ، بيد أنها لم تجد طريقا الى البحث المتكامل المستفيض الموروث باللغة الكردية .

ولعل الاستاذ الشيخ علاءالدين السجادي هو أول مؤلف باللغة الكردية دنا من القضايا البلاغية وعالج موضوع المجاز في الآونة الاخيرة ، فترجم المصطلحات البلاغية الى اللغة الكردية وبسط مجمل مسائلها وأورد بعض شواهدها .

وفيما يتعلق بجهده المشكور بعلم المجاز: أنه قد استقى من بعض المراجع العربية المتأخرة ونقل مصطلحات البيان نقلا حرفيا شكليا ، وفصل بينها ، ومال عن الخطة المقررة في دراستها خالطا بين المجاز والاستعارة في شرح الشواهد اليسيرة التي ترجم بعضها والتقط بعضها الاخر من النصوص الكردمة .

وتقبل الدارس الناشىء السيد عزيز گهردي خطوات الشيخ علاءالدين السجادي ، فلم يفد من المصادر العربية الاصيلة في الدراسات البلاغية ،

مما رأيناه يترجم الى اللغة الكردية مباحث البلاغة من الكتب المدرسية المعاصرة .

وتعرض الدكتور عبدالرحمن الحاج معروف للمجاز ضمن دراست اللغوية للكلمة الكردية ، فتوقعنا أن يستوي تعرضه ذا نتائج علمية تعوض المكتبة الكردية مافاتها في هذا الميدان الهام ، ذلك لانه متخصص ويطلع على الدراسات الاجنبية بالاضافة الى وقوفه على التراث العربي ، ولكن توقعنا لم يغننا عن الشروع في دراسة علم المجاز باللغة الكردية بدءا ليست له خلفية علمية ينهض عليها بهذه اللغه .

ولعل نتائج بحثنا تتمثل في أننا قد نحتنا مصطلحا كرديا جديدا يؤدي عن مصطلح المجاز العربي والميتافور الاوربي ، وينبه الى أن الظاهرة المجازية ليست تعبيرا طافيا ينتقل من المعنى الحقيقي للكلمة المعجمية الى المدلول المجازي في صورة آلية شكلية وانما هي عملية شعورية تجري في مكسن الموروث اللغوي لدى الاديب ويجري على قلمه لوحة يمتزج فيها المعنى اللغوي والمدلول المجازي بالمشاعر والأحاسيس .

ومن هذا المنطلق لم نجزيء موضوعات البيان الرئيسة: (المجاز والاستعارة والكناية) وانما تناولناها وحدة متكاملة تحت ذلك المصطلح، كما أننا استقرأنا النصوص الكردية التي تقلبت على مفهومنا الجديد المتسع للمجاز فاستنتجنا أن اللغة الكردية تعتمد في مجال التعبير والتأثير نوعين من المجاز هما المجاز اللغوي والمجاز وبالاضافة الى هذا لم نحلل المجاز في شاهد شعري أو تثري منقطع عما يمتد معه في النص الذي ورد فيه ، وانما دعونا للى تجاوز هذا المنهج التقليدي بدراسة المجاز في النصوص التي تعاورت على موضوع موحد وأدت عنه ،

وبديهي أن بحثنا يستوي خطوة أولية على النهج القويم الى دراسة علم

المجاز غايته الرئيسة هي الكشف عن قواعد فهم الظاهرة المجازية في الموروث الادبي الكردي من جهة والاخذ على أيدي الذين يتجاهلون هذه القواعد باسم التجديد والتطوير من جهة اخرى آملين أن تتلوها خطوات أخرى •

كامل حسن البصير بفداد ١٩٨١/٨/٤

سەرچاوە

- ا ـ سەرچاوە كوردىيەكان :
- ۱ س ئەدەبى كوردى و لێكوڵينەوە لە ئەدەبى كوردى مامۆستا علاءالدىن
 سجادى چاپخانەى مەعارىف ١٩٦٨ •
- ۲ خۆشخوانى : مامۆستا علاءالدىن سجادى چاپخانــەى مەعــارىف
 ۱۹۷۸
 - ٣ ــ رەوانبيّژى له ئەدەبى كوردىدا مامۆستا عەزىز گەردى •
- ٤ (نرخ شناسى) مامۆستا علاءالدين سجادى چاپخانەى مەعارىف بغداد
- ووشهی زمانی کوردی دکتور ئهورهحمانی حاجی مارف چاپخانهی
 کوری زانیاری کوردی ـ بهغدا ۱۹۷۰
 - ب ـ سەرچاوە عەرەبيەكان :
- ۱ الادب اليوناني القديم : الدكتور على عبدالواحد وافي مطبعة دار
 المعارف مصر ١٩٦٠ •
- ٢ ــ الاتقان في علوم القرآن : جلال الدين السيوطي مطبعة الحجازي ــ القاهرة •
- ۳ ــ ارسطوطالیس فی الشعر : القنانی ابو بشر متی بن یونــس ــ مصر ۱۹۰۳ •

- ع _ الايمان : ابن تيمية _ مطبعة المكتب الاسلامي دمشق ١٣٨١ ك _ .
 - ه _ تاريخ الفلسفة اليونانية : يوسف كرم •
- ٣ ـ فقه اللغة وخصائص العربية : محمد المبارك _ الطبعه الثانيه ١٩٦٤ _
 مطبعة دار الفكر الحديث _ لبنان ٠
- الفصل في الملل والاهواء والنحل): ابن حــزم ــ الطبعــة الاولى
 ١٣٤٧ ــ مطبعة محمد على صبيح ــ مصر •
- ٨ ـ فن الشعر : ارسطوطاليس ـ ترجمة : دكتور عبدالرحمن بدوى ـ مطبعة النهضة المصريه ١٩٥٣ .
- هن الشعر : هۆراس ، وەرگیزانی دکتۆر عبدالرحمن بدوی ،
 چاپخانه ی النهضة المصریة ، ۱۹۵۳ •
- ١٠ محاضرات في اللغة : دكتور عبدالرحمن ايوب _ مطبعة المعارف
 نغداد ١٩٦٦ ٠
 - ١١ معانى القرآن : الفراء _ الطبعة الثانية _ ١٣٧٤ ك _ ١٩٥٥ ز •
 مطبعة دار الكتب المصرية
 - ١٢_ مبادىء النقد االادبى: ١٠ ١٠ ريتشارد ٠
- ۱۳_ النقد: اسس النقد الادبى الحديث: ومراكيرانى: هيفاء هاشم، والنقد: اسس النقد الادبى الحديث: ومراكيرانى: هيفاء هاشم،
 - ١٤ ـ الكتاب سيبويه •
 - ١٥_ مشكل القرآن : ابن قتيبه •

- ۱۹ ـ ظرية الأدب : رينيه ويليك : ترجمة : محىالدين صبحى ـ مطبعـة خالد الطرابيش ١٣٩٢ ـ ١٩٧٢ ٠
 - ١٧ مناهج البحث في اللغة : دكتور احسان عباس •
- ۱۸ اللغة: ج: فندريس: ترجمة عبدالحميد الدواخلي و محمد القصاص
 مطبعة لجنة البيان العربي •

ج ـ سەرچاوە ئىنگلىز يەكان:

- 1- Grammar of Metaphor. Christine Brooke Rose.
- 2— The Koran. Translated by E. F. Palmer, Oxford University Press, 1949.
- 3— The Problem of Style. by F. Middleton Marray, Oxford University, Press, London 1960.
- 4— English Prose Style. by Herbert Read. G. Belland Sons Ltd., London, 1956.

ناوهرۆك

لأبسهره	har
7 - 7	بـــابەت پ <u>ن</u> شــــەكى
47- V	پیست. بهشی یه کهم: میته فوّر له ره خنه سازیی یوّنانی و روّمانیدا
A	بهسی یه مام مسید مورد و سازیی یونانی و روزمانیدا
17.	سۆفسىتاييەكان و زانسىتى مىتەفۇر
- 17	فمرامق ش کردنی میته فور له نیوانی سوکرات و نه فلاتوندا
37	ئەرەستىق و لىكۆلىنەوەي مىتەفۇر
47	ووشه و واتا له لای هوراسدا
78	لۆنجىنۆس و دەربړينى مىتەفۆرى
3-17	بهشی دووهم: مهجاز له رِهخنهسازیی عمرهبیدا
13	سهردهمی پیش ئیسلام و باسی مهجاز
٤٢	قورئانی پیروز و زمانی عمرهبی
73	لمدايك بووني زاراومي مهجازي عمرهبي
٤٨	فمراموش کردنی مهجاز له رهخنه سازیی عهره بی دا
۲٥	رێبازی شیکردنهوهی مهجاز له رهخنهسازیی ع ^{هره} بیدا
77_17	بهشى سىيهم: مىتەفۆر لە رەخنەسازىي ئەورووپىدا
77	زانستى ميتهفور و رەخنەسازىي ئەورووپى
V	ویّبازی شی کردنهوهی میتهفور له رهخنهسازیی نهورووپیدا
11	بهشی چوارهم: خوازه له رهخنهسازیی کوردیدا
٧٣	خوازه له رەخنەسازىي كوردىدا
34	خوازه له لای مامۆستا سجادی
۸۰	ماموّستا عهزیز گهردی و باسی خوازه
٨٥	دکتور ئەورەحمانى حاجى مارف و لیکولینەوەي مەجازى
	It Jadiad

لابسمره	بابهت
91	سیمانتیك و ئاوه لواتا
9.5	مەڭبەندى وشە
48	زاراوەي ئاوەلواتا بۆچى
17	چەشنەكانى ئاوەلواتا
1	ئاوەلواتاى فەرھەنكى
1.8	ئاوەلواتاي ھونەرى
	علم المجاز من النقد الادبي اليوناني والروماني والعربي والاوروبي
111-111	الى الدراسات البلاغية الكردية _ عرض وتلخيص
177-17.	سهرچاوه

نرخی (۳۰۰) فلسه